

திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம்
சேர்க்காடு, வேலூர் - 115.

அடித்தளப்படிப்பு
பகுதி-I, தமிழ்

அனைத்து இளநிலைப் பட்டப்படிப்புப் பிரிவுகளுக்கும் பொதுவானது

இரண்டாம் ஆண்டு

மூன்றாம் மற்றும் நான்காம் பருவம்

2017 - 2018

நூல்விவரம்

தலைப்பு	:	அடித்தளப்படிப்பு (பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி., பி.காம்)
முதல்பதிப்பு	:	ஜூன்- 2017
உரிமை ©	:	திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம்
விலை	:	
நூலாக்கம்	:	திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டக்குழு வேலூர் - 115.
அச்சாக்கம்	:	
நூல்கிடைக்குமிடம்	:	திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், சேர்க்காடு, வேலூர் - 115.

திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம்
சேர்க்காடு, வேலூர் - 115.

அடித்தளப்படிப்பு

பகுதி - I, தமிழ் - III & IV

அனைத்து இளநிலைப் பட்டப்படிப்புப் பிரிவுகளுக்கும்
பொதுவானது

இரண்டாம் ஆண்டு

செய்யுள் திரட்டு

மூன்றாம் மற்றும் நான்காம் பருவம்

2017 - 2018

FOUNDATION COURSE
PART I – TAMIL

SECOND YEAR III & IV SEMESTERS

COMMON TO ALL UNDERGRADUATE COURSE

நூலாக்கம்

பாடத்திட்ட வல்லுநர்குழுத் தலைவர்

முனைவர் **க. இராஜலட்சுமி**

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
ஜவகர் அறிவியல் கல்லூரி,
நெய்வேலி - 607 803, கடலூர் மாவட்டம்.

பாடத்திட்ட வல்லுநர் குழு

முனைவர் **க.மாலா**,
இணைப்பேராசிரியர் & தலைவர்,
தமிழ்த்துறை,
அறிஞர் அண்ணா அரசுகலைக்கல்லூரி,
செய்யாறு, தி.மா. - 604 407,

முனைவர் **மு. கோமதி**,
இணைப்பேராசிரியர் & தலைவர்,
தமிழ்த்துறை,
சி. கந்தசாமி நாயுடு மகளிர் கல்லூரி,
கடலூர் - 607 001.

முனைவர் முனைவர் **கு. கலைச்செல்வி**,
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
அறிஞர் அண்ணா அரசு கலைக் கல்லூரி,
விழுப்புரம்- 605 602.

முனைவர் **ப. சிவராஜி**,
இணைப்பேராசிரியர் & தலைவர்,
தமிழ்த்துறை,
இசுலாமியக் கல்லூரி (கு),
புதுநகர், வாணியம்பாடி- 635 752,
வேலூர் மாவட்டம்.

முனைவர் **ந. பாஸ்கரன்**,
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
பெரியார் அரசுகலைக் கல்லூரி,
கடலூர் - 607 001.

முனைவர் **ப. அலெக்சாண்டர்**,
இணைப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
முத்துரங்கம் அரசு கலைக்கல்லூரி,
வேலூர் - 632 002.

முனைவர் **கோ. சாந்தி**,
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
தனபாக்கியம் கிருஷ்ணசாமி முதலியார்
மகளிர் கல்லூரி,
சாய்நாதபுரம், வேலூர்.

முனைவர் **ஜான். இமானுவேல்**,
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகம்,
திருப்பதி,
ஆ.மா. - 517 502.

முனைவர் **கி. சிவகுமார்**, (பதவிவழி உறுப்பினர்)
 இணைப்பேராசிரியர் & தலைவர்,
 தமிழ்த்துறை,
 திரு கொளஞ்சியப்பர் அரசு கலைக் கல்லூரி,
 விருத்தாசலம் - 606 001,
 கடலூர் மாவட்டம்.

இரண்டாமாண்டு மூன்றாம் பருவம் - தமிழ்

பொருளடக்கம்

அலகுஎண்	பாடத்தின்பெயர்	பக்கஎண்
அலகு I	திருக்குறள்	7
	1. மக்கட்பேறு	8
	2. விருந்தோம்பல்	9
	3. இறைமாட்சி	10
	4. காலமறிதல்	11
அலகு II	5. நெஞ்சொடு புலத்தல்	
	சிலப்பதிகாரம் மதுரைக்காண்டம் - ஏழாவது காதை ஆய்ச்சியர் குரவை	13
அலகு III	மணிமேகலை - பத்தொன்பதாவது காதை சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டம் ஆக்கிய காதை	20
	சீவகசிந்தாமணி காந்தருவதத்தையார் இலம்பகம்	29
அலகு IV	கம்பராமாயணம் கிட்கிந்தாகாண்டம் - வாலிவதைப் படலம்	40
	பெரியபுராணம் - முதற்காண்டம் தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்	49
	சீறாப்புராணம் - இரண்டாம் காண்டம் - நுபுவத்துக் காண்டம்- சதைக்கட்டியைப் பெண்ணுருவமைத்தபடலம்.	55
	தேம்பாவணி - முதற்காண்டம் வளன் சனித்த படலம்.	63

அலகு V	மொழித்திறன் 1. கடிதம் வரைதல் 2. விண்ணப்பம் எழுதுதல் 3. தன்விவரம் எழுதுதல் 4. நிகழ்ச்சி நிரல் (அறிக்கை தயாரித்தல்)	71
	இலக்கிய வரலாறு பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், அற இலக்கியங்கள், காப்பிய இலக்கியங்கள்	72

அலகு I

திருக்குறள்

திருக்குறள் ஏழுசீர்களைக் கொண்ட குறள் வெண்பாவினால் ஆனது. உலக இலக்கிய அரங்கில் தமிழனின் பெருமையை நிலைநாட்டும் உயர்வுடையது. உலகப்பொதுமறை, பொய்யாமொழி, வாயுறைவாழ்த்து, தெய்வநூல், தமிழ்மறை, உத்தரவேதம், முப்பால், திருவள்ளுவம் என்பன திருக்குறளின் வேறுபெயர்களாகும். உலகமொழிகள் பலவற்றிலும் இந்நூல் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. இது அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்ற மூன்று பிரிவுகளை உடையது. அறத்துப்பாலில் தனிமனித அறத்தையும், பொருட்பாலில் சமுதாய அறத்தினையும், காமத்துப்பாலில் இன்பநலத்தினையும் திருவள்ளுவர் எடுத்துரைக்கின்றார். 133 அதிகாரங்களையும், 1330 திருக்குறள் களையும் உடையது.

திருவள்ளுவர்

திருக்குறளை இயற்றிய திருவள்ளுவர் மயிலையில் பிறந்தவர். மனைவியின் பெயர் வாசுகி. மதுரையில் திருக்குறளை அரங்கேற்றினார் என்பன போன்ற செவிவழிக்கதைகள் பல உண்டு. திருவள்ளுவர் என்பது குடிப்பெயராக அல்லது தொழில் சார்ந்த பெயராக இருக்க வேண்டும். உண்மைப் பெயர் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. இவர் நாயனார், தேவர், தெய்வப்புலவர், முதற்பாவலர், செந்நாப்போதார், பெருநாவலர் எனப் பாராட்டப்படுகின்றார்.

பாரதியார்,

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக் கேதந்து

வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு

எனப் பாராட்டியுள்ளார். பாடப்பகுதியாக மக்கட்பேறு, விருந்தோம்பல், இறைமாட்சி, காலமறிதல், நெஞ்சொடு புலத்தல் ஆகிய ஐந்து அதிகாரங்கள் அமைந்துள்ளன.

திருக்குறள் மக்கட்பேறு

- பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பேறு அல்ல பிற. 1
- எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். 2
- தம்பொருள் என்பதம் மக்கள் அவர்பொருள்
தம்தம் வினையான் வரும். 3
- அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை அளாவிய கூழ். 4
- மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்றுஅவர்
சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு. 5
- குழல்இனிது யாழ்இனிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொல் கேளா தவர். 6
- தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி இருப்பச் செயல். 7

தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது.	8
ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்.	9
மகன்தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை என்றோற்றான் கொள்ளும் சொல்.	10

விருந்தோம்பல்

இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.	1
விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.	2
வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.	3
அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகனமர்ந்து நல்விருந்து ஓம்புவான் இல்.	4
வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம்.	5
செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான் நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.	6
இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின் துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.	7

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி வேள்வி தலைப்படா தார்.	8
உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா மடமை மடவார்கண் உண்டு.	9
மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து.	10

இறைமாட்சி

படைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்பரண் ஆறும் உடையான் அரசருள் ஏறு.	1
அஞ்சாமை ஈகை அறிவூக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை வேந்தர்க் கியல்பு.	2
தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்முன்றும் நீங்கா நிலனாள் பவர்க்கு.	3
அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா மானம் உடைய தரசு.	4
இயற்றலும் ஈட்டலுங் காத்தலும் காத்த வகுத்தலும் வல்ல தரசு.	5
காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல் மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்	6
இன்சொலால் ஈத்தளிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொலால் தான்கண் டனைத்திவ் வுலகு.	7

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு இறையென்று வைக்கப் படும்.	8
செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு.	9
கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும் உடையானாம் வேந்தர்க் கொளி.	10
<u>காலமறிதல்</u>	
பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.	1
பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் திருவினைத் தீரமை ஆர்க்குங் கயிறு.	2
அருவினை யென்ப உளவோ கருவியான் காலம் அறிந்து செயின்.	3
ஞாலம் கருதினுங் கைகூடுங் காலம் கருதி இடத்தாற் செயின்.	4
காலம் கருதி இருப்பர் கலங்காது ஞாலம் கருது பவர்.	5
ஊக்க முடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர் தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.	6
பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து உள்வேர்ப்பர் ஒள்ளி யவர்.	7

செறுநரைக் காணின் சுமக்க இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை. 8

எய்தற் கரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். 9

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து. 10

நெஞ்சொடுபுலத்தல்

அவர்நெஞ்சு அவர்க்காதல் கண்டும் எவன்நெஞ்சே
நீஎமக்கு ஆகா தது. 1

உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச்
செறாஅரெனச் சேறியென் நெஞ்சு. 2

கெட்டார்க்கு நட்டார்இல் என்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல். 3

இனிஅன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. 4

பெறாஅமை அஞ்சும் பெறின்பிரிவு அஞ்சும்
அறாஅ இடும்பைத்தென் நெஞ்சு. 5

தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் என்னைத்
தினிய இருந்ததென் நெஞ்சு. 6

நாணும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாஎன்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு. 7

எள்ளின் இளிவாம்என்று எண்ணி அவர்திறம் உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு.	8
துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார் தாமுடைய நெஞ்சந் துணையல் வழி.	9
தஞ்சம் தமரல்லர் ஏதிலார் தாமுடைய நெஞ்சம் தமரல் வழி.	10

அலகு II

சிலப்பதிகாரம்

மதுரைக்காண்டம் - ஏழாவது காதை

ஆய்ச்சியர் குரவை

சிலப்பதிகாரம்

ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் முதலாவதாக விளங்குவது. முத்தமிழ்காப்பியம், குடிமக்கள் காப்பியம் என அழைக்கப்பெறுவது. இலக்கியப் புதுமைகள் பல அமைந்துள்ள காப்பியமாகத் திகழ்கின்றது. இந்நூல் தமிழக மூவேந்தர்களுக்கும் உரியதாக, முந்நாட்டினைப் பற்றியதாக, புகார், மதுரை, வஞ்சி என்னும் மூன்று தலைநகரங்களால் காண்டப்பெயர் பெற்றதாக, இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முப்பகுதிகளை உடையதாக விளங்குகின்றது. 'அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும், உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர், ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும்' என்னும் மூன்று உண்மைகளைக் கூறுகிறது இந்நூல். நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரத்தின் சிறப்பையெல்லாம் நாம் அறியத் துணை செய்வது அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய உரையே. அவருக்கு முன்பு அரும்பதவுரை என்னும் மிகப்பழைய உரை ஒன்றும் காணப்படுகிறது. நம் பாடப்பகுதியான ஆய்ச்சியர்குரவை மதுரைக் காண்டத்தின் ஏழாவது காதையாக அமைந்துள்ளது.

இளங்கோவடிகள்

சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றியவர் இளங்கோவடிகள். இவர் சேரன் செங்குட்டுவனின் தம்பி. சீத்தலைச்சாத்தனாரின் நண்பர். அரச வாழ்வைத் துறந்து துறவியானார். தமிழர்வரலாறு, கலைகள், பண்பாடு, சமயம், அரசியல், தமிழின் சிறப்பு ஆகிய அனைத்தின் சாரமாக விளங்குமாறு இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தைப் படைத்தளித்துள்ளார். முதன் முதலில் இயற்கையை வாழ்த்திப்பாடி காப்பியத்தைத் தொடங்கியுள்ளார். பத்தினி வணக்கத்தைக் காவியம் மூலம் தோற்றுவித்தவர். இவரது காலம் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியாகும்.

சிலப்பதிகாரம்

ஆய்ச்சியர்குரவை

கொச்சகக்கலி

(உரை விரவி வந்தது)

1.தயிர் கடைய முற்பட்டனர்

கயலெழுதிய இமயநெற்றியின்

அயலெழுதிய புலியும்வில்லும்

நாவலந்தண் பொழின்மன்னர்

ஏவல்கேட்பப் பாரரசாண்ட

மாலை வெண்குடைப் பாண்டியன் கோயிலில்

காலை முரசங் கனைகுர லியம்புமாகலின்

நெய்ம்முறை நமக்கின் றாமென்று

ஐயைதன் மகளைக் கூஉய்க்

கடைகயிறும் மத்துங் கொண்டு

இடைமுதுமகள் வந்துதோன்றுமன்;

1

2.தீய குறிப்புகள்

(உரைப்பாட்டு மடை)

குடப்பால் உறையா குவியிமில் ஏற்றின்

மடக்கண்ணீர் சோரும் வருவதொன் றுண்டு;

2

உறிநறு வெண்ணெய் உருகா உருகும்
மறிதெறித் தாடா வருவதொன் றுண்டு; 3

நான்முலை யாயம் நடுங்குபு நின்றிரங்கும்
மான்மணி வீழும் வருவதொன் றுண்டு; 4

3. கருப்பம்

குடத்துப்பா லுறையாமையும் குவியிமி லேற்றின்
மடக்கண்ணீர் சோர்தலும் உறியில் வெண்ணெ
யுருகாமையும் மறி முடங்கியாடாமையும் மான்மணி
நிலத்தற்று வீழ்தலும் வருவதோர் துன்பமுண்டென
மகளை நோக்கி மனமயங்காதே மண்ணின்
மாதர்க்கணியாகிய கண்ணகியுந்தான்காண
ஆயர்பாடியில் எருமன்றத்து மாயவனுடன் தம்முன் ஆடிய
வாலசரிதை நாடகங்களில் வேல் நெடுங்கண்
பிஞ்சையோ டாடிய குரவை யாடுதும் யாமென்றாள்
கறவை கன்று துயர் நீங்குகவெனவே; 5

4.கொளு

காரி கதனஞ்சான் பாய்ந்தானைக் காமுறுமிவ்
வேரி மலர்க்கோதை யாள்; 6

5. இவனுக்கு இவள்

(கட்டு)

நெற்றிச் செகிலை யடர்த்தாற் குரியவிப்
பொற்றொடி மாதராள் தோள்; 7

மல்லல் மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியளிம்
முல்லையம் பூங்குழல் தான்; 8

நுண்பொறி வெள்ளை யடர்த்தாற்கே யாகுமிப்
பெண்கொடி மாதர்தன் தோள்; 9

பொற்பொறி வெள்ளை யடர்த்தார்க்கே யாகுமிந்
நற்கொடி மென்முலை தான்; 10

வென்றி மழவிடை யூர்ந்தாற் குரியளிக்
கொன்றையம் பூங்குழ லாள்; 11

தூநிற வெள்ளை அடர்த்தாற் குரியளிப்
பூவைப் புதுமல ராள்; 12

6.பெயரிட்டனள்

(எடுத்துக்காட்டு)

ஆங்கு,
தொழுவிடை ஏறு குறித்து வளர்த்தார்
எழுவ ரிளங்கோதை யார்
என்றுதன் மகளை நோக்கித்
தொன்றுபடு முறையால் நிறுத்தி
இடைமுது மகளிவர்க்குப்
படைத்துக்கோட் பெயரிடுவாள்
குடமுதல் இடமுறை யாக்குரல் துத்தம்
கைக்கிளை உழைஇளி விளரி தாரமென
விரிதரு பூங்குழல் வேண்டிய பெயரே; 13

7. வரிசையாக நின்றனர்

(படைத்துக்கோள் பெயர்)

மாயவன் என்றாள் குரலை; விறல்வெள்ளை
ஆயவன் என்றாள் இளிதன்னை; ஆய்மகள்
பின்னையாம் என்றாளோர் துத்தத்தை; மற்றையார்
முன்னையாம் என்றாள் முறை. 14

மாயவன் சீருளார் பிஞ்செயுந் தாரமும்;
வால்வெள்ளை சீரார் உழையும் விளரியும்;

கைக்கிளை பிஞ்சை இடத்தாள்; வலத்துளாள்
முத்தைக்கு நல்விளரி தான்.

15

அவருள்,
வண்டுழாய் மாலையை மாயவன் மேலிட்டுத்
தண்டாக் குரவைதான் உள்படுவாள்-கொண்டசீர்
வையம் அளந்தான்றன் மார்பின் திருநோக்காப்
பெய்வளைக் கையாள்நம் பின்னைதா னாமென்றே
ஐயென்றா ளாயர் மகள்.

16

8. ஆடுவோம் வருக (கூத்துள் படுதல்)

அவர் தாம்,
செந்நிலை மண்டிலத்தாற் கற்கடகக் கைகோஓத்து
அந்நிலையே யாடற்சீ ராய்ந்துளார்- முன்னைக்
குரற்கொடி தன்கிளையை நோக்கிப் பரப்புற்ற
கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தாற் பாடுதும்
முல்லைத்தீம் பாணியென்றாள்;

17

எனாக்,
குரன்மந்த மாக இளிசம னாக
வரன்முறையே துத்தம் வலியா உரனிலா
மந்தம் விளரி பிடிப்பாள் அவள்நட்பின்
பின்றையைப் பாட்டெடுப் பாள்;

18

9. மாயவனைப் பாடல் (பாட்டு)

கன்று குணிலாக் கனியுதிர்த்த மாயவன்
இன்றுநம் ஆணுள் வருமேல் அவன்வாயில்
கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி;

19

பாம்பு கயிறாக் கடல்கடைந்த மாயவன்
ஈங்குநம் ஆணுள் வருமேல் அவன்வாயில்

ஆம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி; 20

கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவன்
எல்லைநம் ஆனுள் வருமேல் அவன்வாயில்
முல்லையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி; 21
தொழுனைத் துறைவனோ டாடிய பின்னை
அணிநிறம் பாடுகேம் யாம்; 22

இறுமென் சாயல் நுடங்க நுடங்கி
அறுவை யொளித்தான் வடிவென் கோயாம்
அறுவை யொளித்தான் அயர அயரும்
நறுமென் சாயல் முகமென் கோயாம்? 23

வஞ்சஞ் செய்தான் தொழுனைப் புனலுள்
நெஞ்சங் கவர்ந்தாள் நிறையென் கோயாம்
நெஞ்சங் கவர்ந்தாள் நிறையும் வளையும்
வஞ்சஞ் செய்தான் வடிவென் கோயாம்? 24

தையல் கலையும் வளையும் இழந்தே
கையி லொளித்தாள் முகமென் கோயாம்
கையி லொளித்தாள் முகங்கண் டமுங்கி
மைய லுழந்தான் வடிவென் கோயாம்? 25

10. ஒன்றன் பகுதி

கதிர்திகிரி யான்மறைத்த கடல்வண்ணன் இடத்துளாள்
மதிபுரையும் நறுமேனித் தம்முனோன் வலத்துளாள்
பொதியவிழ் மலர்க்கூந்தற் பிஞ்சுஞ்சீர் புறங்காப்பார்
முதுமறைதேர் நாரதனார் முந்தைமுறை நரம்புளர்வார்; 26

மயிலெருத் துறழ்மேனி மாயவன் வலத்துளாள்
பயிலிதழ் மலர்மேனித் தம்முனோன் இடத்துளாள்
கயிலெருத்தம் கோட்டியநம் பின்னைசீர் புறங்காப்பார்
குயிலுவருள் நாரதனார் கொளைபுணர்சீர் நரம்புளர்வார்; 27

11. ஆடுநர்ப் புகழ்தல்

மாயவன்றம் முன்னினொடும் வரிவளைக்கைப் பின்னையொடும்
கோவலர்தஞ் சிறுமியர்கள் குழற்கோதை புறஞ்சோர
ஆய்வளைச்சீர்க் கடிபெயர்த்திட் டசோதையார் தொழுதேத்தத்
தாதெருமன் றத்தாடுங் குரவையோ தகவுடைத்தே;

எல்லாநாம்,

புள்ளூர் கடவுளைப் போற்றுதும் போற்றுதும்
உள்வரிப் பாணியொன் றுற்று;

28

12. உள்வரி வாழ்த்து (பூவைநிலை)

கோவா மலையாரம் கோத்த கடலாரம்
தேவர்கோன் பூணாரம் தென்னர்கோன் மார்பினவே
தேவர்கோன் பூணாரம் பூண்டான் செழுந்துவரைக்
கோகுல மேய்த்துக் குருந்தொசித்தா னென்பரால்;

29

பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து மண்ணாண்டான்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
மன்னன் வளவன் மதிற்புகார் வாழ்வேந்தன்
பொன்னன் திகிரிப் பொருபடையா னென்பரால்;

30

முந்நீரி னுள்புக்கு மூவாக் கடம்பெறிந்தான்
மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்
மன்னர்கோச் சேரன் வளவஞ்சி வாழ்வேந்தன்
கன்னவில் தோளோச்சிக் கடல்கடைந்தா னென்பரால்;

31

13. முன்னிலைப் பரவல்

வடவரையை மத்தாக்கி வாசுகியை நாணாக்கிக்
கடல்வண்ணன் பண்டொருநாள் கடல்வயிறு கலக்கினையே
கலக்கியகை அசோதையார் கடைகயிற்றாற் கட்டுண்கை
மலர்க்கமலஉந்தியாய்மாயமோமருட்கைத்தே!

32

அறுபொருள் இவனென்றே அமரர்கணந் தொழுதேத்த
உறுபசியொன் றின்றியே உலகடைய உண்டனையே
உண்டவாய் களவினான் உறிவெண்ணெ யுண்டவாய்
வண்டுழாய் மாலையாய் மாயமோ மருட்கைத்தே! 33

திரண்டமரர் தொழுதேத்தும் திருமால்நின் செங்கமல
இரண்டடியான் மூவுலகும் இருள்தீர நடந்தனையே
நடந்தஅடி பஞ்சவர்க்குத் தூதாக நடந்தஅடி
மடங்கலாய் மாறட்டாய் மாயமோ மருட்கைத்தே! 34

14. படர்க்கைப் பரவல்

மூவுலகும் ஈரடியான் முறைநிரம்பா வகைமுடியத்
தாவியசே வடிசேப்பத் தம்பியொடுங் கான்போந்து
சோவரணும் போர்மடியத் தொல்லிலங்கை கட்டழித்த
சேவகன்சீர் கேளாத செவிஎன்ன செவியே?
திருமால்சீர் கேளாத செவிஎன்ன செவியே? 35

பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்
விரிகமல உந்தியுடை விண்ணவனைக் கண்ணும்
திருவடியும் கையும் திருவாயும் செய்ய
கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே?
கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தம் கண்ணென்ன கண்ணே? 36

மடந்தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சம்
கடந்தானை நூற்றுவர்பால் நாற்றிசையும் போற்றப்
படர்ந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது
நடந்தானை ஏத்தாத நாவென்ன நாவே?
நாராயணா வென்னா நாவென்ன நாவே? 37

15. வாழ்த்து

என்றியாம்,
கோத்த குரவையுள் ஏத்திய தெய்வம்நம்

ஆத்தலைப் பட்ட துயர்தீர்க்க வேந்தர்
மருள வைகல் வைகல் மாறட்டு
வெற்றி விளைப்பது மன்னோ கொற்றத்து
இடிப்படை வானவன் முடித்தலை யுடைத்த
தொடித்தோட் டென்னவன் கடிப்பிகு முரசே.

38

மணிமேகலை

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் இரண்டாவதாகத் திகழும் மணிமேகலை சீத்தலைச்சாத்தனாரால் பாடப்பெற்றது. சிலப்பதிகாரத்தோடு கதைத் தொடர்பும் கால அடைவும் உடைமையும் அதனுடன் சேர்த்து, இரட்டைக் காப்பியம் எனப் போற்றப்பெறுவது. மாதவியின் மகள் மணிமேகலையின் வரலாற்றைக் கூறுவதால் இந்நூல் மணிமேகலை என்னும் பெயரினைப் பெற்றது. மணிமேகலைத் துறவு என்ற மற்றொரு பெயரும் இதற்கு உண்டு. பரத்தை, மது, கொலை, களவு முதலியன கூடாது என வலியுறுத்தும் புரட்சிக் காப்பியமாகத் திகழ்கிறது. பசிப்பிணியைப் போக்குவதே தலையாய அறம் என்பதனை வலியுறுத்துகிறது. சமயக் கொள்கைகளை விளக்குவதற்காகத் தமிழில் எழுந்த முதல் காப்பியம் என்ற பெருமை உடையது.

பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி, வசியும் வளனும் சுரக்க என்ற வாழ்த்தொடு விழாவறை காதையில் தொடங்கும் நூலாகிய மணிமேகலை, பவத்திறம் அறுக எனப் பாவை நோற்ற காதையோடு 30 காதைகளை உடையது. அணிநலன்கள் சிறந்ததாகவும் பல உரையாசிரியர்களால் கையாளப்பட்ட சான்று நூலாகவும் விளங்குகிறது. பௌத்த சமய தத்துவங்களை விளக்கும் நூலாதலின் வடமொழி, பாலிமொழிச் சொற்கள் கலந்துள்ளன. சமயக் கொள்கையையும், சமுதாயச் சீர்திருத்தங்களையும் கொண்டு விளங்குகிறது. இங்கு இடம்பெறும் சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டம் ஆக்கிய காதை பத்தொன்பதாவது காதையாக விளங்குகிறது.

சீத்தலைச்சாத்தனார்

சீத்தலைச்சாத்தனார் மதுரையைச் சேர்ந்தவர். பௌத்த சமயத்தவர். இளங்கோவடிகளைச் சிலப்பதிகாரம் பாடுமாறு செய்தவர். இளங்கோவடிகளின் வேண்டுகோளால் மணிமேகலையைப் பாடியவர். கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தனார் என்றழைக்கப்படும் இவர் தண்டமிழாசான் சாத்தன், நன்னூற் புலவன் எனப் பாராட்டப்பட்டவர். புத்தமதக் கொள்கைகளை இக்காப்பியத்தில் இவர் கூறினாலும் இதனை ஓர் அறநூலாகவே படைத்துள்ளார்.

மணிமேகலை

சிறைக்கோட்டம்அறக்கோட்டம்ஆக்கியகாதை

(நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)

1. சித்திரம் ஒன்று தெய்வம் கூறல்

முதியாள் திருந்துஅடி மும்மையின் வணங்கி
மதுமலர்த் தாரோன் வஞ்சினம் கூற
'ஏடுஅவிழ் தாரோய்! எம்கோ மகள்முன்
நாடாது துணிந்து நா நல்கூர்ந் தனை' என
வித்தகர் இயற்றிய விளங்கிய கைவினைச்
சித்திரம் ஒன்று தெய்வம் கூறலும்

05

2. வியப்பும் பெயர்வும்

உதய குமரன் உள்ளம் கலங்கிப்
பொதிஅறைப் பட்டோர் போன்றுமெய் வருந்தி
"அங்குஅவள் தன்திறம் அயர்ப்பாய் " என்றே
செங்கோல் காட்டிய தெய்வமும் திப்பியம்

10

பைஅரவு அல்குல் பலர்பசி களையக்
கையில் ஏந்திய பாத்திரம் திப்பியம்
"முத்தை முதல்வி அடிபிழைத் தாய் "எனச்
சித்திரம் உரைத்த இதுஉம் திப்பியம்

இந்நிலை எல்லாம் இளங்கொடி செய்தியின்

15

3. பெருமூச்சுடன் சென்றான்

பின்அறி வாம்' எனப் பெயர்வோன் தன்னை
அகல்வாய் ஞாலம் ஆர்இருள் உண்ணப்
பகல்அரசு ஓட்டிப் பணைஎழுந்து ஆர்ப்ப
மாலை நெற்றி வான்பிறைக் கோட்டு
நீல யானை மேலோர் இன்றிக்

20

காமர் செங்கை நீட்டி வண்டுபடு
பூநாறு கடாஅம் செருக்கிக் கால்கிளர்ந்து
நிறைஅழி தோற்றமொடு தொடர முறைமையின்
நகர நம்பியர் வளையோர் தம்முடன்
மகர வீணையின் கிளைநரம்பு வடித்த

25

இளிபுணர் இன்சீர் எஃகுஉளம் கிழிப்பப்
பொறாஅ நெஞ்சில் புகைளரி பொத்திப்
பறாஅக் குருகின் உயிர்த்துஅவன் போயபின்

4. காயசண்டிகையின் வடிவுறல்

உறையுள் குடிகை உள்வரிக் கொண்ட
மறுஇல் செய்கை மணிமே கலைதான்
'மாதவி மகளாய் மன்றம் திரிதரின்
காவலன் மகனோ கைவிட லீயான்!
காய்பசி யாட்டி காயசண் டிகைஎன
ஊர்முழுது அறியும் உருவம் கொண்டே
ஆற்றா மாக்கட்கு ஆற்றும் துணைஆகி

30

35

"ஏற்றலும் இடுதலும் இரப்போர் கடன்அவர்
மேற்சென்று அளித்தல் விழுத்தகைத்து" என்றே
நூற்பொருள் உணர்ந்தோர் நுனித்தனர் ஆம்' என
முதியாள் கோட்டத்து அகவயின் இருந்த
அமுத சுரபியை அங்கையின் வாங்கிப்

40

பதிஅகம் திரிதரும் பைந்தொடி நங்கை
அதிர்கழல் வேந்தன் அடிபிழைத் தாரை
ஒறுக்கும் தண்டத்து உறுசிறைக் கோட்டம்
விருப்பொடும் புகுந்து வெய்துஉயிர்த்துப் புலம்பி
ஆங்குப் பசியுறும் ஆர்உயிர் மாக்களை

45

வாங்கு கைஅகம் வருந்தநின்று ஊட்டலும்

5. வியந்தவர் விரைந்தனர்

'ஊட்டிய பாத்திரம் ஒன்று' என வியந்து
கோட்டம் காவலர்' கோமகன் தனக்குஇப்
பாத்திர தானமும் பைந்தொடி செய்தியும்
யாப்புஉடைத் தாக இசைத்தும்' என்று ஏகி

50

6. மன்னன் பொழில்புகல்

நெடியோன் குறள்உரு ஆகி நிமிர்ந்துதன்
அடியில் படியை அடக்கிய அந்நாள்
நீரின் பெய்த மூரி வார்சிலை
மாவலி மருமான் சீர்கெழு திருமகள்
சீர்த்தி என்னும் திருத்தகு தேவியொடு
போதுஅவிழ் பூம்பொழில் புகுந்தனன் புக்குக்
கொம்பர்த் தும்பி குழல்இசை காட்டப்
பொங்கர் வண்டினம் நல்யாழ் செய்ய
வரிக்குயில் பாட மாமயில் ஆடும்
விரைப்பூம் பந்தர் கண்டுஉளம் சிறந்தும்

55

60

7. பொய்கைக் காட்சிகள்

புணர்துணை நீங்கிய பொய்கை அன்னமொடு
மடமயில் பேடையும் தோகையும் கூடி
இருசிறை விரித்துஆங்கு எழுந்துஉடன் கொட்பன
ஒருசிறைக் கண்டுஆங்கு உள்மகிழ்வு எய்தி
'மாமணி வண்ணனும் தம்முனும் பிஞ்சுருயும்

65

ஆடிய குரவைஇஃது ஆம்' என நோக்கியும்
கோங்குஅலர் சேர்ந்த மாங்கனி தன்னைப்
பாங்குற இருந்த பல்பொறி மஞ்சுருயைச்
செம்பொன் தட்டில் தீம்பால் ஏந்திப்
பைங்கிளி ஊட்டும்ஓர் பாவை ஆம்' என்றும்

70

அணிமலர்ப் பூம்பொழில் அகவயின் இருந்த
பிணவுக்குரங்கு ஏற்றிப் பெருமதர் மழைக்கண்
மடவோர்க்கு இயற்றிய மாமணி ஊசல்
கடுவண்ணக் குவது கண்டுநகை எய்தியும்

பாசிலை செறிந்த பசுங்கால் கழையொடு

75

வால்வீ செறிந்த மராஅம் கண்டு
நெடியோன் முன்னொடு நின்றனன் ஆம்என
தொடிசேர் செங்கையின் தொழுதுநின்று ஏத்தியும்

8. கலைவல்லோர் களிப்பு

ஆடல் கூத்தினோடு அவிநயம் தெரிவோர்
நாடகக் காப்பிய நன்னூல் நுனிப்போர்

80

பண்யாழ் நரம்பில் பண்ணுமுறை நிறுப்போர்
தண்ணுமைக் கருவிக் கண்எறி தெரிவோர்
குழலொடு கண்டம் கொளச்சீர் நிறுப்போர்
பழுநிய பாடல் பலரொடு மகிழ்வோர்
ஆரம் பரிந்த முத்தம் கோப்போர்

85

ஈரம் புலர்ந்த சாந்தம் திமிர்வோர்
குங்கும வருணம் கொங்கையின் இழைப்போர்
அம்செங் கழுநீர் ஆய்இதழ் பிணைப்போர்
நன்னெடுங் கூந்தல் நறுவிரை குடைவோர்
பொன்னின் ஆடியில் பொருந்துபு நிற்போர்
ஆங்குஅவர் தம்மோடு அகல்இரு வானத்து
வேந்தனின் சென்று விளையாட்டு அயர்ந்து

90

9. இயற்கைக் காட்சிகள்

குருந்தும் தளவும் திருந்துமலர்ச் செருந்தியும்
முருகுவிரி முல்லையும் கருவிளம் பொங்கரும்
பொருந்துபு நின்று திருந்துநகை செய்து

95

குறுங்கால் நகுலமும் நெடுஞ்செவி முயலும்
பிறழ்ந்துபாய் மானும் இறும்புஅகலா வெறியும்
'வம்' எனக் கூஉய் மகிழ்துணை யொடுதன்
செம்மலர்ச் செங்கை காட்டுபு நின்று

10. இனிய விளையாட்டு

மன்னவன் தானும் மலர்க்கணை மைந்தனும்
இன்னிள வேனிலும் இளங்கால் செல்வனும்
எந்திரக் கிணறும் இடும்கல் குன்றமும்
வந்துவீழ் அருவியும் மலர்ப்பூம் பந்தரும்
பரப்புநீர்ப் பொய்கையும் கரப்புநீர்க் கேணியும்

100

ஒளித்துஉறை இடங்களும் பளிக்கறைப் பள்ளியும்
யாங்கணும் திரிந்து தாழ்ந்துவிளை யாடி

105

11. இனிது வீற்றிருத்தல்

மகத வினைஞரும் மராட்டக் கம்மரும்
அவந்திக் கொல்லரும் யவனத் தச்சரும்
தண்தமிழ் வினைஞர் தம்மொடு கூடிக்
கொண்டுஇனிது இயற்றிய கண்கவர் செய்வினைப்
110 பவளத் திரள்கால் பல்மணிப் போதிகைத்
தவள நித்திலத் தாமம் தாழ்ந்த
கோணச் சந்தி மாண்வினை விதானத்துத்
தமனியம் வேய்ந்த வகைபெறு வனப்பின்
பைஞ்சேறு மெழுகாப் பசும்பொன் மண்டபத்து
இந்திர திருவன் சென்றுஇனிது ஏறலும் 115

12. சிறைக்காவலர் தகவல்

வாயிலுக்கு இசைத்து மன்னவன் அருளால்
சேய்நிலத்து அன்றியும் செவ்வியின் வணங்கி
எஞ்சா மண்நசை இகல்உளம் துரப்ப
வஞ்சியின் இருந்து வஞ்சி சூடி 120
முறம்செவி யானையும் தேரும் மாவும்
மறம்கெழு நெடுவாள் வயவரும் மிடைந்த
தலைத்தார்ச் சேனையொடு மலைத்துத்தலை வந்தோர்
சிலைக்கயல் நெடுங்கொடி செருவேல் தடக்கை
ஆர்புனை தெரியல் இளங்கோன் தன்னால் 125

காரியாற்றுக் கொண்ட காவல் வெண்குடை
வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி !
ஒளியொடு வாழி ஊழிதோறு ஊழி !
வாழி எம்கோ மன்னவர் பெருந்தகை !
கேள்இது மன்னோ! கெடுகநின் பகைஞர்! 130

யானைத் தீநோய்க்கு அயர்ந்துமெய் வாடிஇம்
மாநகர்த் திரியும்ஓர் வம்ப மாதர்
அருஞ்சிறைக் கோட்டத்து அகவயின் புகுந்து
பெரும்பெயர் மன்ன! நிற்பெயர் வாழ்த்தி
ஐயப் பாத்திரம் ஒன்றுகொண்டு ஆங்கு 135

மொய்கொள் மாக்கள் மொசிக்கணண் சுரந்தனள்
ஊழிதோறு ஊழி உலகம் காத்து
வாழி எம்கோ மன்னவ!' என்றலும்

13. மன்னவன் வினவல்

'வருக வருக மடக்கொடி தான்' என்று
அருள்புரி நெஞ்சமொடு அரசன் கூறலின்

140

வாயி லாளரின் மடக்கொடி தான்சென்று
'ஆய்கழல் வேந்தன் அருள்வா ழிய!' எனத்
'தாங்குஅருந் தன்மைத் தவத்தோய் நீயார்?
யாங்குஆ கியதுஇவ் ஏந்திய கடிஞை?' என்று
அரசன் கூறலும் ஆய்இழை உரைக்கும்

145

14. மணிமேகலை பதில்

'விரைத்தார் வேந்தே! நீநீடு வாழி !
விஞ்சை மகள்யான் விழவுஅணி மூதூர்
வஞ்சம் திரிந்தேன் வாழிய பெருந்தகை !
வானம் வாய்க்க! மண்வளம் பெருகுக !
தீதுஇன் றாக கோமகற்கு! ஈங்குஈது

150

ஐயக் கடிஞை அம்பல மருங்குஓர்
தெய்வம் தந்தது திப்பியம் ஆயது
யானைத் தீநோய் அரும்பசி கெடுத்தது
ஊன்உடை மாக்கட்கு உயிர்மருந்து இது' என
'யான்செயற் பாலதுஎன் இளங்கொடிக்கு?' என்று

155

15. முறையீடும் ஆணையும்

வேந்தன் கூற மெல்இயல் உரைக்கும்

'சிறையோர் கோட்டம் சீத்துஅருள் நெஞ்சத்து
அறவோர்க்கு ஆக்கும் அதுவா ழியர்!' என
அருஞ்சிறை விட்டுஆங்கு ஆய்இழை உரைத்த
பெருந்தவர் தம்மால் பெரும்பொருள் எய்த

160

கறையோர் இல்லாச் சிறையோர் கோட்டம்

அலகு III சீவகசிந்தாமணி

ஐம்பெருங்காப்பிய வரிசையில் சீவகசிந்தாமணி மூன்றாவதாகத் திகழ்கிறது. விருத்தப்பாவினால் அமைந்த முதல்காப்பியம் இதுவே. தமிழ் இலக்கியப் போக்கை மாற்றிப் புதுத்திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. காப்பிய இலக்கணங்கள் பலவும் நிறைந்தது. திருத்தக்கத்தேவரால் பாடப்பெற்றது. நூலின் தன்மையாலும் காப்பியத் தலைவனான சீவகனை, சிந்தாமணி என்று புகழ்ந்து கூறுவதாலும் 'சீவகசிந்தாமணி' என்னும் பெயரினைப் பெற்றுள்ளது. 13 இலம்பகங்களையும், 3145 செய்யுட்களையும் உடையது. நச்சினார்க்கினியரால் உரை வகுக்கப்பட்டது. எண்மரை மணந்து இன்புற்ற சீவகனின் வரலாற்றைக் கூறுவதால் 'மணநூல்' எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.

இக்காப்பியம் துறவை வற்புறுத்தும் நோக்குடன் பாடப்பட்டதே ஆயினும் இன்பச்சுவை நிறைந்த காப்பியமாகத் திகழ்கின்றது. கற்பனை அழகும், கருத்துச் செறிவும் மிக்கதாகத் திகழ்கின்றது. சிந்தாமணி என்பது தெய்வத் தன்மை பொருந்திய ஒரு மாணிக்கக்கல். அது வேண்டியவர்க்கு வேண்டிய பொருளை வேண்டியவாறே அளிக்கும் தன்மையுடையது. இக்காப்பியமும் தமிழர்க்கு வேண்டிய நீதிகளை வேண்டியவாறே அளிக்கும் ஆற்றல் மிக்கது எனலாம்.

காந்தருவ தத்தையார் இலம்பகம் இங்கு பாடப்பகுதியாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திருத்தக்கதேவர்

இவர் இளமையிலேயே கலைபல கற்றுப் புலமை நிரம்பியவர். திருத்தகு முனிவர், திருத்தக்க மகாமுனிகள், தேவர் என்னும் வேறுபெயர்களாலும் இவரைக் குறிப்பிடுவர். இவர் மதுரையிலிருந்த தமிழ்ச்சங்கத்துக்குச் சென்றபோது சமணத்துறவிகளால் இன்பச்சுவை மிக்க நூலை இயற்ற முடியாது என்று சிலர் கூறினர். இக்கூற்றை மறுப்பதற்காகவே திருத்தக்கதேவர் இன்பச்சுவை மிகுந்த சீவகசிந்தாமணியை இயற்றினார். வடமொழியில் உள்ள சத்திர சூடாமணி இந்நூலுக்கு முதல்நூல் என்பர். ஆயினும் கற்போருக்கு வடமொழிக் கதையின் தழுவல் என்ற உணர்வே தோன்றாத வண்ணம் திருத்தக்கதேவர் இந்நூலைப் பாடியுள்ளார்.

சீவகசிந்தாமணி

காந்தருவதத்தையார் இலம்பகம்

வான்தரு வளத்தது ஆகி வையகம் பிணியில் தீர்க
தேன்தரு கிளவி யாரும் கற்பினில் திரிதல் இன்றி
ஊன்றுக ஊழி தோறும் உலகின்உள் மாந்தர் எல்லாம்
ஈன்றவர் வயத்தர் ஆகி இல்லறம் புணர்க நாளும்!

1

தவம்புரிந்து அடங்கி நோற்கும்
தத்துவர் தலைப்பட்டு ஒம்பிப்
பவம்பரிக எமக்கும் என்று
பணிந்துஅவர் உவப்ப ஈமின்
அவம்புரிந்து உடம்பு நீங்காது
அருந்தவம் முயல்மின் யாரும்

சிவம்புரி நெறியைச் சேரச்
செப்பும்இப் பொருளும் கேள்மின் 2

அம்மலர் அனிச்சத்து அம்போது
அல்லியோடு அணியின் நொந்து
விம்உறு நுசப்பு நைய
வீற்றிருந்து அணங்கு சேர்ந்த
வெம்முலைப் பரவை அல்குல்
மிடைமணிக் கலாபம் வேய்த்தோள்
செம்மலர்த் திருவின் சாயல்
தேமொழி தத்தை என்பாள் 3

மற்றுஅவள் தந்தை நாய்கன்
வண்கைச்சீ தத்தன் என்பான்
கொற்றவன் குலத்தின் வந்தான்
கூறிய பொருள்இது ஆகும்
முன்தவம் உடையள் ஆகி
மூரிநூல் கலைகள் எல்லாம்
கற்றவள் கணம்கொள் நல்யாழ்
அனங்கனைக் கனிக்கும் நீராள் 4

தீந்தொடை மகர வீணைத்
தெளிவிளி எடுப்பித் தேற்றிப்
பூந்தொடி அரிவை தன்னில்
புலம்மிகுத்து உடைய நம்பிக்கு
ஈந்திடும் இறைவர் ஆகி
மூவகைக் குலத்து ளார்க்கும்
வேந்தடு குருதி வேல்கண்
விளங்கிழை தாதை என்றான் 5

மண்ணக மடந்தை ஆகம்
மார்புற முயங்கி நின்ற
அண்ணலை ஆகி ஆக
அருங்கடி நகரை வாழ்த்தி
விண்ணக முழக்கின் ஏய்ப்ப
வீதிதோறு) எருக்கி எங்கும்
கண்ஒளிர் கடிப்பின் ஓச்சி
கடிமுரசு அறைந்த காலை 6

வணக்கஅருந் தானை மன்னர்
மத்தகம் பிளந்து வாய்த்த

நிணம்கொழுங் குருதி வாள்கை
நிலம்புடை பெயர்க்கும் ஆற்றல்
அணைப்பரும் களிகொள் வேழத்து
அத்தின புரத்து வேந்தன்
கணைக்கவின் அழித்த உண்கண்
கன்னியைக் கருதி வந்தான்

7

சிதைப்பருஞ் சீற்றத் துப்பின்
செய்கழல் நரல வீக்கி
மதக்களிறு அடர்த்துக் குன்றம்
மணிவட்டின் உருட்டும் ஆற்றல்
கதக்களி ஒளிறு வைவேல்
காம்பிலிக் காவல் மன்னன்
பதைப்புஅரும் பரும யானைப்
பாலமா குமரன் வந்தான்
இலைபொர எழுதி அன்ன
எரிமணிக் கடக முன்கைச்
சிலைபொரத் திரண்ட திண்தோள்
சில்லரிச் சிலம்பி னார்தம்
முலைபொர உடைந்த தண்தார்
மொய்ம்மதுத் துளிப்ப வந்தான்
மலைபொர அரிய மார்பின்
வாரண வாசி மன்னன்

8

9

கதிர்முடி மன்னர் சூழ்ந்து
கைதொழுது இறைஞ்சி மாலைத்
திருமுடி வயிர வில்லால்
சேவடி திளைப்ப ஏத்தி
அருமுடி அணிந்த கொற்றத்து
அவந்தியன் முரசம் ஆர்ப்ப
ஒருபிடி நுசுப்பி னாளை
உள்ளுபு வந்து விட்டான்

10

வெள்அணி அணிந்த ஞான்றே
வேந்தர்தம் முடியில் கொண்ட
கள்அணி மாலை மோந்து
கனைகழல் இலங்கும் நோன்தாள்
புள்அணி கொடியி னானின்
போர்பல தொலைத்த ஆற்றல்
அள்இலை அணிந்த வைவேல்
அயோத்தியர் இறையும் வந்தான்

11

நீள்நிதி வணிகர் ஈறா
 நிலமிசை அவர்கள் எல்லாம்
 வீணையின் பொருது வெல்வான்
 விரைவினர் துவன்றி மூதூர்க்
 கோணமும் மறுகும் எல்லாம்
 குச்சுஎன நிரைத்து அம்மாந்தர்
 மாண்மது நசையின் மொய்த்த
 மதுகர ஈட்டம் ஒத்தார் 12
 உருக்குஅமைந்து எரியும் செம்பொன்
 ஓர்ஐவில் அகலம் ஆகத்
 திருக்குழல் மடந்தை செல்லத்
 திருநிலம் திருத்திப் பின்னர்
 விரைத்தகு நான நீரால்
 வெண்ணிறப் பொடியை மாற்றிப்
 பரப்பினர் படுவண்டு ஆர்ப்பப்
 பல்மலர் பக்கம் எல்லாம் 13

விலைவரம்பு அறிதல் இல்லா
 வெண்துகில் அடுத்து வீதி
 அலர்தலை அனிச்சத்து அம்போது
 ஐம்முழ அகலம் ஆகப்
 பலபடப் பரப்பிப் பாவை
 மெல்அடிப் பரிவு தீர
 நிலவரை தன்ன னாரை
 நிதியினால் வறுமை செய்தான் 14

மண்டலம் நிறைந்த மாசுஇல்
 மதிப்புடை வியாழம் போன்றுஓர்
 குண்டலம் இலங்க நின்ற
 கொடியினைக் குறுகித் தோழி
 விண்டுஅலர் கோதை விம்மும்
 விரைக்குழல் தொழுது நீவிப்
 பண்டுஇயல் மணங்கள் எல்லாம்
 பரிவுஅறப் பணிந்து சொன்னாள் 15

எரிமணி நெற்றி வேய்ந்த
 இளம்பிறை இதுகொல் என்னப்
 புரிமணி சுமந்த பொன்பூண்
 பொறுக்கலா நுசுப்பில் பாவை
 திருமணி வீணைக் குன்றத்து
 இழிந்ததீம் பாவை நீத்தத்து
 அருமுடி அரசர் ஆழ்வர்
 அம்மனை அறிவல் என்றாள் 16

மண்இடம் மலிர எங்கும்
மாந்தரும் வந்து தொக்கார்
ஒள்நிற உரோணி ஊர்ந்த
ஒளிமதி ஒண்பொன் ஆட்சித்
தெளிநிற விசும்பில் நின்ற
தெளிமதி முகத்து நங்கை
கண்ணிய வீணை வாள்போர்க்
கலாம்இன்று காண்டும் என்றே

17

பசும்கதிர்க் கடவுள் யோகம்
பழிப்புஅற நுனித்து வல்லான்
விசம்புஇவர் கடவுள் ஒப்பான்
விரிச்சிகன் அறிந்து கூற
அசம்புதேன் அலங்கல் ஐம்பால்
அரிவையோடு ஆய்ந்து நாய்கன்
விசம்புபோல் மாந்தர் ஆர
விழுநிதி சிதறி னானே

18

வாசநெய் வண்டு மூச
மாந்தளிர் விரல்கள் சேப்பப்
பூசிவெள்ளி லோத்தி ரத்தின்
பூம்பொருக்கு அரைத்த சாந்தின்
காசுஅறு குவளைக் காமர்
அகஇதழ் பயில மட்டித்து
ஆசுஅறத் திமிர்ந்து மாதர்
அணிநலம் திகழ்வித் தாரே

19

கங்கையின் களிற்றின் உச்சிக்
கதிர்மணிக் குடத்தில் தந்த
மங்கல வாச நல்நீர்
மணிநிறம் கழீஇயது ஒப்ப
நங்கையை நயப்ப எல்லாம்
விரையொடு துவரும் சேர்த்தி
அங்குஅரவு அல்கு லாளை
ஆட்டினார் அரம்பை அன்னார்
வெண்நிற மழையின் மின்போல்
வெண்துகில் கலாபம் வீக்கிக்
கண்நிறம் முலையும் தோளும்
சந்தனத் தேய்வை கொட்டித்
தெண்ணிநிறச் சிலம்பு செம்பொன்
கிண்கிணி பாதம் சேர்த்தி

20

பண்நிறச் சுரும்பு சூழும்
பனிமுல்லைச் சூட்டு வேய்ந்தார்

21

எரிமணிச் சுண்ணம் மின்னும்
இரும்சிலை முத்தம் சேர்த்தித்
திருமணி முலையின் நெற்றிச்
சிறுபுறம் செறியத் தீட்டிப்
புரிமணி ஆகத்து ஐதா
விரல்நுதி கொண்டு பூசி
விரிமணி வியப்ப மேனி
ஒளிவிட்டு விளங்கிற்று அன்றே

22

அருங்கயம் விசும்பில் பார்க்கும்
அணிச்சிறு சிரலை அஞ்சி
இரும்பயம் துறந்து திங்கள்
இடம்கொண்டு கிடந்த நீலம்
நெருங்கிய மணிவில் காப்ப
நீண்டுஉலாய்ப் பிறழ்வ செங்கேழ்க்
கருங்கயல் அல்ல கண்ணே
எனக்கரி போக்கி னாரே

23

பொருந்துபொன் தூண்கள் நான்கின்
பொலிந்துநூல் புலவர் செந்நா
வருந்தியும் புகழ்தல் ஆகா
மரகத மணிசெய் கூடத்து
இருந்துஇளை யார்கள் கோலம்
இந்திரன் நிருமித் தாற்போல்
திருந்தச்செய்து அதன்பின் நங்கை
திருவிற்குஓர் திலகம் ஒத்தாள்

24

மண்கனை முழுவம் விம்ம
வரிவளை துவைப்ப வள்வார்க்
கண்கனைந்து இடியின் வெம்பிக்
கடல்என முரசம் ஆர்ப்ப
விண்கனிந்து உருகும் நீர்மை
வெள்வளைத் தோளி போந்தாள்
பண்கனிந்து உருகு நல்யாழ்ப்
படைபொருது உடைக்கல் உற்றே

25

பரந்துஒளி உமிழும் பைம்பொன்
கண்ணடி பதாகை தோட்டி
விரிந்துஇருள் மேயும் செம்பொன்
விளக்குவெண் முரசு கும்பம்

சுரந்தவெண் மதியைச் சூன்று
கதிர்கொண்டு தொகுத்த போலும்
பொருந்துபொன் கதிர்பெய் கற்றை
புணர்கயல் போந்த அன்றே 26

வென்றவன் அகலம் பூட்ட
விளங்குஒளி மணிசெய் செப்பின்
நின்றுளரி பசும்பொன் மாலை
போந்தது நெறியில் பின்னர்
ஒன்றிய மணிசெய் நல்யாழ்
போந்தன உருவம் மாலை
தின்றுதேன் இசைகள் பாடத்
திருநகர்ச் சுடர அன்றே 27

கருங்கொடிப் புருவம் ஏறா கயல்நெடுங் கண்ணும் ஆடா
அருங்கடி மிடறும் விம்மாது அணிமணி எயிறும் தோன்றா
இரும்கடல் பவளச் செவ்வாய் திறந்துஇவள் பாடி னாளோ
நரம்பொடு வீணை நாவின் நவின்றதோ என்று நைந்தார் 28

இசைத்திறத்து அனங்கனே அனைய நீரினார்
வசைத்திறம் இலாதவர் வான்பொன் யாழ்எழீஇ
விசைத்துஅவர் பாடலின் வெருவிப் புள்ளலாம்
அசிப்பபோன்று இருவிசும்பு அடைந்த என்பவே 29
மாதர்யாழ் தடவர வந்த மைந்தர்கைக்
கீதத்தான் மீண்டன கேள்விக் கின்னரம்
போதர்ப் பாடினாள் புகுந்த போயின
தாதுஅலர் தாரினார் தாங்கள் பாடவே 30

சுரும்புஎழுந்து இருந்துஉணும் தொங்கல் வார்குழல்
அரும்பெறல் அவட்குஇசை அரசர் தோற்றபின்
நரம்புஉறு தெளவிளி நவின்ற நால்மறை
வரம்பெறு நெறியவர் மலைதல் மேயினார் 31

திருமலர்க் கமலத்து அங்கண்
தேனிளம் முரல்வது ஒப்ப
விரிமலர்க் கோதை பாட
எழால்வகை வீரர் தோற்றார்
எரிமலர்ப் பவளச் செவ்வாய்
இந்நரம்பு உளர மைந்தர்
புரிநரம்பு இசைகொள் பாடல்
உடைந்தனர் பொன்அ னாட்கே 32

வால்அரக்கு எறிந்த காந்தள்
மணிஅரும்பு அனைய ஆகிக்
கோல்பொரச் சிவந்த கோலக்
குவிவிரல் மடந்தை வீணை
நூல்பொரப் புகுந்த நுண்ணூல்
வணிகரும் தொலைந்து மாதோ
கால்பொரக் கரிந்த காமர்
பங்கயப் பழனம் ஒத்தார்

33

தேன்உயர் மகர வீணைத்
தீம்சுவை இவளை வெல்வான்
வான்உயர் மதுகை வாட்டும்
வார்சிலைக் காமன் ஆகும்
ஊன்உயர் நுதிக்கொள் வேலீர்
ஒழிகஈங்கு இல்லை என்றான்
கான்உயர் அலங்கல் மாலைக்
கட்டியங் காரன் அன்றே
மறுமுயற்கு இவர்ந்த வேக
மாசுணம் அடையப் பட்ட
நிறைமதி போன்று மன்னர்
ஒளிகுறைந்து உருகி நைய
அறுபகல் கழிந்த பின்றை
அந்நகர்க்கு ஆதி நாய்கன்
சிறுவன்ஓர் சிங்க ஏற்றை
சீவக சாமி என்பான்

34

35

தம்பியும் தோழன் மாறும்
தானும்மற்று எண்ணிச் சூழ்ந்து
வெம்பிய வீணைப் போருள்
செல்குவம் யாமும் முன்னே
தும்புஅறப் புத்தி சேன
சொல்இது குரவற்கு என்னக்
கந்துகற்கு அவனும் சொன்னான்
அவன்இது விளம்பி னானே

36

அண்ணல்யாழ் நரம்பை ஆய்ந்து மணிவிரல் தவழ்ந்த வாறும்
பண்ணிய இலயம் பற்றிப் பாடிய வனப்பும் நோக்கி
விண்ணவர் வீணை வீழ்த்தார் விஞ்சையர் கனிந்து சோர்ந்தார்
மண்ணவர் மருளின் மாய்ந்தார் சித்தரும் மனத்துள் வைத்தார்

37

வீழ்மணி வண்டு பாய்ந்து மிதித்திடக் கிழிந்த மாலை
சூழ்மணிக் கோட்டு வீணைச் சுகிர்புரி நரம்பு நம்பி

ஊழ்மணி மிடறும் ஒன்றாய்ப் பணிசெய்த வாறு நோக்கித்
தாழ்மணித் தாம மார்பின் கின்னரர் சாம்பி னாரே

38

விண்ணவர் வியப்ப விஞ்சை வீரர்கள் விரும்பி ஏத்த
மண்ணவர் மகிழ வான்கண் பறவைமெய்ம் மறந்து சோர
அண்ணல்தான் அனங்கன் நாணப் பாடினான் அரசர் எல்லாம்
பண்அமைத்து எழுதப் பட்ட பாவைபோல் ஆயி னாரே

39

40

பருந்தும் நிழலும்போல் பாட்டும் எழாலும்
திருந்துதார்ச் சீவகற்கே சேர்ந்தனஎன்று எண்ணி
விருந்தாக யாழ்பண்ணி வீணைதான் தோற்பான்
இருந்தாள் இளம்மயில்போல் ஏந்துஇலைவேல் கண்ணாள்

கோதை புறம்தாழ்க் குண்டலமும் பொன்தோடும்
காதின ஒளிர்ந்துஇலங்கக் காமர் நுதல்வியர்ப்ப
மாதர் எருத்தம் இடம்கோட்டி மாமதூர
கீதம் கிடைஇலாள் பாடத் தொடங்கினாள்

41

இலையார் எரிமணிப்பூண் ஏந்து முலையும்
சிலையார் திருநுதலும் செம்பசலை மூழ்க
மலையார் இலங்குஅருவி வாள்போல மின்னும்
கலையார்தீம் சொல்லினாய் காணார்கொல் கேள்வர்

42

பிறையார் திருநுதலும் பேரமர்உண் கண்ணும்
பொறையார் வனமுலையும் பூம்பசலை மூழ்க
நிறைவாள் இலங்குஅருவி நீள்வரைமேல் மின்னும்
கறைவேல் உண்கண்ணினாய் காணார்கொல் கேள்வர்

43

அரும்புஏர் வனமுலையும் ஆடுஅமைமென் தோளும்
திருந்துஏர் பிறைநுதலும் செம்பசலை மூழ்க
நெருங்கார் மணிஅருவி நீள்வரைமேல் மின்னும்
கரும்பார்தீம் சொல்லினாய் காணார்கொல் கேள்வர்

44

பண்ஒன்று பாடல் அதுஒன்று பல்வளைக்கை
மண்ஒன்று மெல்விரலும் வாள்நரம்பின் மேல்நடவா
விண்நின்று இயங்கி மிடறு நடுநடுங்கி

எண்இன்றி மாதர் இசைதோற்று இருந்தனளே 45

மையார் நெடுங்கண்ணாள் மாமணியாழ் தான்உடைந்து
நையா நடுநடுங்கா நனிநாணம் மீதுஊராப்
பொய்யாதுஓர் குன்றுஎடுப்பாள் போல்மெலிந்து பொன்மாலை
பெய்பூங் கழலாற்குப் பெண்அரசி ஏந்தினளே 46
மெல்என்று சிலம்புஅரற்ற மேகலைகள் மின்உமிழ்
நல்ல பெடையன்னம் நாண அடிஓதுங்கி
ஓல்லென் உயர்தவமே செய்ம்மின் உலகத்தீர்
எல்லீரும் என்பாள்போல் ஏந்தல்மேல் வீழ்ந்தனளே 47

வேறு

நாகத்துப் படம்கொள் அல்குல் நலம்கிளர் செம்பொன் மாலை
மேகத்துப் பிறந்துஓர் மின்னு மணிவரை வீழ்ந்த தேபோல்
ஆகத்துப் பூட்டி மைந்தன் அடிதொழுது இறைஞ்சி நின்றாள்
போகத்து நெறியைக் காட்டும் பூமகள் புணர்ந்தது ஒப்பாள்
48

செம்மலர் அடியும் நோக்கித் திருமணி அல்குல் நோக்கி
வெம்முலைத் தடமும் நோக்கி விரிமதி முகமும் நோக்கி
விம்மிதப் பட்டு மாதோ விழுங்குவான் போல ஆகி
மைம்மலர்த் தடங்கண் நங்கை மரைமலர்த் தேவி என்றான்
49

கோதையும் தோடும் மின்னக் குண்டலம் திருவில் வீச
மாதரம் பாவை நாணி மழைமினின் ஓசிந்து நிற்பக்
காதல்அம் தோழி மார்கள் கருங்கயல் கண்ணி னாளை
ஏதம்ஒன்று இன்றிப் பூம்பட்டு எந்திர எழினி வீழ்த்தார் 50

கம்பராமாயணம்

வால்மீகி எழுதிய வடமொழி இராமாயணத்தை அடியொற்றித் தமிழில் கம்பரால் எழுதப்பட்டமையால் இது கம்பராமாயணம் எனப் பெயர் பெற்றது. கம்பர் வால்மீகியைத் தழுவி எழுதினாலும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கேற்பவே இக்காப்பியத்தைப் படைத்துள்ளார். இது பாலகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரணிய காண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தரகாண்டம், யுத்தகாண்டம் ஆகிய ஆறு காண்டங்களையும், 118 படலங்களையும் கொண்ட மாபெரும் காப்பியமாகும். கிட்கிந்தா காண்டத்திலுள்ள வாலிவதைப் படலம் இங்குப் பாடப்பகுதியாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

கம்பர்

கம்பர் காளி கோயிலில் பூசை செய்யும் எளிய குடும்பத்தில் தோன்றியவர். இவர் பிறந்த ஊர் சோழநாட்டுத் திருவழுந்தூர். கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன், கல்வியில் பெரியவன் கம்பன், கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும், கம்பநாடன் கவிதையிற் போல் கற்றோர்க்கு இதயம் களியாதே எனப் பலராலும் பாராட்டப் பெற்றவர். இவர் காலம் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு.

கிட்கிந்தாகாண்டம்-வாலிவதைப்படலம் வாலி இராமனின் வாளியைக் காணுதல்

மும்மைசால் உலகுக்கு எல்லாம்
மூலமந் திரத்தை முற்றும்
தம்மையே தமர்க்கு நல்கும்
தனிப்பெரும் பதத்தை தானே
இம்மையே எழுமை நோய்க்கும்
மருந்தினை, 'இராமன்' என்னும்
செம்மைசேர் நாமம் தன்னைக்
கண்களின் தெரியக் கண்டான்.

1

இராமனது செயல்நினைந்து, வாலி நாணி வருந்துதல்

‘இல்லறம் துறந்த நம்பி,
எம்மனோர்க்கு ஆகத் தங்கள்
வில்லறம் துறந்த வீரன்,
தோன்றலால், வேத நூலில்

சொல்லறம் துறந்தி லாத
சூரியன் மரபும், தொல்லை
நல்லறம் துறந்தது’ என்னா,
நகைவர, நாண்உள் கொண்டான்.

2

வெள்கிடும்; மகுடம் சாய்க்கும்;
வெடிபடச் சிரிக்கும்; மீட்டும்
உள்கிடும்; ‘இதுவும் தான்ஓர்
ஓங்குஅற மோ?’ என்று உன்னும்;
முள்கிடும் குழியில் புக்க
மூரிவெம் களிநல் யானை
தொள்கொடும் கிடந்தது என்னத்,
துயர்உழந்து அழிந்து சோர்வான்.

3

வாலியின்முன்னே இராமன் வந்து தோன்றுதல்

‘இறைதிறம் பினனால்; என்னே
இழிந்துளோர் இயற்கை? என்னில்
முறைதிறம் பினனால்’ என்று
மொழிகின்ற முகத்தான் முன்னர்,
மறைதிறம் பாத வாய்மை
மன்னர்க்கு முன்னம் சொன்ன
துறைதிறம் பாமல் காக்கத்
தோன்றினான், வந்து தோன்ற.

4

இராமனைக் கண்ணுற்ற வாலி ‘நின்செயல் முறையற்றது’ எனக் கூறி இகழ்தல்

கண்ணுற்றான் வாலி, நீலக்
கார்முகில், கமலம் பூத்து,
மண்உற்று வரிவில் ஏந்தி,
வருவதே போலும் மாலை;
புண்உற்றது அனைய சோரி
பொறியொடும் பொடிப்ப நோக்கி,
‘எண்உற்றாய் என்செய் தாய்?’ என்று,
ஏசுவான் இயம்பல் உற்றான்.

5

‘வாய்மையும் மரபும் காத்து
மன்உயிர் துறந்த வள்ளல்
தூயவன் மைந்த னே! நீ
பரதன்முன் தோன்றி னாயே;
தீமைதான் பிறரைக் காத்துத்
தான்செய்தால் தீங்குஅன்று ஆமோ?
தாய்மையும் அன்றி நட்பும்

தருமமும் தழுவி நின்றாய்.

6

குலம்இது; கல்வி ஈது;
கொற்றம்ஈது; உற்று நின்ற
நலம்இது; புவனம் மூன்றும்
நாயகம் உன்னது அன்றோ?
வலம்இது; இவ் உலகம் தாங்கும்
வண்மைஈது; என்றால் திண்மை
அலமரச் செய்ய லாமோ,
அறிந்திருந்து அயர்ந்து ளார்போல்.

7

‘கோஇயல் தருமம் உங்கள்
குலத்துஉதித் தோர்கட்கு எல்லாம்
ஓவியத்து எழுத ஒண்ணா
உருவத்தாய்; உடைமை அன்றோ?
ஆவியை, சனகன் பெற்ற
அன்னத்தை, அமிழ்தின் வந்த
தேவியைப் பிரிந்த பின்னை,
திகைத்தனை போலும், செய்கை.

8

‘அரக்கர்ஓர் அழிவு செய்து
கழிவரேல், அதற்கு வேறுஓர்
குரக்குஇனத்து அரசைக் கொல்ல
மனுநெறி கூறிற்று உண்டோ?
இரக்கம்எங்கு உகுத்தாய்? என்பால்
எப்பிழை கண்டாய்? அப்பா!
பரக்கழி இதுநீ பூண்டால்,
புகழையார் பரிக்கற் பாலார்?

9

‘ஓலிகடல் உலகம் தன்னில்
ஊர்தரு குரங்கின் மாடே
கலியது காலம் வந்து
பரந்ததோ? கருணை வள்ளால்!
மெலியவர் பால தேயோ,
ஒழுக்கமும், விழுப்பம் தானும்?
வலியவர் மெலிவு செய்தால்
புகழ்அன்றி வசைஇன்று ஆமோ?

10

‘கூட்டுஒரு வரையும் வேண்டாக்
கொற்றவ! பெற்ற தாதை
பூட்டிய செல்வம் ஆங்கே
தம்பிக்குக் கொடுத்துப் போந்து,
நாட்டுஒரு கருமம் செய்தாய்;
எம்பிக்குஇவ் அரசை நல்கி,
காட்டுஒரு கருமம் செய்தாய்;
கருமம்தான் இதன்மேல் உண்டோ?

11

‘அறைகழல் அலங்கல் வீரர்
ஆயவர் புரிவது, ஆண்மைத்
துறைஎனல் ஆயிற்று அன்றோ?
தொன்மையின் நன்னூற்கு எல்லாம்

இறைவன்நீ, என்னைச் செய்தது,
ஈதுஎனில், 'இலங்கை வேந்தன்
முறைஅ(ல்)ல செய்தான்' என்று
முனிதியோ? முனிவுஇ லாதாய்' 12

'இருவர்போர் எதிரும் காலை,
இருவரும் நல்உற் றாரே;
ஒருவர்மேல் கருணை தூண்டி,
ஒருவர்மேல் ஒளித்து நின்று,
வரிசிலை குழைய வாங்கி,
வாய்அம்பு மருமத்து எய்தல்
தருமமோ? பிறிதுஒன்று ஆமோ?
தக்கிலது என்னும் பக்கம். 13

'வீரம் அன்று; விதிஅன்று; மெய்ம்மையின்
வாரம் அன்று; நின் மண்ணினுக்கு என்உடல்
பாரம் அன்று; பகைஅன்று; பண்புஒழிந்து
ஈரம் அன்றுஇது; என்செய்த வாறுநீ? 14

'இருமை நோக்கிநின்று யாவர்க்கும் ஒக்கின்ற
அருமை ஆற்றல்அன் றோஅறம் காப்பது?
பெருமை என்பதுஇது என்? பிழை பேணல்விட்டு
ஒருமை நோக்கி ஒருவற்கு உதவலோ? 15

'செயலைச் செற்ற பகைதெறு வான்தெரிந்து
அயலைப் பற்றித் துணைஅமைந் தாய்எனின்
புயலைப் பற்றும்அப் பொங்குஅரி போக்கிஓர்
முயலைப் பற்றுவது என்ன முயற்சியோ? 16

கார்இ யன்ற நிறத்த களங்கம் ஒன்று
ஊர்இ யன்ற மதிக்குஉளது ஆம்எனச்
சூரி யன்மர புக்கும்ஓர் தொல்மறு
ஆரி யன்பிறந்து ஆக்கினை ஆம்அரோ! 17

'மற்று ஒருத்தன் வலிந்துஅறை கூவவந்து
உற்ற என்னை ஒளித்துஉயிர் உண்டநீ
இற்றை யில்பிறர்க் கும்'இகல் ஏறு'என
நிற்றி போலும்? கிடந்த நிலத்துஅரோ. 18

'நூல்இ யற்கையும் நும்குலத்து உந்தையர்
போல்இ யற்கையும் சீலமும் போற்றலை;
வாலி யைப்படுத் தாய்அ(ல்)லை; மன்அற
வேலி யைப்படுத் தாய்விறல் வீரனே! 19

'தாரம் மற்றுஒரு வன்கொளத் தன்கையில்
பார வெம்சிலை வீரம் பழிப்பதே!
நேரும் அன்று மறைந்து நிராயுதன்
மார்பின் எய்யவோ வில்இகல் வல்லதே? 20

வாலியின் மொழிகளுக்கு இராமன் மறுமொழி கூறுதல்

என்று தானும் எயிறு பொடிபடத்
தின்று காந்தி விழிவழித் தீஉக
அன்றுஅ(வ்) வாலி அனையன கூறினான்;
நின்ற வீரன் இனைய நிகழ்த்தினான். 21

“பிலம்புக் காய்நெடு நாள்பெய ராய்”எனாப்
புலம்புஉற்று உன்வழிப் போதல்உற் றான்தனைக்
குலம்புக்கு ஆன்ற முதியர் “குறிக்கொள்நீ
அலம்பொன் தாரவ னே!அரசு“ என்றலும். 22

“வானம் ஆளஎன் தம்முனை வைத்தவன்
தானும் மாளக் கிளையின் இறத்தடிந்து
யானும் மாள்வென்;இருந்துஅரசு ஆள்கிலென்;
ஊனம் ஆன உரைபகர்ந் தீர்“என 23

‘பற்றி ஆன்ற படைத்தலை வீரரும்
முற்று உணர்ந்த முதியரும் முன்பரும்
‘இற்றது உம்அரசு எய்தலை யேல்‘என
கொற்ற நன்முடி கொண்டதுஇக் கோதிலான். 24

‘வந்த உன்னை வணங்கி மகிழ்ந்தனன்;
‘எந்தை!என்கண் இனத்தவர் ஆற்றலால்
தந்தது உன்அரசு“ என்று தரிக்கலான்
முந்தை உற்றது சொல்ல முனிந்துநீ. 25

‘கொல்லல் உற்றனை உம்பியை;கோதுஅவற்கு
இல்லை என்பது உணர்ந்தும் இரங்கலை;
‘அல்லல் செய்யேல்;உனக்குஅப யம்;பிழை
புல்லல்“ என்னவும் புல்லலை பொங்கினாய். 26

‘ஊற்றம் முற்றுஉடை யான்“உனக்கு ஆர்அமர்
தோற்றும்“ என்று தொழுதுஉயர் கையனைக்
‘கூற்றம் உண்ணக் கொடுப்பன்”என்று எண்ணினாய்; 27
நால்தி சைக்கும் புறத்தையும் நண்ணினான்.

‘அன்ன தன்மை அறிந்தும் அருளலை;
பின்ன வன்இவன் என்பதும் பேணலை;
வன்னி தான்இடு சாப வரம்புடைப்
பொன்ம லைக்குஇவன் நண்ணலின் போகலை;‘
28

‘ஈரம் ஆவதும் இற்பிறப்பு ஆவதும்
வீரம் ஆவதும் கல்வியின் மெய்ந்நெறி
வாரம் ஆவதும் மற்றுஒரு வன்புணர்
தாரம் ஆவதும் தாங்கும் தருக்குஅரோ. 29

‘மறம்தி றம்பல் ”வலியம்” எனாமனம்
புறம்தி றம்ப எளியவர்ப் பொங்குதல்;
அறம்தி றம்பல் அருங்கடி மங்கையர்
திறம்தி றம்பல்;தெளிவுஉடை யோர்க்குஎல்லாம்.‘ 30

‘தருமம் இன்னது எனும்தகைத் தன்மையும்
இருமையும்தெரிந்து எண்ணலை;எண்ணினால்
அருமை உம்பிதன் ஆர்உயிர் தேவியைப்
பெருமை நீங்கினை எய்தப் பெறுதியோ? 31

‘ஆத லானும் அவன்எனக்கு ஆருயிர்க்
காத லான்என லானும்நிற் கட்டனென்;
ஏதி லாரும் எளியர்என் றால்அவர்

தீது தீர்ப்பதுஎன் சிந்தைக் கருத்துஅரோ.

32

இராமன் கூறிய மாற்றங்களுக்கு வாலி எதிர்மொழி பகர்தல்

‘பிழைத்த தன்மை இது’எனப் பேர்எழில்
தழைத்த வீரன் உரைசெயத் தக்கிலாது
இழைத்த வாலி’ இயல்புஅல இத்துணை;
விழைத்தி றம்தொழில்’ என்று விளம்புவான்.

33

‘ஐய! நுங்கள் அரும்குலம் கற்பின்அப்
பொய்இல் மங்கையர்க்கு ஏய்ந்த புணர்ச்சிபோல்
செய்தி லன்எமைத் தேமலர் மேலவன்;
எய்தின் எய்தியது ஆக இயற்றினான்.

34

‘மணமும் இல்லை மறைநெறி வந்தன;
குணமும் இல்லை குலமுதற்கு ஒத்தன;
உணர்வு சென்றுழிச் செல்லும் ஒழுக்குஅலால்
நிணமும் நெய்யும் இணங்கிய நேமியாய்!

35

‘பெற்றி மற்றுஇது;பெற்றதுஓர் பெற்றியின்
குற்றம் உற்றிலென்;நீஅது கோடியால்
வெற்றி உற்றதுஓர் வெற்றியி னாய்!’எனச்
சொற்ற சொல்தகைக்கு உற்றது சொல்லுவான் :

36

குற்றமுற்றிலேன்’என வாலி கூறிய மொழிகளை இராமன் மறுத்து, அவன் செய்தசெயல் குற்றமுடையதே என்பதனை வலியுறுத்தல்

நலம்கொள் தேவரின் தோன்றி நவைஅறக்
கலங்க லாதுஅற நல்நெறி காண்டலின்
விலங்கு அலாமை விளங்கியது;ஆதலான்
அலங்க லார்க்குஇது அடுப்பதுஅன்று ஆம்அரோ.

37

‘பொறியின் யாக்கைய தோ?புலன் நோக்கிய
அறிவின் மேலதுஅன் றோஅறத் தாறுதான்?
நெறியின் நோன்மையை நேர்நின்று உணர்ந்தநீ
பெறுதி யோபிழை உற்றுஉறு பெற்றிதான்?

38

‘மாடு பற்றி இடங்கர் வலித்திடக்
கோடு பற்றிய கொற்றவற் கூயதுஓர்
பாடு பெற்ற உணர்வின் பயத்தினால்
வீடு பெற்ற விலங்கும் விலங்கதோ?

39

‘சிந்தை நல்அறத் தின்வழிச் சேர்தலால்
பைந்தொ டுத்திரு விற்பரிவு ஆற்றுவான்
வெந்தொ ழில்துறை வீடுபெற்று எய்திய
எந்தை யும்எரு வைக்குஅரசு அல்லனோ?

40

‘நன்று தீதுஎன்று இயல்தெரி நல்அறிவு
இன்றி வாழ்வதுஅன் றோவிலங் கின்இயல்?
நின்ற நன்னெறி நீஅறி யாநெறி

ஒன்றும் இன்மைஉன் வாய்மை உணர்த்துமால். 41

‘தக்க இன்ன தகாதன இன்னஎன்று
ஒக்க உன்னலர் ஆயின் உயர்ந்துள
மக்க ஞும்விலங் கே;மனு வின்நெறி
புக்க வேல்அவ் விலங்கும்புத் தேளிரே. 42

‘காலன் ஆற்றல் கடிந்த கணிச்சியான்
பாலின் ஆற்றிய பத்தி பயத்தலால்
மாலி னால்தரு வன்பெரும் பூதங்கள்
நாலின் ஆற்றலும் ஆற்றுழி நண்ணினாய். 43

மேவ ரும்தரு மத்துறை மேவினார்
ஏவ ரும்பவத் தால்இழிந் தோர்களும்;
தாவ ரும்தவ ரும்பல தன்மைசால்
தேவ ரும்உளர் தீமை திருத்தினார். 44

‘இனையது ஆதலின் எக்குலத்து யாவர்க்கும்
வினையி னால்வரும் மேன்மையும் கீழ்மையும்;
அனைய தன்மை அறிந்தும் அழித்தனை
மனையின் மாட்சி’ என் றான்மனு நீதியான். 45
மறைந்து நின்று அம்பு எய்தது எது கருதி’ என வாலி இராமனை வினாதல்

அவ்வரை அமையக் கேட்ட
அரிகுலத்து அரசு, ‘மாண்ட
செவ்வியோய்! அனையது ஆக;
செருக்களத்து உருத்துஎய் யாதே
வெவ்விய புளிஞர் என்ன,
விலங்கியே மறைந்து, வில்லால்
எவ்வியது என்னை? ‘என்றான்;
இலக்குவன் இயம்ப லுற்றான். 46

வாலியின் வினாவுக்கு இலக்குவன் விடைபகர்தல்

‘முன்பு, நின் தம்பி வந்து
சரண்புக, முறைஇ(ல்) லோயைத்
“தென்புலத்து உய்ப்பன்” என்று
செப்பினன்; செருவில் நீயும்
அன்பினை உயிருக்கு ஆகி,
“அடைக்கலம் யானும்” என்றி
என்பது கருதி, அண்ணல்
மறைந்துநின்று எய்தது’ என்றான். 47

தன்குற்றம் உணர்ந்த வாலி இராமனைப் பணிதல்

கவிக்குலத்து அரசும் அன்ன
கட்டுரை கருத்தில் கொண்டான்;
அவியுறு மனத்தன் ஆகி,
‘அறத்திறன் அழியச் செய்யான்
புவியுடை அண்ணல்’ என்பது
எண்ணினன்; பொருந்தி முன்னே
செவியுறு கேள்விச் செல்வன்

சென்னியின் இறைஞ்சிச் சொன்னான்.

48

‘தாய்என உயிர்க்கு நல்கி,
தருமமும், தகவும், சால்பும்,
நீஎன நின்ற நம்பி!
நெறியினின் நோக்கும் நேர்மை,
நாய்என நின்ற எம்பால்,
நவைஅற உணர லாமே?
தீயன பொறுத்தி’ என்றான்
சிறியன சிந்தி யாதான்.

49

வாலி, இராமனிடம் வரம் வேண்டுகல்

இரந்தனன் பின்னும்; ‘எந்தை!
யாவதும் எண்ணல் தேற்றாக்
குரங்குஎனக் கருதி, நாயேன்
கூறிய மனத்துக் கொள்ளேல்;
அரந்தைவெம் பிறவி என்னோய்க்கு
அருமருந்து அனைய ஐயா!
வரம்தரும் வள்ளால்! ஒன்று
கேள்’என மறித்தும் சொல்வான் :

50

‘ஏவுகூர் வாளியால் எய்து, நாய் அடியனேன்
ஆவிபோம் வேலைவாய், அறிவுதந்து அருளினாய்;
மூவர்நீ! முதல்வன்நீ முற்றும்நீ! மற்றும்நீ!
பாவம்நீ! தருமம்நீ! பகையும்நீ! உறவும்நீ!’

51

‘புரம்எலாம் எரிசெய்தோன் முதலினோர் பொருவுஇலா
வரம்எலாம் உருவி, என் வசைஇலா வலிமைசால்
உரம்எலாம் உருவி, என் உயிர்எலாம் நுகரும்நின்
சரம்அலால், பிறிதுவேறு உளதுஅரோ தருமமே?

52

‘யாவரும் எவையும்ஆய், இருதுவும் பயனும்ஆய்,
பூவும்நல் வெறியும்ஓத்து ஒருவரும் பொதுமையாய்!
‘யாவன்நீ யாவது’என்று அறிவினார் அருளினார்;
தாவுஅரும் பதம்எனக்கு அருமையோ? தனிமையோய்!

53

‘உண்டுஎனும் தருமமே உருவமாய் உடையநிற்
கண்டுகொண் டேன்; இனிக் காணஎன் கடவெனோ?
பண்டொடுஇன்று அளவுமே என்பெரும் பழவினைத்
தண்டமே, அடியனேற்கு உறுபதம் தருவதே.

54

‘மற்றுஇனி உதவி உண்டோ?
வானினும் உயர்ந்த மானக்
கொற்றவ! நின்னை, என்னைக்
கொல்லிய கொணர்ந்து, தொல்லைச்
சிறற்றினக் குரங்கி னோடும்
தெரிவுறச் செய்த செய்கை,
வெற்றுஅரசு எய்தி, எம்பி
வீட்டுஅரசு எனக்கு விட்டான்.

55

‘ஓவிய உருவ!நாயேன்
 உளதுஒன்று பெறுவது உன்பால்;
 பூஇயல் நறவம் மாந்தி,
 புந்திவேறு உற்ற போழ்தில்,
 தீவினை இயற்று மேனும்,
 எம்பிமேல் சீறி, என்மேல்
 ஏவிய பகழி என்னும்
 கூற்றினை ஏவல்’ என்றான்.

56

அலகு IV

பெரியபுராணம்

பெரியபுராணம், பன்னிரு திருமுறைகளில் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக விளங்குகிறது. இக்காப்பியத்துக்குச் சேக்கிழார் இட்ட பெயர் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பது, இதன் சிறப்பு நோக்கி ‘பெரியபுராணம்’ என்று வழங்கப்பட்டது. சுந்தரர் பாடிய திருத்தொண்டத் தொகை, நம்பியாண்டார் நம்பி இயற்றிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி ஆகிய இரு நூல்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, சிவனடியார்களின் பெருமைகளை விளக்கிக் கூறுவது பெரியபுராணம். பெரியபுராணத்தில் இரண்டு காண்டங்களும், பதின்மூன்று சருக்கங்களும் உள்ளன. பாடப்பகுதியாகிய தடுத்தாட்கொண்ட புராணம், முதல் காண்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது.

சேக்கிழார்

பெரியபுராணத்தை இயற்றியவர் சேக்கிழார். இவரது இயற்பெயர் அருண்மொழித்தேவர் என்பதாகும். இவர் தொண்டை நாட்டிலுள்ள குன்றத்தூரில் வேளாளர் மரபில் சேக்கிழார் குடியில் தோன்றியவர். இவருடைய காலம் கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு. சேக்கிழார் இரண்டாம் குலோத்துங்கன் என்னும் சோழ மன்னனின் முதலமைச்சராவார். உமாபதி சிவாச்சாரியர் சேக்கிழார் புராணம் எழுதிப் பெரியபுராண ஆசிரியரைச் சிறப்பித்துள்ளார். மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை தாம்பாடிய சேக்கிழார்பிள்ளைத் தமிழ் என்னும் நூலில் சேக்கிழாரின் சிறப்புகளைப் பாராட்டியுள்ளார்.

முதற்காண்டம்

தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்

‘கண்கள்எண் இலாத வேண்டும் காளையைக் காண’ என்பார்
‘பெண்களில் உயர் நோற்றாள் சடங்கவி பேதை’ என்பார்
‘மண்களி கூர் வந்த மணம்கண்டு வாழ்ந்தோம்’ என்பார்
பண்களில் நிறைந்த கீதம் பாடுவார்; ஆடு வார்கள். 1

‘ஆண்தகை அருளின் நோக்கின் வெள்ளத்துள் அலைந்தோம்’ என்பார்
‘தாண்டிய பரியும் நம்பால் தகுதியின் நடந்தது’ என்பர்
‘பூண்தயங்கு இவனே காணும் புண்ணிய மூர்த்தி’ என்பார்
ஈண்டிய மடவார் கூட்டம் இன்னன இசைப்பச் சென்றார். 2

வருமணக் கோலத்து எங்கள் வள்ளலார் தெள்ளும் வாசத்
திருமணப் பந்தர் முன்பு சென்றுவெண் சங்கம் எங்கும்
பெருமழைக் குலத்தின் ஆர்ப்பப் பரிமிசை இழிந்து பேணும்
ஒருமணத் திறத்தின் ஆங்கு நிகழ்ந்தது மொழிவேன், உய்ந்தேன். 3

ஆலும்மறை சூழ்கயிலை யின்கண்அருள் செய்த
சாலும்மொழி யால்வழித டுத்துஅடிமை கொள்வான்,
மேல்உற எழுந்துமிகு கீழ்உற அகழ்ந்து,
மாலும்அய னுக்கும்அரி யார்ஒருவர் வந்தார் 4

கண்இடை கரந்தகதிர் வெண்படம்எ னச்சூழ்
புண்ணிய நுதல்புனித நீறுபொலிவு எய்தத்
தண்மதி முதிர்ந்துகதிர் சாய்வதுஎன மீதே
வெண்நரை முடித்தது விழுந்துஇடைச ழங்க 5

காதில்அணி கண்டிகை வடிந்தகுழை தாழ்ச்
சோதிமணி மார்பின்அசை நூலினொடு தோளின்
மீதுபுனை உத்தரிய வெண்துகில் நுடங்க
ஆதபம் மறைக்குடை அணிக்கரம் விளங்க. 6

பண்டிசரி கோவண உடைப்பழமை கூரக்
கொண்டதுஓர் சழங்கல்உடை ஆர்ந்துஅழகு கொள்ள
வெண்துகி லுடன்குசை முடிந்துவிடு வேணுத்
தண்டுஒருகை கொண்டுமழல் தள்ளுநடை கொள்ள. 7

மொய்த்துவளர் பேர்அழகு மூத்தவடி வேயோ?
அத்தகைய மூப்புஎனும் அதன்படிவ மேயோ?
மெய்த்தநெறி வைதிகம் விளைந்தமுத லேயோ?
இத்தகைய வேடம்என ஐயம்உற எய்தி. 8

வந்து, திருமாமறை மணத்தொழில் தொடங்கும்
பந்தர்இடை நம்பிஎதிர் பன்னுசபை முன்னின்று
‘இந்தமொழி கேண்மின்எதிர் யாவர்களும்’ என்றான்
முந்தைமறை ஆயிரம் மொழிந்ததிரு வாயான். 9

என்றுஉரைசெய் அந்தணனை எண்இல்மறை யோரும்
மன்றல்வினை மங்கல மடங்கல்அனை யானும்
நன்றுஉமது நல்வரவு நங்கள்தவம்' என்றே
'நின்றதுஇவண் நீர்மொழிமின் நீர்மொழிவது என்றார். 10

பிஞ்ஞுகனும் நாவலர் பெருந்தகையை நோக்கி,
'என்இடையும் நின்இடையும் நின்றஇசை வால்யான்
முன்உடையது ஓர்பெரு வழக்கினை முடித்தே
நின்உடைய வேள்வியினை நீமுயல்தி' என்றான். 11

நெற்றிவிழி யான்மொழிய நின்றநிகர் இல்லான்,
'உற்றதுஓர் வழக்குஎன்இடை நீஉடையது உண்டேல்,
மற்றது முடித்தலது யான்வதுவை செய்யேன்;
முற்றிது சொல்லுக'என, எல்லைமுடிவு இல்லான். 12

'ஆவதுஇது கேண்மின்மறை யோர்!என்அடி யான்இந்
நாவல்நகர் ஊரன்;இது நான்மொழிவது' என்றான்
தேவரையும் மால்அயன் முதல்திருவின் மிக்கோர்
யாவரையும் வேறுஅடிமை யாஉடைய எம்மான். 13

என்றான் இறையோன்; அதுகேட் டவர், எம் மருங்கும்
நின்றார் இருந்தார்' இவன்என் நினைந்தான்கொல்' என்று
சென்றார், வெகுண்டார், சிரித்தார், திருநாவ லூரர்
'நன்றால் மறையோன் மொழி'என்று எதிர்நோக்கி நக்கார். 14

நக்கான் முகம்நோக்கி நடுங்கி நுடங்கி யார்க்கும்
மிக்கான், மிசைஉத் தரியத்துகில் தாங்கி மேல்சென்று,
'அக்காலம் உன்தந்தை தன்தந்தை ஆள்ஓலை ஈதால்,
இக்கா ரியத்தை நீஇன்று சிரித்ததுஎன்? ஏட! என்ன 15

மாசுஇலா மரபில் வந்த வள்ளல்வே தியனை நோக்கி
நேசம்முன் கிடந்த சிந்தை நெகிழ்ச்சியால் சிரிப்பு நீங்கி
'ஆசுஇல்அந் தணர்கள் வேறுஓர் அந்தணர்க்கு அடிமை ஆதல்
பேசஇன்று உன்னைக் கேட்டோம் பித்தனோ மறையோய்?" என்றார். 16

'பித்தனும் ஆகப் பின்னும் பேயனும் ஆக, நீஇன்று
எத்தனை தீங்கு சொன்னால் யாதும்மற்று அவற்றால் நானேன்;
அத்தனைக்கு என்னை ஒன்றும் அறிந்திலை ஆகில் நின்று
வித்தகம் பேச வேண்டாம்; பணிசெய வேண்டும்' என்றார். 17

கண்டதுஓர் வடிவால் உள்ளம் காதல்செய்து உருகா நிற்கும்
கொண்டதுஓர் பித்த வார்த்தை கோபமும் உடனே ஆக்கும்
உண்டுஓர்ஆள் ஓலை என்னும் அதன்உண்மை அறிவேன் என்று
தொண்டனார் 'ஓலை காட்டு' என்றனர் துணைவ னாரை. 18
'ஓலைகாட்டு' என்று நம்பி உரைக்க, 'நீ ஓலை காணற்
பாலையோ? அவைமுன் காட்டப் பணிசெயற் பலை' என்ற

வேலையில் நாவ லூரர் வெகுண்டுமேல் விரைந்து சென்று
மால்அயன் தொடரா தானை வலிந்துபின் தொடர லுற்றார். 19

ஆவணம் பறிக்கச் சென்ற அளவினில் அந்த ணாளன்
காவணத்து இடையே ஓடக் கடிதுபின் தொடர்ந்து நம்பி
பூவணத் தவரை உற்றார்; அவர்அலால் புரங்கள் செற்ற
ஏவணச் சிலையி னாரை யார்தொடர்ந்து எட்ட வல்லார்? 20

மறைகள்ஆ யினமுன் போற்றி மலர்ப்பதம் பற்றி நின்ற
இறைவனைத் தொடர்ந்து பற்றி எழுதும்ஆள் ஓலை வாங்கி.
அறைகழல் அண்ணல் ஆளாய் அந்தணர் செய்தல் என்ன
முறை'எனக் கீறி இட்டார்; முறைஇட்டான் முடிவி லாதான். 21

அருமறை முறையிட்டு இன்னும் அறிவதற்கு அறியான் பற்றி.
'ஒருமுறை முறையோ? என்ன உழைநின்றார் விலக்கி "இந்தப்
பெருமுறை உலகில் இல்லா நெறிகொண்டு பிணங்கு கின்ற
திருமறை முனிவ ரே! நீர் எங்குஉளீர் செப்பும்?" என்றார். 22

என்றலும் நின்ற ஐயர்' இங்குளேன் இருப்பும் சேயது
அன்று; இந்த வெண்ணெய் நல்லூர். அதுநிற்க அறத்துஆறு இன்றி
வன்திறல் செய்துஎன் கையில் ஆவணம் வலிய வாங்கி
நின்றுஇவன் கிழித்துத் தானே நிரப்பினான் அடிமை' என்றான். 23

குழைமறை காதி னானைக் கோதுஇல்ஆ ரூரர் நோக்கிப்
'பழையமன் றாடி போலும் இவன்' என்று பண்பின் மிக்க
விழைவுறு மனமும் பொங்க 'வெண்ணெய்நல் லூரா யேல்உன்
பிழைநெறி வழக்கை ஆங்கே பேசநீ போதாய்' என்றார். 24

வேதியன் அதனைக் கேட்டு 'வெண்ணெய்நல் லூரி லேநீ
போதினும் நன்று; மற்றப் புனிதநான் மறையோர் முன்னர்
ஆதியில் மூல ஓலை காட்டி, நீ அடிமை யாதல்
சாதிப்பன்' என்று முன்னே தண்டுமுன் தாங்கிச் சென்றான். 25

செல்லும்மா மறையோன் தன்பின் திரிமுகக் காந்தம் சேர்ந்த
வல்இரும்பு அணையு மாபோல், வள்ளலும் கடிது சென்றார்;
எல்லையில் சுற்றத் தாரும் 'இதுஎன்னாம்' என்று செல்ல
நல்லஅந் தணர்கள் வாழும் வெண்ணெய்நல் லூரை நண்ணி. 26

வேதபா ரகரின் மிக்கார் விளங்குபே ரவைமுன் சென்று
நாதன்ஆம் மறையோன் சொல்லும் 'நாவலூர் ஆரூ ரன்தான்
காதல்என் அடியான் என்னக் காட்டிய ஓலை கீறி,
முதறி வீர்! முன் போந்தான்; இதுஎன்றன் முறைப்பாடு' என்றான். 27

அந்தணர் அவையில் மிக்கார் 'மறையவர் அடிமை ஆதல்
இந்தமா நிலத்தில் இல்லை; என்சொன்னாய்? ஐயா! என்றார்;
'வந்தவாறு இசைவே அன்றோ? வழக்குஇவன் கிழித்த ஓலை
தந்தைதன் தந்தை நேர்ந்தது' என்றனன் தனியாய் நின்றான். 28

'இசைவினால் எழுதும் ஓலை காட்டினான் ஆகில் இன்று

விசையினால் வலிய வாங்கிக் கிழிப்பது வெற்றி ஆமோ?
தசைலாம் ஒடுங்க மூத்தான் வழக்கினைச் சாரச் சொன்னான்
அசைவுஇல்ஆ ரூரர் எண்ணம் என்?' என்றார் அவையில் மிக்கார். 29

'அனைத்துநூல் உணர்ந்தீர்! ஆதி சைவன் என்று அறிவீர் என்னைத்
தனக்குவேறு அடிமை என்று இவ் அந்தணன் சாதித் தானேல்
மனத்தினால் உணர்தற்கு எட்டா மாயைஎன் சொல்லு கேன்யான்?
எனக்குஇது தெளிய ஒண்ணாது' என்றனன் எண்ணம் மிக்கான். 30

அவ்வுரை அவையின் முன்பு நம்பியா ரூரர் சொல்லச்
செவ்விய மறையோர் நின்ற திருமறை முனியை நோக்கி
'இவ்வுல கின்கண் நீர்இன்று இவரைஉன் அடிமை என்ற
வெவ்வுரை எம்முன்பு ஏற்ற வேண்டும்' என்று உரைத்து மீண்டும். 31

'ஆட்சியில் ஆவ ணத்தில் அன்றிமற்று அயலார் தங்கள்
காட்சியில் மூன்றில் ஒன்று காட்டுவாய்' என்ன. 'முன்னே
மூட்சியில் கிழித்த ஓலை படிஓலை மூல ஓலை
மாட்சியில் காட்ட வைத்தேன்' என்றனன் மாயை வல்லான். 32

'வல்லையேல் காட்டுஇங்கு' என்ன, மறையவன் 'வலிசெய் யாமல்
சொல்லநீர் வல்லீர் ஆகில் காட்டுவேன்' என்று சொல்லச்
'செல்வநான் மறையோய்! நாங்கள் தீங்குஉற ஒட்டோம் என்றார்;
அல்லல்தீர்த்து ஆள நின்றான் ஆவணம் கொண்டு சென்றார். 33

இருள்மறை மிடற்றோன் கையில் ஓலைகண்டு அவையோர் ஏவ
அருள்பெறு கரணத் தானும் ஆவணம் தொழுது வாங்கிச்
சுருள்பெறு மடியை நீக்கி விரித்தனன்; தொன்மை நோக்கித்
தெருள்பெறு சவையோர் கேட்ப வாசகம் செப்பு கின்றான். 34

'அருமறை நாவல் ஆதி சைவன்ஆ ரூரன் செய்கை
பெருமுனி வெண்ணெய் நல்லூர்ப் பித்தனுக்கு யானும் என்பால்
வருமுறை மரபு ளோரும் வழித்தொண்டு செய்தற்கு ஓலை
இருமையால் எழுதி நேர்ந்தேன்; இதற்குஇவை என்ன முத்து. 35
வாசகம் கேட்ட பின்னர் மற்றுமேல் எழுத்துஇட் டார்கள்
ஆசுஇலா எழுத்தை நோக்கி 'அவைஓக்கும்' என்ற பின்னர்
மாசுஇலா மறையோர் 'ஐயா! மற்றுஉங்கள் பேர னார்தம்
தேசுடை எழுத்தே ஆகில் தெளியப்பார்த்து அறிமின் என்றார். 36

அந்தணர் கூற 'இன்னும் ஆள்ஓலை இவனே காண்பான்
தந்தைதன் தந்தை தான்வேறு எழுதுகைச் சாத்துஉண் டாகில்,
இந்தஆ வணத்தி னோடும் எழுத்துநீர் ஒப்பு நோக்கி
வந்தது மொழிமின்' என்றான் வலியஆட் கொள்ளும் வள்ளல். 37

திரண்டமா மறையோர் தாமும் திருநாவ லூரர் கோமுன்
மருண்டது தெளிய மற்றை மறையவன் எழுத்தால் ஓலை
அரண்தரு காப்பில் வேறுஒன்று அழைத்துஉடன் ஒப்பு நோக்கி
இரண்டும்ஒத்து இருந்தது என்னே! இனிச்செயல் இல்லை' என்றார். 38

'நான்மறை முனிவ னார்க்கு நம்பிஆ ரூரர்! தோற்றீர்;

பான்மையின் ஏவல் செய்தல் கடன்என்று பண்பில் மிக்க
மேன்மையோர் விளம்பநம்பி 'விதிமுறை இதுவே ஆகில்
யான்இதற்கு இசையேன் என்ன இசையுமோ' என்று நின்றார். 39

திருமிகு மறையோர் நின்ற செழுமறை முனியை நோக்கி,
'அருமுனி! நீமுன் காட்டும் ஆவணம் அதனில் எங்கள்
பெருமைசேர் பதியே ஆகப் பேசியது உமக்குஇவ் ஊரில்
வருமுறை மனையும் நீடு வாழ்க்கையும் காட்டுக' என்றார். 40

பொருவரும் வழக்கால் வென்ற புண்ணிய முனிவர் 'என்னை
ஒருவரும் அறியீர் ஆகில் போதும்'என்று உரைத்துச் சூழ்ந்து
பெருமறை யவர்கு ழாமும் நம்பியும் பின்பு செல்லத்
திருவருட் டுறையே புக்கார் கண்டிலர்; திகைத்து நின்றார். 41

எம்பிரான் கோயில் நண்ண இலங்குநூல் மார்பர் 'எங்கள்
நம்பர்தம் கோயில் புக்கது என்கொலோ?' என்று நம்பி
தம்பெரு விருப்பி னோடு தனித்தொடர்ந்து அழைப்பமாதோடு
உம்பரின் விடைமேல் தோன்றி அவர்தமக்கு உணர்த்த லுற்றார். 42

சீறாப்புராணம்

இசுலாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களில் தலைசிறந்ததாகிய சீறாப்புராணம்
உமறுப்புலவரால் இயற்றப்பட்டது. 'சீறா' என்ற சொல் 'சீறத்' என்ற அரபுச் சொல்லின்
திரிபாகும். இச்சொல்லின் பொருள், வாழ்க்கை வரலாறு என்பது. இந்நூல் முகம்மது
நபியின் வரலாற்றினை 3 காண்டங்கள், 92 படலங்களில் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கிறது.
நபிகள்நாயகம் அவர்களின் வாழ்க்கையைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு காப்பிய
இலக்கணங்கள் அனைத்தும் ஒருங்கே அமையப் பெற்று சிறந்து விளங்குகிறது சீறாப்புராணம்.
இந்நூலின் அரபுநாட்டு வருணனையில் தமிழகத்தைக் காணமுடிகிறது. மெக்காநகரம்
மதுரைநகரைப் போலவே வருணிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு இந்நூலின் வழி உமறுப்புலவரின்
தமிழ்நாட்டுப் பற்றினை உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது.

நுபுவத்துக் காண்டத்திலுள்ள சதைக்கட்டியைப் பெண்ணுருவமைத்த படலம் இங்குப் பாடமாக அமைந்துள்ளது.

உமறுப்புலவர்

உமறுப்புலவர் இசுலாமிய தமிழ்ப்புலவர்களுள் முதன்மையானவர். நறுமணப் பொருட்களை விற்று வாழ்ந்த செய்யது முகம்மதுஅலி என்பவரின் புதல்வர் ஆவார். கடிகைமுத்துப் புலவரிடம் தமிழ் பயின்றார். எட்டையபுர சமஸ்தானப் புலவராக விளங்கியவர். வள்ளல் சீதக்காதியின் ஆதரவில் இக்காப்பியத்தை இயற்றினார். இசுலாமியக் கம்பர் எனப் போற்றப்படுபவர். இவரது காலம் கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும்.

நுபுவத்துக் காண்டம்

சதைக்கட்டியைப் பெண்ணுருவமைத்த படலம்

மருமலர் சுமந்து தேன்வழிந் தொழுகு
மணிப்புய முகம்மது நபியுந்
தெரிதருந் தீனி நெறிமுறை யவருஞ்
சிந்தையிற் களிப்பொடுஞ் சிறப்ப
அரியமெய்ப் பொருளை முறைமுறை வணங்கி
அற்றையிற் கடன்கழித் தமரர்

திருவடி பரவத் தம்முயி ரனைய
செல்வரோ டுறைந்திடுங் காலை.

1

பூரணக் களபக் கனதன மடவார்
பொருதிரைக் கவரிகா லசைப்ப
வாரணி முரசம் அதிர்தரச் சீறு
மடங்கலின் கொடிமுனம் குலவ
வாரணத் தலைவர் மருங்கினிற் பிரியா
தரசர்க ளுடன்வரத் தொலையாக்
காரணக் குரிசில் முகமதி னிடத்தில்
வந்தனன் ஹபீபெனு மரசன்.

2

செம்மலர்ப் பதத்தில் வெண்கதிர் குலவுஞ்
செழுமணி முடிசிரஞ் சேர்த்தித்
தம்மினத் தவர்க ளுடன்சலா முரைத்துத்
தக்கதோ ரிடத்துநின் றவனை
வம்மெனத் திருவா யுரையருள் கொடுத்து
முகம்மது மருங்கினி லிருத்தி
வெம்மையி னமுதக் கனியெனுங் கலிமா
விளம்புக வெனவிரித் துரைத்தார்.

3

நன்றெனப் புகழ்ந்து மனங்களித் தெழுந்து

நரபதி திமஷ்கினுக் கரசன்
வென்றிகொ ளரசே யினமொரு வசனம்
வினவுதல் வேண்டுமென் னிடத்தி
லென்றவ னுரைப்ப முகம்மது நபியு
மின்புறு முறுவல்கொண் டினிதாய்த்
துன்றுமென் மனத்திற் றெரிந்ததுன் மகடன்
றொல்வினை தெளிப்பதற் கென்றார்.

4

ஆண்டகை யுரைத்த புதுமொழி நறுந்தே
னகத்தினிற் புகுந்துடல் களித்து
வேண்டுநற் பதவி படைத்தனன் சிறியேன்
விளைத்திடும் பவக்கடல் தொலைத்தேன்
காண்டகாப் புதுமை யனைத்தையுந் தெரிந்தேன்
கடிகம ழணிமலர்ப் பதத்தைத்
தீண்டவும் பெற்றே னினியரும் பொருளொன்
றிலையென வுரைத்தனன் றிறலோன்.

5

புதியவன் றூதர் முகம்மதுந் திமஷ்கைப்
புரந்திடு மருந்தவத் தவனு
மதுரமென் மொழியா ளளவளா யுளங்கள்
மகிழ்ந்தினி திருக்குமக் காலை
ககனிழிந் தரிய பெருஞ்சிறை யொடுக்கிக்
கடிதினிற் கண்ணிமைத் திடுமுன்
செகதலத் துறைந்த நபியிடத்து வந்தார்
தெரிமறை கொடுஜிபு ரீலே.

6

மருங்கினி லெவர்க்குந் தோன்றிடா துறைந்து
வல்லவன் சலாமெடுத் தியம்பிப்
பெருங்குலம் விளக்கு முகம்மதை நோக்கிப்
பிறழ்ந்துருத் தோன்றிலாத் தசையை
நெருங்குவெண் கொடிக்கஃ பாவிடத் தேகி
நிரைமயிர்ப் போர்வையான் மூடி
யருங்கதிர்க் கலசத் தாபுஸம் ஸத்தி
னரியநீர் கரங்கொடு தெளித்தே.

7

இறைவனை நோக்கித் துஆவிரந் தினிரே
லிலங்குருத் தோன்றுமென் றிசைத்துச்
சிறைநிறந் தோன்றா தமருல கதனில்
ஜிபுறயீ லேகிய பின்னர்
கறைநிறங் குலவுஞ் செழுங்கதிர் வடிவேற்
கரதல முகம்மது நயினா
ரறைமுர சதிரத் திமஷ்கிறை யவனு
மெழுந்தன ரரியகஃ பாவில்.

8

வானவ ரிறையோ னருட்படி யமைத்த
மக்கமா நகரியி னாப்பண்
கானலர் பொதுளுங் ககுபத்துல் லாவிற்
கடிமதிட் புறத்தொரு பாலில்
தீனவ ருடனு மணிபெற விருந்து
செவ்வியன் ஹபீபினை நோக்கி
யீனமற் றுனது மகவெனுந் தசையை
யிவண்கொடு வருகவென் றிசைத்தார்.

9

அந்தநன் மொழிகேட் டடற்படை மாலிக்
 கருளிய ஹபீபெனு மரசன்
 சிந்தையிற் களித்து மருங்குநின் றவரைத்
 திண்ணிய தசையினைக் கொணர்கென்
 றுந்திட வரைப்ப வோடினர் சிலவ
 ருறுபொருட் பொதிந்தெனப் பொதிந்து
 தந்தபெட் டகத்தி னொடுமெடுத் துவந்தார்
 தனுவிடு சரத்தினுங் கடிதின்.

10

முன்னுறப்பணித்தபெட்டகத்திருந்த
 முதிர்ந்தசைக்கட்டியையெடுத்து
 மன்னியகுரிசின்முகம்மதுநபிமுன்
 வைத்தனர்சுரிசுழற்கருங்கண்
 மின்னெனப்பிறமுமடந்தையருடனும்
 விரிதிரைப்பசங்கடலனைய
 வந்தகர்மாக்களனைவரும்விரைவி
 னடுத்ததிசயித்திடவன்றே.

11

கடல்கிடந் துடுத்த பெரும்புவி யிடத்திற்
 கண்டறி யாப்பெருங் காட்சி
 மடலவிழ் கமல வாவிசூழ் திமஷ்கு
 மன்னவன் மகவெனப் பிறந்து
 மிடலுறுங் கதிர்வாண் முகம்மது பொருட்டால்
 விளைக்குங்கா ரணத்தினுக் கிருந்த
 வுடலெனுந் தசைத னுயிரலா தியைந்தோ
 ருறுப்பெனும் வடிவுபெற் றிலவே.

12

பொருந்துறுங் குறிப்பொன் றணுவினு மிலதாய்ப்
 பொருவறும் புதுமையி னெதிரி
 னிருந்தவத் தசையை முகம்மது நோக்கி
 யிறையவ னருளெனக் குறித்துத்
 திருந்தற மயிரின் போர்வையிற் போர்த்துச்
 செங்கரத் தரியநீ ரேந்தி
 மருந்தினு மமர ரமுதினுஞ் சிறப்ப
 மகிழ்வொடுந் தெளித்துநின் றனரால்.

13

மணியெனச் சிறந்து மலரின்மென் மையவா
 மழைச்செழுங் கரங்களை யேந்தி
 யணிதரப் போற்றிக் கனிந்தற நெகிழ்ந்த
 வகத்தினி லரியநா யகனைத்
 தணிவிலா துயர்த்திப் பலபல புகழாற்
 சாற்றிநன் னெறிமுறை தவறாப்
 பணிபணிந் திரந்தார் தீனிலை நிறுத்தும்
 பதுமமென் பதமுகம் மதுவே.

14

பூதலத் தெவர்க்கு மறைநெறி புதுக்கிப்
 பொருவருஞ் சுவனநாட ளிப்பத்
 தூதென வுதித்த முகம்மதின் துஆவைத்
 துய்யவ னுறக்கபூ லாக்கப்
 பாதகக் குபிரர் மனம்பதை பதைப்பப்
 பலன்படாப் பெருந்தசைத் திரட்சி
 தீதறத் தோன்று மவயவஞ் சிறப்பத்
 தெரிவையின் றிருவுரு வெடுத்த.

15

வரியிழை மயிர்ப்போ ருவையெனுங் கரிய
 வல்லிரு ளிடையெழு மதிபோல்
 விரிகடற் பெருநீ ருண்டுசூ லுளைந்த
 விசும்பிடை யுதித்தமின் குலம்போ
 லரியின நறவுண் டலம்புகுங் குமத்தா
 ரணிபுய முகம்மதின் கலிமாத்
 தெரிதரப் பவள விதழ்திறந் தோதிச்
 செறிதரு மவையிடத் தெழுந்தாள்.

16

விண்ணகத் தரம்பைக் குலத்தினும் வடிவாய்
 விரிகடன் மகளினும் வியப்பாய்
 மண்ணகத் துறையு மெழுவகைப் பருவ
 மடந்தைய ரணிந்திடு மணியாய்க்
 கண்ணினுக் கடங்கா தழகினைச் சூமந்த
 கனியுரு வெடுத்தகாட் சியதாய்ப்
 பெண்ணலங் கனிந்து நலனெழில் பிறங்கப்
 பெருநிலத் தெழுந்துநின் றனளே.

17

மங்குலிற் பெருகி விடத்தினுங் கருகி
 வரியற லினுமினு மினுத்துத்
 தங்கிய யிதழித் திரளினுந் திரண்டு
 சைவலத் தொடரினுந் தழைத்துக்
 கொங்குறக் குழன்று நெறித்துவாரந் தொழுகிக்
 குவலயத் திளைஞர்கண் வழக்க
 வெங்கணன் னயினார் முன்னைநா ளழைத்த
 விருளினு மிருண்டமைக் குழலாள்.

18

கீற்றிளம் பிறையுங் கணிச்சியின் வளைவுங்
 கிளர்ந்தசெவ் வகத்தின்மென் மலருந்
 தோற்றிடத் தோற்றி விளங்குநன் னுதலாள்
 சூடருமுள் வாரணத் தலகு
 மாற்றருந் தனுசங் கருங்கொடி யெதிர்வு
 மாற்றிமைக் கட்கடற் கரையின்
 மேற்றிகழ் கரிய பவளமென் கொழுந்தாய்
 விளங்கிய செழும்புரு வத்தாள்.

19

மடற்குழை கிழித்துத் தடக்குழல் குழைத்து
 வரியளி யினச்சிறைப் படுத்திக்
 கடற்குளந் தேறா தலைதரச் செய்து
 கணையயில் கடைபடக் கறுவி
 விடத்தினை யரவப் படத்திடை படுத்தி
 மீனிணம் பயப்படத் தாழ்த்தித்
 திடக்கதிர் வடிவா ளெனக்கொலை பழகிச்
 செவந்தரி படர்ந்தமை விழியாள்.

20

வள்ளையை வாட்டி யூசலை யசைத்து
 மண்ணெழி லாடவ ருயிரைக்
 கொள்ளைகொண் டுடலங் குழைப்பதற் கன்றோ
 குழையெனும் பெயரிடுங் குழையா

ளள்ளையுஞ் சிறந்த குமிழையும் வாசத்
தினியசண் பகமலர் தனையும்
விள்ளருங் கானத் திடையலர் படுத்தி
விலங்கிட விலங்கிய குமிழாள்.

21

வெண்ணிலாத் தரள நகைநிரை பொதிந்து
விரிந்தசெம் பவளமோ விலவோ
வண்ணவாய்ச் செழுஞ்சே தாம்பலின் மலரோ
வடிவுறு தொண்டையங் கனியோ
எண்ணினோக் கினருக் குவமையி னடங்கா
எழில்குடி யிருந்தமு தொழுகிப்
பண்ணலாஞ் சுவற்றி யாடவ ரிருகட்
பார்வையிற் செவந்தமெல் லிதழாள்.

22

முல்லையு முருந்து நிரைத்தன போன்று
முத்தெனத் திகழ்ந்தற நெருங்கி
மெல்லெனச் செவந்த மணியினிற் பிரித்து
விளக்கியொப் பித்துவைத் தனபோல்
வில்லிடக் கவின்கொண் டிருபுறத் தொழுங்கும்
விரிந்தபூங் காவிகள் படர்ந்து
சொல்லரு மனத்தா டவர்மய லிருளைத்
துணித்திட நகைக்குமென் னகையாள்.

23

பாலென வெளிறாக் கனியென வழியாப்
பசுமடற் றேனெனச் சிதறா
ஏலவார் குழலார் செழுங்கரத் தேந்து
இளங்கிளி மொழியெனக் குழறா
வேலைவா ழமுதம் பிறந்தென வுலகம்
விளங்கிடப் பொன்மழை பொழியச்
சாலவு மிறந்த தருவினந் தழைப்பத்
தரவரு மினியமென் மொழியாள்.

24

வெய்யவ னலர்த்த விகசிதம் பொருந்தி
விரிநறைக் கமலமென் மலரிற்
செய்யவ ளிருப்ப தெனவெழில் சிறந்து
செழுங்களைக் கதிர்கள்கான் றொழுக
வையக மதிப்பத் திமஷ்கிறை யுரைத்த
வழிமுறை முகம்மதங் கழைத்த
துய்யவெண் மதிய நிகரென வுலகிற்
சொலும்படிச் சிறந்தமா முகத்தாள்.

25

திரளினின் மணியாய் முரல்வினின் வளையாய்ச்
செவ்விறெய்ப் பினிற்கழு கெனலாய்
விரிகதிர் மணிப்பூண் டாங்குமென் கழுத்தாள்
வேயினைக் கரும்பைமெல் லணையைச்
சருவிடப் பசந்து திரண்டுமென் மையவாய்த்
தழைத்தெழில் பிறங்கிய தோளாள்
வரிவளை சுமந்தி யாழினும் வியந்து
மயிர்நிரைந் தொளிருமுன் கையினாள்.

26

குலிகமார்ந் தனபோ லரக்கினுஞ் சிவந்த
கொழுமடற் காந்தளங் கரத்தாள்
மலிசினைக் கெளிற்றின் வனப்பினும் வனப்பாய்
மணியணி சுமந்தமெல் விரலாள்
பொலிவுறச் சிவந்தீந் திலையெனக் கிளர்ந்து
புனக்கிளி நாசியின் வடிவாய்
நலிவிலா திளைத்த வயிரவொண் கதிராய்
நலங்கிடந் திலங்கிய வுகிராள்.

27

தடித்தடி பரந்திட் டெழுந்துபூ ரித்துத்
தளதளத் தொன்றொடொன் றமையா
தடர்த்திமை யாத கறுத்தகண் ணதனா
லருந்தவத் தவருயிர் குடித்து
வடத்தினு ளடங்கா திணைத்தகச் சறுத்து
மதகரிக் கோட்டினுங் கதித்துப்
படத்தினும் பிறங்குஞ் சுணங்கணி படர்ந்த
பருமிதத் துணைக்கன தனத்தாள்.

28

பரிமளச் சிமிழோ குலிகச்செப் பினமோ
பசுமதுக் கலசமோ வமிர்தம்
பெருகிய குடமோ காமநீ ருறைந்த
பேரிளங் குரும்பையோ கதிரின்
முருகுகொப்பளிக்கும் வனசமென் முகையோ
முழுமணி பதித்தமென் முடியோ
கரையிலா வழகா றொழுகிய வரையோ
கவலுதற் கரிதெனுந் தனத்தாள்.

29

தனமெனு மிருகோட் டத்தியோ ராலிற்
றளைபடப் பிணித்தசங் கிலியோ
மனநிலை கவருங் கடிதட வரவின்
வாலணி கிடந்ததோ வலது
சினவுவிற் காமன் மலைக்குந்தன் மனைக்குஞ்
சேர்த்திய மயநடு நூலோ
வினனுட னழகு நிறைகுடி யிருந்த
விவள்வயி றணிமயி ரொழுங்கே.

30

பெருவரை யிடத்தி னடியுறைந் திலங்கும்
பேரெழிற் சுமந்தபொற் கொடியோ
விரிகதிர் மணிமேக லைநடுக் கோத்து
விளங்கிட நூடங்குமெல் லிழையோ
குருமுகம் மதுநன் மொழிவழி யடங்காக்
குபிர்க்குலந் தேய்ந்தெனத் தேய்ந்து
தெரிவரி தெனலா யுவமையிற் பொருவாச்
சேயிழை மடந்தைசிற் றிடையே.

31

கதிரொளி வழக்கி னரம்பையைப் பழித்துக்
கவினுறுந் திரட்சியிற் கதத்த
மதமலைக் கரத்தின் வனப்பினை யழித்து
மாறரு மிருதுமென் மையினி
லிதமுறச் சிவந்த விலவினைக் கடந்திட்
டிணையடி யணையெனப் படுத்திப்
புதுமையின் விளங்கித் தவத்துறை யவரும்
புகழ்ந்திடச் சிறந்தபொற் குறங்காள்.

32

அணிமுகட் டலவன் றனைமுகந் தடுத்த
 வரிவரிச் சினைவராற் போன்று
 மணியினிற் செறித்த தூணியும் பொருவா
 வடிவதாய் வெற்றிமன் னவர்முன்
 றணிவிலா திசைக்குங் காளமும் பொருவாத்
 தன்மைய வாகிமென் மையவாய்ப்
 பணிபல சுமந்து சிறுமயிர் நெருங்காப்
 பண்புறு மிணைக்கணைக் காலாள்.

33

நிறைதரு தராசின் வடிவறும் பரடாள்
 நிறைமணிப் பந்தெனுங் குதியாள்
 பொறையொடுங் கமடத் தினம்வனம் புகுந்து
 பொருவறா தைந்தையு மொடுக்கி
 மறைபடத் தவஞ்செய் திணைபடற் கரிதான்
 மதித்திடற் குறும்புறந் தாளாள்
 கறைதரா மணியின் குலமென விரல்கள்
 கவின்கொளச் சிவந்தமென் பதத்தாள்.

54

வனமயிற் சாயற் குலமென வெழுந்து
 மரைமல ரீதழின்மேற் குலவு
 மனமென நடந்து நபிமுகம் மதுத
 மடிமலர்ப் பதத்தினி லிறைஞ்சி
 யினியன புகழ்ந்து பலரதி சயிப்ப
 வினமுகிற் கருங்குழ னெகிழ்ப்
 புனைமணி பிறழ மின்னென நுடங்கிப்
 புதுமையிற் றோன்றநின்ற னளால்.

35

தேம்பாவணி

கிறித்துவக் காப்பியங்களுள் போற்றப்படும் படைப்பாகத் தேம்பாவணி தலைசிறந்து விளங்குகிறது. ஏசுபெருமானுடன் தொடர்புடைய சோசப்பின் வரலாற்றைக் கொண்ட பெருங்காப்பியமாக அமைந்துள்ளது. இந்நூல் 3 காண்டங்களையும், 36 படலங்களையும், 3615 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது. சூசையப்பர் மேரியம்மையின் இல்லற வாழ்வைச் சிறப்பித்தும், துறவற வாழ்வின் மேம்பாட்டை விளக்கியும் இந்நூல் சுவை மல்கித் திகழ்கிறது. பாலத்தீன் நாட்டையும், செருசேலம் நகரையும் கூறுமிடத்து, தமிழ்க் காப்பிய நாட்டுப்படல, நகரப் படலங்களுக்குரிய புனைவு முறைகளையே ஆசிரியர் பின்பற்றுகிறார். தம் பாடும் நாடும் நகரமும் பாலை நிலம் சார்ந்தவை என்பதை வீரமாமுனிவர் மறந்து விடுகிறார்.

சோசப்பை வளன் என்றும், சானைக் கருணையன் என்றும், ஐசக்கை நகுலன் என்றும் தமிழில் மாற்றியமைக்கிறார். தமிழ் மொழியில் பல புதிய சொற்களை அறிமுகப் படுத்திய நூல் என்னும் பெருமைக்குரியது.

வளன்சனித்த படலம்

தாவீது மன்னன் சிறப்பு

அன்னமா திருநகர் அகத்து உடற்கு உயிர்
என்னமா தாவிதன் இனிதில் வீற்றிருந்து,
ஒன்னலார் வெருஉற, உவந்து பாவலர்
சொன்னபா நிகரும்மேல் துளங்கி னான்அரோ. 1

அருளொடு வீங்கிய அகத்தி னான்; துளி
மருளொடு வீங்கிய மழைக்கை யான்; மலர்ச்
சுருளொடு வீங்கிய தொடையல் மார்பினான்;
பொருளொடு வீங்கிய பொறைப்பு யத்தினான். 2

ஒளிதவழ் அசனியை உமிழ்ந்த வில்லினான்;
அளிதவழ் நிழல்செயும் அருட்கு டையினான்;
வெளிதவழ் நவமணி விழுங்கும் தேரினான்;
களிதவழ் மதம்பொழி களிற்றின் ஆண்மையான். 3

மொய்முனர்ப் பின்றுஇலா முரண்கொடு ஏறுஎனா,
மெய்முனர்ப் பொய்என வெருவுஒன் னார்இவன்
கைமுனர் நிற்கிலாக் கலங்கிப் போற்றும்போர்
செய்முனர் செயம்செயும் சிங்க வாகையான். 4

வேல்செயும் போரினால் வெலப்ப டான்; தனைச்
சால்செயும் தவத்தினால் வென்ற தன்மையான்;
சேல்செயும் புணரிசூழ் செகத்தில் நின்றுஒளி
மேல்செயும் வானவர் விழைந்த பான்மையான். 5

நீதிநல் முறைஎலாம் நிறைந்த நீள்தவம்
ஆதிதன் மறைஇவை அனைத்தும் மேல்படர்
கோதுஇல்நன் உதவிசெய் கொழுகொம்பு ஆகிவான்
ஏதுஇல்நல் முறைஇவண் இசைந்த மாட்சியான். 6

கோல்நலம் கோடுஇலா நிறுவிக் கூர்த்தலால்
நூல்நலம் பொருள்நலம் அறத்தின் நுண்நலம்
தேன்நலம் இனிதினில் திளைந்து நாடுஎலாம்
மீன்நலம் பயின்றவான் வியப்ப வாழ்ந்ததே. 7

பகைசெய்வார்க்கு இடிஎனப் படிந்து போற்றிய
தகைசெய்வார்க்கு அமுதுஎன நாமத் தன்மையான்
நகைசெய்வார்க்கு இளவலாய் நடத்தும் வேல்இலான்
மிகைசெய்வான்; ஆண்மையை விளம்பல் நன்றுஅரோ. 8

தாவீதின் இளமைப்பருவம்
சவூல்அரசனைப் பீலித்தேயர் எதிர்த்தல்

மறைவ ழங்கிய வளம்கொள்நாட்டு இடைசவூல் ஆண்ட
முறைவ ழங்கிய கால்மறை பகைத்தனர் முகில்நின்று
உறைவ ழங்கிய ஒப்புஎனச் சரமழை வழங்கி
பொறைவ ழங்கிய பிலித்தேயர் போர்செய எதிர்த்தார். 9

பீலித்தேயருள் இராக்கதன்

வேலி யால்கது விடாத்திரு நகர்எலாம் நடுங்க
மாலி யால்கதிர் வகுத்தவாள் ஏந்தினர் நாப்பண்
ஆலி யால்கரிந்து அகல்முகில் உருக்கொடு வேய்ந்த
கோலி யாற்றுஎனும் கொடியதுஓர் இராக்கதன் எதிர்த்தான். 10

கோலியாற்றின் தோற்றம்

துளிசி றைச்செயும் முகில்புகும் இருமலை சுமந்த
ஒளிசி றைச்செயும் ஒருகரும் பருவதம் என்னா
வெளிசி றைச்செயும் வியன்இரு புயத்துமேல் சிரமே
களிசி றைச்செயும் கதம்கொடு வெருவுறத் தோன்றும். 11

நீண்ட வாள்புடை நெருங்கியே படர்கரு முகில்போல்
மாண்ட தோள்வியன் வட்டமே பொறுத்துவெஞ் சுடரைத்
தூண்டல் ஆம்எனச் சுளித்தநீள் ஈட்டிகை தாங்கிக்
கீண்டுஅ ளாவுஅழல் விழிவழி கிளர்ப்பவிட்டு எதிர்த்தான். 12

கோலியாற்றின் கோபவுரை

பெருக்கு வீங்கிய பெரும்புனல் அலைசுருட்டு அன்ன
எருக்கு வீங்கிய இழிவுஉகு நெஞ்சுஇடை அடங்காச்
செருக்கு வீங்கிய இராக்கதன் எரிஎழச் சினந்து
தருக்கு வீங்கிய சலஉரை இடிஎன இடிப்பான். 13

“கூர்த்த போர்செயக் கூடினர்க்கு ஒருவன்வந்து எய்திச்
சீர்த்த நான்அவன் சிறந்தபோர் தனித்தனித் தாக்க,
தோர்த்த பாங்கினர் தொழும்பர் என்று ஆகுவர்” என்னா
ஆர்த்த ஓகையான் நகைத்து இகழ்வுஅறைந்துஅறைந்து அழைப்பான்.
14

கண்டவர் மருட்சி

பெரிய குன்றமோ பேய்அதோ பூதமோ யாதோ
உரியது ஒன்றுஇலா உருவினைக் கண்டுளி வெருவிக்
கரிய விண்இடி கதத்தமின் கொடுவிடுத்து அன்ன
அரிய கோலியாற்று அறைந்தசொல் கேட்டனர் மருண்டார். 15

கோலியாற்றின் அகந்தை நகைப்பு

நல்நெ டும்படை நடுக்குஉறீஇ வெருவிய தன்மை
கல்நெ டுங்குவடு ஒத்தனன் செருக்குஎழக் கடுத்துப்
பல்நெ டும்பகல் பரமனைப் பகைப்பவும் இகழ்ந்த
சொல்நெ டும்பகை தொடர்ந்தனன் எவரையும் நகைப்பான். 16

சவூல்அரசன் அறிக்கை

தாங்கு வார்இலா, சாற்றிய உரைகள்கேட்டு எவரும்
நீங்கு வார்என நிருபனும் அயருதன் நெஞ்சிற்கு
ஏங்கு வான்“எவன் எதிர்ந்தஅவ் அரக்கனை வென்றால்
ஆங்கு நான்அவற்கு என்மகள் அளிக்குவேன்” என்பான்.
17

வீர இளைஞன் தாவீதன்

இன்ன வாய்ப்பகல் நாற்பதும் இரிந்தபின் அண்ணர்
முன்னர் மூவரே முரண்செயப் போயினர் அவரைத்
துன்ன ஆசையால் தொடர்ந்துஇள தாவிதன் எய்தி
அன்ன யாவையும் அஞ்சினர் அறைதலும் கேட்டான். 18

தாவீதன் இரசவேலரிடம் வீரமொழி விளம்பல்

கேட்ட வாசகம் கிளர்திற நெஞ்சுஇடத்து எரியை
ஈட்டல் ஆம்என எழுந்து“உளம் நினைந்தவை ஆக்கிக்
காட்டவாய்மையின் கடந்தவல் கடவுளை நகைப்ப
வேட்ட லால்விளி விழுங்கிய கயவன்ஆர்?” என்றான். 19

“கைவ யத்தினால் கருத்துஇடத்து உடலின்ஊங்கு ஓங்கும்
பொய்வ யத்தினான் புகைந்தசொற்கு அஞ்சுவது என்னோ?
மெய்வ யத்தினால் விழைசெயம் ஆவதோ? கடவுள்
செய்வ யத்தினால் சிறுவன்நான் வெல்லவேன்” என்றான். 20

சவூல் அரசன் வினாவும் தாவீதன் விடையும்

என்றது அண்ணல்கேட்டு “இவன்தனைக் கொணர்மின்”என்று இசைப்ப
சென்ற அன்னநல் சேடனை நோக்கலும் “நீயோ
பொன்ற உன்னினாய் பொருப்பினைப் பெயர்த்துஎறிந்து உவமை
வென்ற திண்மையான் வெகுளிமுன் நீஎவன்!” என்றான். 21

ஏந்தல் ஈர்அடி இறைஞ்சிய இளவலும் அறைவான்;
“காய்ந்தது ஓர்பகை கடுத்ததன் பவம்செயின் மீட்டு
வேய்ந்தது ஓர்படை வேண்டுமோ? கடவுளைப் பகைத்து
வாய்ந்த ஆண்மையை மறுத்தனை எவன்வெலான் அய்யா 22

“திறம்க டுத்தகொல் சிங்கமும் உளியமும் பாய்ந்து
மறம்க டுத்துஅதிர் வல்லியத்து இனங்களும் எதிர்ந்து
கறங்கு அடுத்தகால் கழுத்தினை முருக்கிநான் கொன்றேன்
அறம்கெ டுத்தவன் அவற்றினும் வலியனோ?” என்றான்.
23

அரிய ஆண்மையை அதிசயித்து அரசன்“நன்று” என்னா
விரிஅ ளாவுஒளி வேலொடு தனதுபல் கருவி
உரிய போர்செய ஒருங்குதந் தனன்.“அவற் றொடு”தான்
“திரிய வாய்முறை தெரிகிலேன்” எனமறுத்து அகன்றான். 24

தாவீதன் போருக்குப் புறப்படுதல்

தெரிந்த வாய்ந்தஐம் சிலையொடு கவண்எடுத்து எவரும்

இரிந்த பாலனை நோக்கிஉள் அதிசயித்து இரங்க
விரிந்த ஆசையால் வேதியர் ஆசியைக் கூறப்
பிரிந்த கால்ஒலி பெருகஆங்கு அனைவரும் ஆர்த்தார். 25

கோலியாற்றின் கோப மொழி

ஆர்த்த ஓதைகேட்டு அரக்கன்றின்று அமர்க்குஎதிர் வருகப்
பார்த்த பாலனைப் பழித்துஎழுந்துயாவரும் அஞ்சக்
கூர்த்த வேலொடு குறுகவந்து அகல்கரு முகிலின்
பேர்த்த கோடைநாள் பேர்இடி எனஉரை செய்தான்: 26

“நீஅ டாஎதிர் நிற்பதோ? மதம்பொழி கரிமேல்
நாய்அ டாவினை நடத்துமோ? கதம்கொடு நானே
வாய்அ டா,பிளந்து உயிர்ப்புஇட மறுகிநீ நுண்தாள்
ஆய்,அ டாஉலகு அப்புறத்து ஏகுவாய்!” என்றான். 27
தாவீதன் மறுமொழி

“வெல்வை வேல்செயும் மிடல்அதுஉனமிடல்அடா! நானோ
எல்லை ஆதரவு இயற்றுஎதிர் இலாத்திறக் கடவுள்
வல்கை யோடுஉனை மாய்த்துஉடல் புட்குஇரை ஆக
ஒல்செய் வேன்”எனா உடைகவண் சுழற்றினன் இளையோன். 28

கோலியாற்றின் வீழ்ச்சி

கல்லை ஏற்றலும் கவணினைச் சுழற்றலும் அக்கல்
ஒல்லை ஓட்டலும் ஒருவரும் காண்கிலர்; இடிக்கும்
செல்லை ஒத்துஅன்ன சிலைநுதல் பாய்தலும் அன்னான்
எல்லை பாய்ந்துஇருள் இரிந்துஎன வீழ்தலும் கண்டார். 29

இறைவனைப் பழித்த இராக்கதன் தலை

கடையு கத்தினில் கருமுகில் உருமொடு விழும்போல்
படைமு கத்தினில் பார்பதைத்து அஞ்சவீழ்ந் தனன்தன்
புடைஅ கத்தினில் புணர்ந்தவாள் உருவி,“என் தெய்வம்
உடைஉ ரத்தினை உணர்மின்”என்று இருஞ்சிரம் கொய்தான். 30

கூன்நெ டும்பிறை குழைந்தவாய் நிரைநிரை தோன்ற
ஊன்நெ டுந்திரை ஒழுகஆங்கு அனைவரும் கூச
நீல்நெ டும்பொறை நிகர்தலை தூக்கினான் ஒன்னார்
மால்நெ டும்படை மருண்டுஉளைந்து உளம்முறிந்து ஓட. 31

தாவிதன் அரசனாதல்

கார்முகத்து அசனி கூசக்
கடுத்தஅவ் அரக்கன் வென்ற
சீர்முகத்து இளவல் பின்னர்
திறத்ததன் நாம வேலால்
போர்முகத்து எதிர்ஒன்று இல்லான்
பொழிமறை பழித்த யாரும்
பார்முகத்து அதற்குஎஞ் ஞான்றும்
பரிந்திட வகைசெய் தானே. 32

கொய்தவாள் முடிதி ரண்ட
குப்பைகள் ஏறி வெய்யில்
செய்தவாள் முடியைச் சூடி
சிறந்தஆ சனத்தில் ஓங்கிப்
பெய்தவான் ஒளியோடு ஆய்ந்த
பெருந்தயை பிலிற்றும் செங்கோல்
எய்தவான் இறையோன் ஆண்மை
எய்தியே அரசன் ஆனான். 33
நூல்நகத் துளங்கு கேள்வி
நுண்அறி வாளர்க்கு ஒவ்வா
வான்அகத்து ஒதுங்கி வாழும்
வரும்பொருள் காட்டும் காட்சி
கான்அகத்து ஒதுங்கி வைகும்
கடித்தவத் தோடும் இன்ன
கோன்அகத்து இலங்கி அங்கண்
குடிஎன வதிந்த தாம்ஆல். 34

தாவிதனின் தவச்சிறப்பு

சூழ்ந்தபொன் முடியும் கோலும்
துறந்துபோய் அரிய கானில்
வாழ்ந்தஒண் தவம்செய் மன்னர்
வழங்கினும் அதனைக் கூட்டி
ஆழ்ந்தபல் மணியின் வீங்கும்
ஆசனத்து இருக்கச் சேர்த்தல்
தாழ்ந்தபண்பு ஒழித்த இன்ன
தருமகோன் அரிதின் செய்தான். 35

தாவிதனின் குணச்சிறப்பு

வேலொடு மாற்றார் வெள்ளம்
வென்றுவென்று அடக்கித் தன்னை
நூலொடு வெல்ல ஐந்து
நுண்புலன் அடக்கிக் காத்து
கோலொடு வழாமை நீதிக்
கொழுந்துசேர் கொழுகொம்பு ஆனான்
சூலொடு வழங்கும் மாரித்
துளிபழித்து அருளும் கையான். 36

மன்னரும் தயையால் பாரில்
வழங்கியகீர்த்திஅல்லால்,
இன்னரும்குணங்கள்தம்மால்
இறையவற்குஉகந்தகோமான்,
முன்னரும்தவத்தோர்கொண்ட
முறைதவிர்வரங்கள்எய்தி,
துன்னரும்உயர்வீடுஉள்ளோர்
துணைஎனப்புவிடில்வாழ்ந்தான். 37

தாவிதனுக்கு இறைவன் வரம் அருளுதல்

ஆயினான் நடந்த தன்மை
ஆண்டகை உவப்பில் ஓர்நாள்

“வீயினால் நிகர்ந்த எச்சம்
இடைமுறை பலவும் போய்ஓர்
சேயினால் நயப்பச் செய்வேன்
சிறந்தமூ உலகில் அன்னான்
வாயினால் நவிலாக் கோன்மை
வரம்பெற அளிப்பேன்” என்றான்.

38

தாவீதனது மரபின் தோன்றல்

தந்தஇவ் வரம்இன் னான்தன்
சந்ததி முறையில் சேயாய்
வந்ததற் பரனால் ஆய
வளப்பம்என் றாலும் என்ற
இந்தநல் முறையால் மைந்தன்
இயல்பொடு தேவன் என்பான்
அந்தரம் முதலாய் யாண்டும்
ஆள்வதும் அரிய பாலோ?

39

கோன்மையால் உயர்ந்த தாவீ(து)
கோத்திரத்து உதிக்கும் தெய்வ
மேன்மையால் ஒருவன் அன்றி
விபுலையில் பிறக்கும் மாக்கட்
பான்மையால் உயிர்த்த மைந்தன்
பாரொடு வானும் ஆள
நான்மையால் வழுவாச் செங்கோல்
நல்கஉள் ளினனால் நாதன்.

40

உள்ளினது எல்லாம் உள்ளும் உறுதியால் ஆக்க வல்லோன்
எள்ளினது எல்லாம் நீக்கும் இயல்பொடு தாவி தன்தன்
வள்ளின முறையில் சேயாய் வந்துமூ உலகம் ஆள
நள்ளின வளம்கொள் சூசை நயத்தொடு தெரிந்திட் டானே.

41

தாவீதன் மரபின் தோன்றல் தொழிலாளி சூசை

ஏற்றிய முறையோடு எந்தை இயன்றதன் வலிமை காட்டப்
போற்றிய வரம்கொடு எங்கும் பொருநனாய்த் தெரிந்த சூசை
சாற்றிய கோத்தி ரத்தின் தலைமுறை வழுவா தேனும்
மாற்றிய திருஒன்று இன்றி வறுமையான் பிறக்கச் செய்தான்.

42

பொய்ப்படும் உலக வாழ்வின்
பொருட்டுஇலா மிடிமை யோடு
கைப்படும் உழைப்பில் உண்டி
காணவந்து உதித்த இல்லான்
மெய்ப்படும் மறத்தின் ஆண்மை
விளங்கிய முறையின் பின்னர்
ஐப்படும் விசும்பொடு எங்கும்
அரசனாய் வணங்கச் செய்தான்.

43

சூசையின் பெற்றோர்

நூல்நிலம் காட்சியால் நுனித்த கால்உணர்
மீன்நிலம் கடந்துஎலாம் ஆளும் வேந்துதான்
தேனில்அம் கருணையால் தெளிந்த எல்வையில்
கான்நிலம் தவத்தினால் கருப்பம் ஆயதே.

44

கொலைமுகந்து அழன்றவேல்கொற்றத்தாவிதன்
தலைமுகந்து ஒழுகியகுலம் சகோபு அவன்
சிலைமுகந்து அவிர்நுதல்தேவிநீப்பிஇன்பு
அலைமுகந்து உவந்துசூல் அணிந்து உள்ஓங்கினாள். 45

நீப்பி தரித்த சூல்

மணிபழித் தருங்கவின் மங்கை உள்உவந்து
அணிபழித்து அணிந்தநல் கருப்பம் ஆயகால்
பிணிபழித்து உறுநயம் பெருகி மேல்எழீஇப்
பணிபழித்து ஒளிமுகம் பொறித்த பான்மையே. 46

தாரொடு சனித்ததேன் தன்மை யோ? வளை
ஏரொடு கொண்டமுத்து இலங்கும் தன்மையோ?
நீரொடும் ஐந்துதம் பகையை நீத்து ஒரு
சீரொடு வேற்றுஇல சிறந்த சூலதே 47

அறைவளர் மனையினுள் அரசன் புக்குளன
இறைவளர் அன்பினோர் உயிர்இ யற்றிவெண்
பிறைவளர் நலமென வளர்ந்த பீள்உள
சிறைவளர் உடலினுள் செலுத்தி னான்அரோ. 48

தாயின் கருப்பத்திலேயே பழவினையை நீக்குதல்

வாய்வழி பரவிய நஞ்சின் வண்ணமே
காய்வழி ஆதன்முன் கனிந்து அருந்திய
தீய்வழி, கருவழி சேரும் தொல்செயிர்
ஓய்வழிப் பொறாதுஇறை ஒழிய முன்னினான். 49

புரப்பஓர் பொதுமுறை பொறாத தன்மையால்
கருப்பம்ஓர் எழுமதி கடக்கும முன்வினை
பரிப்பஓர் சிறப்புஅருட் பயத்தின் சூல்செயிர்
விருப்பமோடு இறையவன் விலக்கி னான்அரோ. 50

அலகு V

மொழித்திறன்

கடிதம் வரைதல், விண்ணப்பம் எழுதுதல், தன் விவரம் எழுதுதல்,
நிகழ்ச்சி நிரல் (அறிக்கையாரித்தல்), இலக்கிய வரலாறு

கடிதம் வரைதல்

பெற்றோர், உறவினர், நண்பர் முதலானோர்க்கு எழுதும் உறவுமுறைக் கடிதங்கள் - கல்வி நிறுவனம், காவல்துறை முதலியவற்றிற்கு எழுதும் முறையீட்டுக் கடிதங்கள் - இதழ்கள், வானொலி, தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களுக்கு எழுதும் கடிதங்கள் உள்ளிட்ட அலுவல்முறைக் கடிதங்கள்.

கடிதத்தில் இடம், நாள், தொடக்கம் (விளி), செய்தி, முடிப்பு? முகவரி முதலியன இடம் பெறல்.

விண்ணப்பம் எழுதுதல்

வேலை, நிதியுதவி, வீட்டிற்கு வேண்டிய குடிநீர்க்குழாய் இணைப்பு, ஊருக்குத் தேவையான நூலகவசதி முதலானவை வேண்டி விண்ணப்பித்தல்.

விண்ணப்பத்தில் அனுப்புநர், பெறுநர், முகவரி, விளி, பொருள், பார்வை, செய்தி, நன்றிகூறி முடித்தல், இடம், நாள், இணைப்பு உள்ளிட்டவை இடம்பெறல்.

தன்விவரம் எழுதுதல்

பெயர், பெற்றோர் பெயர், பிறந்த தேதி, பாலினம், கல்வித் தகுதி, முகவரி போன்றவை இடம்பெறல் வேண்டும்.

நிகழ்ச்சி நிரல் (அறிக்கை தயாரித்தல்)

நிகழ்ச்சி ஒன்றினை விளக்கும் வகையில் அறிக்கை அமைத்தல் - நிகழ்ச்சியின் பெயர், நிகழ்ச்சி நடைபெறும் இடம், நாள், காலம், பங்கேற்போர் ஆகிய செய்திகள் முகப்பில் குறிப்பிடப்படல் - நிகழ்ச்சி தொடங்கியது முதல் முடிவது வரை உள்ள செய்திகள் திரட்டித்தரப்படல் - வரவேற்புரை, நன்றியுரை குறிப்பிடப்படல்-தலைமை உரையின் கருத்துச் சுருக்கமும் சிறப்புரையும் இடம்பெறல்.

இலக்கிய வரலாறு

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்

அறநூல்கள் - அகநூல்கள் - புறநூல்.

அறநூல்கள்

திருக்குறள் முதலான 11 நூல்கள் - திருக்குறள் - ஆசிரியர் வரலாறு, நூல் அமைப்பு, நூலின் சிறப்பு, அற நூல்களில் திருக்குறளின் தனித்தன்மை - உரைகள்.

காப்பிய இலக்கியம்

தமிழில் காப்பியத் தோற்றம், காப்பிய வகைகள், பெருங்கதை, ஐம்பெருங்காப்பியங்கள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி, ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் - துளாமணி, நீலகேசி, யசோதரகாவியம், நாககுமாரகாவியம், உதயணகுமார காவியம், கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம், இசுலாமிய, கிறித்துவக்காப்பியங்கள்.

மூன்றாம் பருவத்திற்கான பொதுவான வினாத்தாள் அமைப்பு
(PATTERN OF QUESTION PAPER)

வினாப் பிரிவு	வினாப் பகுப்பு	மதிப்பெண்
பகுதி அ	<p>பத்துவினாக்கள்</p> <p>ஒவ்வோர் அலகிலிருந்தும் இரண்டு வினாக்கள் (தெரிவு வாய்ப்பு இல்லை)</p> <p>(No Choice)</p>	<p>10 x 2 = 20 மதிப்பெண்கள்</p>
பகுதி ஆ	<p>ஐந்துவினாக்கள்</p> <p>ஒவ்வோர் அலகிலிருந்தும் இரண்டு வினாக்கள் (இரண்டில் ஒன்றைத் தெரிவு செய்தல்) (அல்லது மாதிரி)</p>	<p>5 x 5 = 25 மதிப்பெண்கள்</p>
பகுதி இ	<p>ஐந்து வினாக்கள்</p> <p>ஒவ்வோர் அலகிலிருந்தும் ஒரு வினா (எவையேனும் மூன்று வினாக்களைத் தெரிவு செய்தல்)</p>	<p>3 x 10 = 30 மதிப்பெண்கள்</p>

திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், வேலூர்.

மாதிரிவினாத்தாள்

இரண்டாமாண்டு - மூன்றாம் பருவம்

பட்டவகுப்பு - பொதுத்தமிழ் - தாள் III

(அற இலக்கியம், காப்பிய இலக்கியம், மொழித்திறன், இலக்கிய வரலாறு)

காலம் : 3 மணி

மதிப்பெண் : 75

பகுதி - அ

(10 x 2 = 20 மதிப்பெண்கள்)

அனைத்து வினாக்களுக்கும் 50 சொற்களுக்கு மிகாமல் விடையளிக்கவும் :

1. தந்தை மகனுக்குச் செய்யும் நன்மை யாது?
2. அரசருள் ஏறு - யார்?
3. இளங்கோவடிகள் எச்செவி பயன்றது என்கிறார்?
4. மணிமேகலை காயசண்டிகையின் வடிவெடுக்கக் காரணம் என்ன?
5. சீவக சிந்தாமணியை மணநூல் என்றழைக்கக் காரணம் யாது?
6. வாலி, இராமனிடம் வேண்டிய வரம் குறித்து எழுதுக.
7. அந்தணர் நீட்டிய ஓலையில் இருந்த செய்தியைக் கூறுக?
8. சீறாப்புராணம் குறித்து எழுதுக.
9. நானாற்பது - விளக்குக.
10. ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள் யாவை?

பகுதி - ஆ

(5 x 5 = 25 மதிப்பெண்கள்)

கீழ்க்காணும் வினாக்களுக்கு 200 சொற்களுக்கு மிகாமல் விடையளிக்கவும் :

11. அ) விருந்தோம்பலின் மாட்சியினைத் திருக்குறள் வழி விளக்குக.
(அல்லது)
ஆ) நெஞ்சொடு புலத்தல் குறித்து திருவள்ளுவர் கூறுவனவற்றைக் குறிப்பிடுக?
12. அ) ஆய்ச்சியர் குரவையுள் பாண்டிய மன்னன் போற்றப்படுமாற்றை எடுத்துரைக்க.
(அல்லது)
ஆ) மணிமேகலையின் முறையீடும், சோழனின் ஆணையும் குறித்து எழுதுக.
13. அ) காந்தர்வதத்தையை இசைப்போட்டியில் வெல்ல வந்திருந்த மன்னர்கள் பற்றி விளக்கியுரைக்க.
(அல்லது)

- ஆ) வாலி இராமன்மேல் தொடுத்த பழிமொழிகள் பற்றி உரைக்க.
14. அ) முதிய அந்தணரின் அழகு குறித்துச் சேக்கிழார் உரைப்பனவற்றை விளக்குக.
(அல்லது)
ஆ) துசையின் பெற்றோர் குறித்து எடுத்துரைக்க.
15. அ) நீ குடியிருக்கும் கிராமத்திற்குக் குடிநீர் வசதி வேண்டி மாவட்ட ஆட்சியருக்கு ஒரு விண்ணப்பம் வரைக.
(அல்லது)
ஆ) சங்கம் மருவிய கால நீதி நூல்கள் குறித்துத் தொகுத்துரைக்க.

பகுதி - இ
(3 x 10 = 30 மதிப்பெண்கள்)

எவையேனும் மூன்று வினாக்களுக்கு 500 சொற்களுக்கு மிகாமல் விடையளிக்கவும் :

16. காலமறிதலின் தேவையும் பயனும் குறித்துத் திருக்குறள் வழி விவரிக்க.
17. ஆய்ச்சியர் குரவையின் அமைப்பும் சிறப்பும் குறித்துக் கட்டுரைக்க.
18. காந்தர்வ தத்தையின் இசைத்திறனைத் திருத்தக்கத்தேவர் வழி புலப்படுத்துக.
19. நபிகள், சதைக்கட்டியப் பெண்ணுருவாக்கிய பாங்கினைத் தொகுத்துரைக்க.
20. ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் குறித்து விளக்கியுரைக்க.

நான்காம் பருவம்

இரண்டாமாண்டு - நான்காம் பருவம் - தமிழ்

பொருளடக்கம்

அலகு எண்	பாடத்தின்பெயர்	பக்கஎண்
அலகு I	1. குறுந்தொகை	78
	2. நற்றிணை	82
	3. ஐங்குறுநூறு	85
அலகு II	4. புறநானூறு	88
	5. பதிற்றுப்பத்து	92
அலகு III	6. கலித்தொகை	95
	7. பரிபாடல்	103
அலகு IV	8. பத்துப்பாட்டு-முல்லைப்பாட்டு	108
அலகு V	9. சங்க இலக்கிய வரலாறு எட்டுத்தொகை நூல்கள் பத்துப்பாட்டு நூல்கள்	113
	10. மொழிபெயர்ப்பு 1. கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஆங்கிலப் பகுதியைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தல் 2. அலுவலகக் கடிதம் - தமிழில் மொழி பெயர்த்தல்	117
	வினாத்தாள் அமைப்பு (Pattern of Question Paper)	123
	மாதிரி வினாத்தாள்	124

அலகு - I

1. குறுந்தொகை

நல்ல குறுந்தொகை எனப் பாராட்டப்படும் சிறப்பினை உடையது. தொகை நூல்களிலேயே முதன்முதலில் தொகுக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படுவது. நான்கடிச் சிற்றெல்லையும் எட்டடிப் பேரெல்லையும் உடைய அகவற்பாக்களைக் கொண்டது. பூரிக் கோ என்பவரால் தொகுக்கப் பெற்றது. 250 புலவர்கள் பாடியுள்ள பாடல்களை உடையது. கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலோடு 401 பாடல்கள் உள்ளன. இந்நூலின் முதல் 380 பாடல்களுக்குப் பேராசிரியரும், இறுதி 20 பாடல்களுக்கு நச்சினார்க்கினியரும் உரை எழுதியுள்ளனர். அவ்வரைகள் இப்போது கிடைக்கவில்லை. டாக்டர் உ.வே.சா. அவர்கள் நூல் முழுமைக்கும் உரை எழுதியுள்ளார்கள்.

உரையாசிரியர்களால் மிகுதியாக மேற்கோள் காட்டப்பெற்ற பாடல்களை உடையது இந்நூல் ஒன்றேயாகும். வெள்ளிவீதியார், ஆதிமந்தியார் போன்ற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பாத்திரங்களின் பாடல்களைக் கொண்ட சிறப்புடையது. அகப்பொருள் இலக்கியங்களில் இனிமையும், எளிமையும், தெளிவும் மிக்கது. இந்நூலில் காணலாகும் தலைவன் தலைவியரிடையே வளரும் அன்புநிலை, அவர் இல்லறம் நடத்தும் முறை முதலியன உலகியலைச் செம்மைப்படுத்தும் தன்மையன. பழந்தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் உண்மைகளை விளக்குவனவாகப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

ஐந்து திணைகளிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு பாடல்கள் இங்குப் பாடப் பகுதியாக உள்ளன.

குறுந்தொகை

கண்டோர் கூற்று

வில்லோன் காலன கழலே தொடியோள்
மெல்லடி மேலவும் சிலம்பே நல்லோர்
யார்கொல் அளியர் தாமே ஆரியர்
கயிறாடு பறையிற் கால்பொரக் கலங்கி
வாகை வெண்ணெற் றொலிக்கும்
வேப்பயில் அழுவம் முன்னி யோரே.

(7)

துறை : செலவின்கண் இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் சொல்லியது.
விளக்கம் : உடன்போக்கில் செல்லும் தலைமக்களின் நிலையறிந்து
இடைச்சுரத்தின்கண் கண்டோர் வருந்திக் கூறியது.
பாடிவயர் : பெரும்பதுமனார்
திணை : பாலை

காதற்பரத்தை கூற்று

கழனி மாஅத்து விளைந்துகு தீம்பழம்
பழன வாளை கதூஉ மூரன்
எம்மிற் பெருமொழி கூறித் தம்மிற்
கையும் காலும் தூக்கத் தூக்கும்
ஆடிப் பாலை போல
மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் தாய்க்கே.

(8)

துறை : கிழத்தி தன்னைப் புறனுரைத்தாள் எனக் கேட்ட காதற்பரத்தை
அவட்குப் பாங்காயினார் கேட்பச்சொல்லியது
விளக்கம் : தலைவி தன்னைப் பழித்துக்கூறினாள் என்பதை அறிந்த காதற்பரத்தை
தலைவன் தன்னுடைய மனைவிக்கு அஞ்சி ஒழுகுவதாக அவள்
சுற்றத்தார் கேட்குமாறு கூறுவது.
பாடிவயர் : ஆலங்குடி வங்கனார்
திணை : மருதம்

தலைவன்கூற்று

இடிக்குங் கேளிர் நுங்குறை ஆக
நிறுக்க லாற்றினோ நன்றுமற் றில்ல
ஞாயிறு காயும் வெவ்வறை மருங்கிற்
கையில் ஊமன் கண்ணிற் காக்கும்
வெண்ணெய் உணங்கல் போலப்

பரந்தன் றிந்நோய் நோன்றுகொளற் கரிதே.

(58)

துறை : கழற்றெதிர்மறை
விளக்கம் : இயற்கைப்புணர்ச்சிக்குப் பின் தலைவியைக் காணப்
பெறாமையால் பெரிதும் துன்புற்று நலிந்த தலைவனைப் பாங்கள்
இது நின்பெருமைக்குத் தகாது என இடித்துக் கூறியபொழுது,
தலைவன் வருந்தி மறுமொழி கூறியது.
பாடியவர் : வெள்ளிவீதியார்
திணை : குறிஞ்சி

தலைவி கூற்று

பெருந்தண் மாரிப் பேதைப் பித்திகத்து
அரும்பே முன்னும் மிகச்சிவந் தனவே
மானே மருள்வேன் தோழி பானாள்
இன்னுந் தமிழர் கேட்பிற் பெயர்த்தும்
என்னா குவர்கொல் பிரிந்திசி னோரே
அருவி மாமலை தத்தக்
கருவி மாமழைச் சிலைதருங் குரலே.

(94)

துறை : பருவம் கண்டு ஆற்றாள் எனக்கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவல்
என்பதுபடத் தலைமகள் சொல்லியது.
விளக்கம் : தலைவன் கார்ப்பருவத்து இடிமுழக்கத்தைக்கேட்டுத்
நினைத்து வினைமுடிக்காமல் மீண்டுவிடுவானோ எனத்
தலைவி வருந்திக் கூறுவது.
பாடியவர் : கதக்கண்ணன்
திணை : முல்லை

தலைவி கூற்று

கடும்புனல் தொகுத்த நடுங்குநர் அள்ளல்
கவரிதழ் அன்ன தூவிச் செவ்வாய்
இரைதேர் நாரைக் கெவ்வ மாகத்
தூஉந் துவலைத் துயர்கூர் வாடையும்
வாரார் போல்வர்நங் காதலர்
வாழேன் போல்வல் தோழி யானே.

(103)

துறை : பருவம்கண்டு அழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது
விளக்கம் : தலைவன் பிரிந்தபொழுது, இன்ன பருவத்தில் வருவேன்,
ஆற்றியிரு என்று தேற்றிச் சென்றவன், அப்பருவம் வந்த
நிலையில் அவன் வாராமையால் ஆற்றாமை மிக்கவளாகத்
தலைவி தோழியிடம் கூறுதல்.
பாடிவயர் : வாயிலான்தேவன்
திணை : நெய்தல்

2. நற்றிணை

இந்நூலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நல் என்னும் அடைமொழி, இதன் பெருமையை
உணர்த்தும். இந்நூலில் உள்ள பாடல்கள் 9 அடிச் சிற்றெல்லையும், 12 அடிப் பேரெல்லையும்

உடையவை. நற்றிணை நானூறு என்றும் இந்நூல் கூறப்படும். இந்நூலின் பாடல்களைப் பாடிய புலவர்களின் தொகை 175 என்பர். இதனைத் தொகுத்தவர் யார் என்று தெரியவில்லை. தொகுப்பித்தவர் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழி ஆவார். இந்நூலுக்குப் பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் உரை வகுத்துள்ளார்.

அகப்பொருளின் பகுப்புகளில் ஒன்று திணையாகும். திணை என்னும் குறியீட்டைப் பெயராகப் பெற்ற சங்கநூல் இது ஒன்றேயாகும். நற்றிணையின் பாடல்களில் மக்கள் அறவாழ்வு, மன்னர் கொடை, ஆட்சித்திறம், ஒருமைப்பாடு, பழந்தமிழர் பழக்க வழக்கங்கள், உவமைத்திறம், உள்ளுறை, இறைச்சிப் பொருள்களின் அமைப்பு முதலியவற்றைக் காண்கிறோம்.

திணைக்கு ஒரு பாடலாக, ஐந்து பாடல்கள் இங்குப் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளன.

நற்றிணை

குறிஞ்சி - கபிலர்

1. நின்ற சொல்லர் நீடுதோறு இனியர்
என்றும் எந்தோள் பிரிபுஅறி யலரே
தாமரைத் தண்தாது ஊதி மீமிசைச்

சாந்தில் தொடுத்த தீம்தேன் போலப்
புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை
நீர்இன்று அமையா உலகம் போலத்
தம்இன்று அமையா நம்நயந் தருளி
நறுநுதல் பசத்தல் அஞ்சிச்
சிறுமை உறுபவோ செய்புஅறி யலரே

(1)

துறை : பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

பாலை - கணி புன்குன்றனார்

5. மரம்சா மருந்தும் கொள்ளார் மாந்தர்
உரம்சாச் செய்யார் உயர்தவம் வளம்கெடப்
பொன்னும் கொள்ளார் மன்னர் நன்னுதல்
நாம்தம் உண்மையின் உளமே அதனால்
தாம்செய் பொருள்அளவு அறியார் தாம்கசிந்து
என்றாழ் நிறுப்ப நீள்இடை ஒழிய
சென்றோர் மன்றநம் காதலர் என்றும்
இன்ன நிலைமைத்து என்ப
என்னோரும் அறிபஇவ் உலகத் தானே

(226)

துறை : பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகள் வன்புறை எதிர்மொழிந்தது

முல்லை - கந்தரத்தனார்

2. வறம்கொல வீந்த கானத்து குறும்பூங்
கோதை மகளிர் குழுஉநிரை கடுப்ப
வண்டுவாய் திறப்ப விண்ட பிடவம்
மாலை அந்தி மால்அதர் நண்ணிய
பருவம் செய்த கருவி மாமழை
அவர்நிலை அறியுமோ ஈங்குஎன வருதல்
சான்றோர்ப் புரைவதோ அன்றே மான்றுஉடன்
உரஉரும் உரறும் நீரின் பரந்த
பாம்புபை மழுங்கல் அன்றியும் மாண்ட
கனியா நெஞ்சத் தானும்
இனிய அல்லநின் இடிநவில் குரலே

(238)

துறை : தலைமகள் பருவம் கண்டு அழிந்தது

நெய்தல் - உலோச்சனார்

4. இரும்பின் அன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை

நீலத்து அன்ன பாசிலை அகம்தொறும்
 வெள்ளி அன்ன விளங்குஇணர் நாப்பண்
 பொன்னின் அன்ன நறுந்தாது உதிர
 புலிப்பொறிக் கொண்ட பூநாறு குருஉச்சுவல்
 வரிவண்டு ஊதலின் புலிசெத்து வெரீஇப்
 பரியுடை வயங்குதாள் பந்தின் தாவத்
 தாங்கவும் தகைவரை நில்லா ஆங்கண்
 மல்லல்அம் சேரி கல்லெனத் தோன்றி
 அம்பல் மூதூர் அலர்எழச்
 சென்றது அன்றோ கொண்கன் தேரே

(249)

துறை : வரைவிடை மெலிந்தது

மருதம் - ஆலங்குடிவங்கனார்

3. தடமருப்பு எருமைப் பிணர்ச்சுவல் இரும்போத்து
 மடநடை நாரைப் பல்இனம் இரிய
 நெடுநீர்த் தண்கயம் துடுமெனப் பாய்ந்து
 நாட்தொழில் வருத்தம் வீடச் சேண்சினை
 இருள்புனை மருதின் இன்றிழல் வதியும்
 யாணர் ஊரநின் மாண்இழை மகளிரை
 எம்மனைத் தந்துநீ தழீஇயினும் அவர்தம்
 புன்மனத்து உண்மையோ அரிதே அவரும்
 பைந்தொடி மகளிரொடு சிறுவர்ப் பயந்து
 நன்றி சான்ற கற்பொடு
 எம்பாடு ஆதல் அதனினும் அரிதே

(380)

துறை : தோழி தலைமகனை வாயில் மறுத்தது

3. ஐங்குறுநூறு

மூன்றடிச் சிற்றெல்லை முதல் ஆறடிப் பேரெல்லை வரையுள்ள பாடல்களைக் கொண்டது. பத்துக்களாகப் பாடிய திணைக்கு நூறு பாடல்கள் என வகுத்துள்ளமை இதன் தனிச்சிறப்பு. பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் இதற்கும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியுள்ளார். மருதம் நூறு - ஓரம்போகியார், நெய்தல் நூறு - அம்மூவனார், குறிஞ்சி நூறு - கபிலர், பாலை நூறு - ஓதலாந்தையார், முல்லை நூறு - பேயனார் எனப் பாடியுள்ளனர்.

மருதம் ஓரம்போகி நெய்தல் அம்மூவன்

கருதுங் குறிஞ்சி கபிலன் - கருதிய

பாலைஓத லாந்தை பனிமுல்லை பேயனே

நூலைஓது ஐங்குறு நூறு

என்ற தனிப்பாடல் மூலம் இதனைப் பாடியவர்களை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளலாம். இதனைத் தொகுத்தவர் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர்கிழார், தொகுப்பித்தவர் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை ஆகும். அடிவரையறையாற் குறைந்த சிறிய பாடல்களில் அரிய கருத்துக்களைச் செறிவாகக் கூறும் பாங்கினை உடையது இந்நூல்.

ஒவ்வொரு திணைப்பாடல்களும், பத்துப் பத்துப் பாடல்களாகப் பகுத்துப் பாடப் பெற்றுள்ளன. அவற்றின் மையப் பொருள் மற்றும் கேட்போர் அடிப்படையில் இப்பத்துகளின் பெயர்கள் அமைந்துள்ளன. நெய்தல் திணையின் தொண்டிப் பத்து, அந்தாதி யாப்பில் அமைந்துள்ளது.

குறிஞ்சித்திணையின் குரக்குப்பத்து மற்றும் நெய்தல் திணையின் சிறுவெண்காக்கைப் பத்து பாடல்களில் முறையே ஐந்து பாடல்கள் பாடப்பகுதியாக இங்கு அமைந்துள்ளன.

ஐங்குறுநூறு

குறிஞ்சி

குரக்குப்பத்து

அவரை அருந்த மந்தி பகர்வர்
பக்கின் தோன்றும் நாடன் வேண்டின்
பல்பசுப் பெண்டிரும் பெறுகுவன்
தொல்கேள் ஆகலின் நல்குமால் இவட்கே.

(1)

கருவிரல் மந்திக் கல்லா வன்பறழ்
அருவரைத் தீந்தேன் எடுப்பை அயலது
உருகெழு நெடுஞ்சினைப் பாயும் நாடன்
இரவின் வருதல் அறியான்

வரும்வரும் என்பள் தோழி யாயே. (2)

அத்தச் செயலைத் துப்புறழ் ஒள்தளிர்
புன்தலை மந்தி வன்பறழ் ஆரும்
நன்மலை நாட நீசெலின்
நின்நயந்து உறைவி என்னினும் கழில்மே. (3)

மந்திக் கணவன் கல்லாக் கடுவன்
ஒண்கேழ் வயப்புலி குழுமலின் விரைந்துடன்
குன்றுயர் அடுக்கம் கொள்ளும் நாடன்
சென்றனன் வாழி தோழியென்
மெல்தோள் கவினும் பாயலும் கொண்டே. (4)

குரங்கின் தலைவன் குறூஉமயிர்க் கடுவன்
சூரலஞ் சிறுகோல் கொண்டு வியலறை
மாரி மொக்குள் புடைக்கும் நாட
யாம்நின் நயத்தனம் எனினும்எம்
ஆய்நலம் வாடுமோ அருளுதி எனினே. (5)

நெய்தல்

சிறுவெண்காக்கைப்பத்து

பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
கருங்கோட்டுப் புன்னைத் தங்கும் துறைவற்குப்
பயந்தநுதல் அழியச் சாஅய்
நயந்த நெஞ்சம் நோய்ப்பா லஃதே. (1)

பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
நீத்துநீர் இருங்கழி இரைதேர்ந்து உண்டு
பூக்கமழ் பொதும்பர்ச் சேக்கும்
துறைவன் சொல்லோ பிறவா யினவே. (2)

பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
இருங்கழித் துவலை ஒலியில் துஞ்சம்
துறைவன் துறந்தெனத் துறந்துஎன்
இறையேர் முன்கை நீக்கிய வளையே. (3)

இருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
இருங்கழி மருங்கின் அயிரை ஆரும்
தண்ணந் துறைவன் தகுதி
நம்மோடு அமையாது அலர்பயந் தன்றே. (4)

பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
ஆருகழிச் சிறுமீன் ஆர மாந்தும்
துறைவன் சொல்லிய சொல்என்
இறையோர் எல்வளை கொண்டுநின் றதுவே. (5)

அலகு - II

4. புறநானூறு

புறத்திணையைப் பொருளாகக் கொண்ட நானூறு பாடல்களின் தொகுதி. இது புறம் எனவும், புறப்பாட்டு எனவும் சிறப்பிக்கப்படும். எட்டுத்தொகையில் ஒன்றான புறநானூறு மூவேந்தர்களையும், கடையெழு வள்ளல்களையும், குறுநில மன்னர்களையும் பற்றிக் கூறும் வரலாற்று நூலாகத் திகழ்கின்றது. சங்ககாலச் சமுதாயம், பழக்க வழக்கங்கள், கல்வி, கலைகள் பற்றி அறிவதற்குப் பெருந்துணை செய்கின்றது.

வேந்தன் முதலாக வெண்ணிக்குயத்தி ஈறாகப் பல்வேறு சமூக நிலையில் இருந்த ஆடவரும் மகளிருமான 157 புலவர்கள் பாடிய பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. இதனைத்

தொகுத்தவர், தொகுப்பித்தவர் பெயர் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் திணை, துறை, பாடப்பட்டோர், பாடினோர், பாடிய தூழ்நிலை ஆகியனவற்றை விளக்கும் குறிப்புகள் உள்ளன.

வெட்சி, கரந்தை, வஞ்சி, காஞ்சி, நொச்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, பாடாண், பொதுவியல், கைக்கிளை, பெருந்திணை என்ற புறப்பொருள் கருத்துகளைத் தழுவி அமைந்த செய்யுள்களைக் கொண்ட நூல் இது. இந்நூலைத் தமிழர் வாழ்வின் சிறப்பைக் காட்டும் கண்ணாடி எனலாம்.

இந்நூலின் முதல் 266 பாடல்களுக்கு மட்டுமே பழைய உரை ஒன்று உள்ளது. இப்பழைய உரையுடன் புறநானூற்றை முதன் முதலில் 1894-இல் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் வெளியிட்டார். பின்பு ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை நூல் முழுமைக்கும் உரை எழுதினார்.

புறநானூற்றுப் பாடல்களைச் சான்று காட்டப்பெறுவது பெருமைக்குரியனவாகும். வாழ்க்கையை வளம்பெறச் செய்யவும், குறிக்கோள்களை அடையவும் தக்கவாறு வழிகாட்டும் உயர்ந்த கருத்துகள் பொதிந்த பாடல்கள் இதன்கண் மிகுதியாக உள்ளன. தனிமனிதன், குடும்பம், சமுதாயம், அரசாட்சி, கல்வி, மகளிர் எனப் பல நிலையினருக்கும் வழிகாட்டும் பாங்குடையதாக இந்நூல் திகழ்கின்றது.

புறநானூறு

1. குற்றமும் தண்டனையும்!

பாடியோர் : ஊன்பொதிபசங்குடையார்.
பாடப்பட்டோன் : சோழன்நெய்தலங்கானல்இளஞ்சேட்சென்னி.
திணை : பாடாண்.
துறை : இயன்மொழி.

வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே!
பிறர்பழி கூறுவோர் மொழிதே றலையே;
நீமெய் கண்ட தீமை காணின்
ஒப்ப நாடி அத்தக ஒறுத்தி;
வந்துஅடி பொருந்தி முந்தை நிற்பின்

தண்டமும் தணிதிநீ பண்டையிற் பெரிதே;
அமிழ்துஅட்டு ஆனாக் கமழ்குய் அடிசில்
வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை
மகளிர் மலைத்தல் அல்லதுமள்ளர்
மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு!
செய்துஇரங் காவினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்
நெய்தலங் கானல் நெடியோய்!
எய்தவந் தனம்யாம்; ஏத்துகம் பலவே!

(10)

2. நீரும் நிலனும்!

பாடியவர் : குடபுலவியனார்.
பாடப்பட்டோன் : பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன்.
திணை : பொதுவியல்.
துறை : முதுமொழிக்காஞ்சி

முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்
பரந்துபட்ட வியன்ஞாலம்
தாளின் தந்து தம்புகழ் நிரீஇ
ஒருதாம் ஆகிய உரவோர் உம்பல்!
ஒன்றுபத்து அடுக்கிய கோடிகடை இரீஇய
பெருமைத்து ஆகநின் ஆயுள் தானே!
நீர்த்தாழ்ந்த குறுங்காஞ்சிப்
பூக்கதூஉம் இனவாளை
நுண்ஆரல் பருவரால்
குருஉக்கெடிற்ற குண்டுஅகழி;
வான்உட்கும் வடிநீண்மதில்;
மல்லல்முதார் வயவேந்தே!
செல்லும் உலகத்துச் செல்வம் வேண்டினும்
ஞாலம் காவலர் தோள்வலி முருக்கி
ஒருநீ ஆகல் வேண்டினும் சிறந்த
நல்இசை நிறுத்தல் வேண்டினும் மற்றதன்
தகுதி கேள்இனி மிகுதி யாள!
நீர்இன்று அமையா யாக்கைக்கு எல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத் தோரே;
உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்;
உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே;
நீரும் நிலனும் புணரி யோர்ஈண்டு
உடம்பும் உயிரும் படைத்திசி னோரே;
வித்திவான் நோக்கும் புன்புலம் கண்ணகன்
வைப்பிற்று ஆயினும் நண்ணி ஆளும்
இறைவன் தாட்குஉத வாதே; அதனால்

அடுபோர்ச் செழிய! இகழாது வல்லே
நிலன்நெளி மருங்கின் நீர்நிலை பெருகத்
தட்டோர் அம்ம இவண்தட் டோரே;
தள்ளா தோர்இவண் தள்ளா தோரே.

(18)

3. எத்திசைச் செலினும் சோறே!

பாடியவர் : ஔவையார்.
பாடப்பட்டோன் : அதியமான்நெடுமான்அஞ்சி.
திணை : பாடாண்
துறை : பரிசில்.

வாயி லோயே! வாயி லோயே!
வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்தாம்
உள்ளியது முடிக்கும் உரனுடை உள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்தும்இப் பரிசில் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர்க்கு அடையா வாயி லோயே!
கடுமான் தோன்றல் நெடுமான் அஞ்சி
தன்அறி யலன்கொல்? என்னறி யலன்கொல்?
அறிவும் புகழும் உடையோர் மாய்ந்தென
வறுந்தலை உலகமும் அன்றே; அதனால்
காவினெம் கலனே; சுருக்கினெம் கலப்பை;
மரங்கொல் தச்சன் கைவல் சிறாஅர்
மழுவுடைக் காட்டகத்து அற்றே;
எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே.

(206)

4. யார் உம் கோமான்?

பாடியவர் : பிசிராந்தையார்.
பாடப்பட்டோன் : கோப்பெருஞ்சோழன்
திணை : பாடாண்
துறை : இயன்மொழி.

'நுங்கோ யார்?' என வினவின் எங்கோக்
களமர்க்கு அரித்த விளையல் வெங்கள்
யாமைப் புழுக்கின் காமம் வீட ஆரா
ஆரற் கொழுஞ்சூடு அங்கவுள் அடாஅ
வைகுதொழில் மடியும் மடியா விழவின்
யாணர் நல்நாட் டுள்ளும் பாணர்
பைதல் சுற்றத்துப் பசிப்பகை யாகிக்
கோழி யோனே கோப்பெருஞ் சோழன்
பொத்தியில் நண்பின் பொத்தியொடு கெழீஇ
வாயார் பெருநகை வைகலும் நக்கே.

(212)

5. பெரிதுஉவந்தனளே!

பாடியவர் : காக்கைபாடியாரந்ச்செள்ளையார்
திணை : தும்பை
துறை : உவகைக்கலும்ச்சி

“நரம்புஎழுந்து உலறிய நிரம்பா மென்தோள்
முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்
படைஅழிந்து மாறினன்” என்றுபலர் கூற
“மண்டுஅமர்க்கு உடைந்தனன் ஆயின் உண்டஎன்
முலைஅறுத் திடுவென் யான்’எனச் சினைஇக்
கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களம் துழவுவோள் சிதைந்துவே றாகிய
படுமகன் கிடக்கை காணூஉ
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுஉவந் தனளே!

(278)

5. பதிற்றுப்பத்து

சேரமன்னர் பதினமரைப் பற்றிப் புலவர்கள் பதினமர் பாடிய பாடல்களைக் கொண்டது. 10 x 10 என்னும் எண்ணின் தொகையே பதிற்றுப்பத்து என வழங்கப்படுகிறது. இதிலுள்ள பத்துகள் முதல் பத்து, இரண்டாம் பத்து என்று எண்ணால் பெயர் பெற்றுள்ளன. முதல் பத்தும், இறுதிப் பத்தும் கிடைக்கவில்லை. பாடல்கள் யாவும், பாடாண் திணையில் அமைந்துள்ளன. எட்டுத் தொகையில் பாடாண்திணைப் பாடல்களைக் கொண்ட ஒரே நூல் இதுவே.

பதிற்றுப்பத்தைத் தொகுத்தார், தொகுப்பித்தார் பெயர் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு பாடலும் துறை, வண்ணம், தூக்கு, பெயர் ஆகிய நான்கினையும் பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு பத்துப் பாடலின் முடிவிலும், ஒரு பதிகம் உள்ளது. அப்பதிகத்தில் பாட்டுடைத் தலைவன், அருஞ்செயல்கள், அவன் ஆட்சி செய்த ஆண்டு, அவனைப் பாடிய புலவர், பெற்ற பரிசில், அப்பதிகத்தில் அடங்கிய பாடல்களின் பெயர்கள் ஆகியன காணப்படுகின்றன.

பதிற்றுப்பத்துக்கு ஒரு பழைய உரை உண்டு. இவ்வரையுடன் இதனை முதன் முதலில் 1904-இல் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்பித்துள்ளார். ஒளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை முழுவரை எழுதியுள்ளார். பதிற்றுப்பத்து நூலின் பெரும்பகுதி சேரர் வீரத்தையும் கொடையையுமே விளக்குகிறது.

பதிற்றுப்பத்துப் பாடல்கள் சொற் செறிவும், பொருள் தெளிவும் கொண்டு சேர மன்னர்களின் வரலாற்றுக் களஞ்சியமாகத் திகழ்கிறது.

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டுர்க் கண்ணனார் பாடிய இரண்டாம் பத்தின் பாடல் ஒன்றும், ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனைக் காக்கைப் பாடினியார் நச்செள்ளையார் பாடிய ஆறாம் பத்தின் பாடல் ஒன்றும் பாடப் பகுதியாக அமைந்துள்ளன.

பதிற்றுப்பத்து இரண்டாம் பத்து அட்டுமலர்மார்பன்

'நும்கோ யார்?' என வினவின் எம்கோ
 இருமுந்நீர்த் துருத்தியுள்
 முரணியோர்த் தலைச்சென்று
 கடம்புமுதல் தடிந்த கடுஞ்சின முன்பின்
 நெடுஞ்சேர லாதன் வாழ்கஅவன் கண்ணி 5
 வாய்ப்பு)அறி யலனே வெயில்துகள் அனைத்தும்
 மாற்றோர் தேஎத்து மாறிய வினையே
 கண்ணின் உவந்து நெஞ்சு)அவிழ்பு அறியா
 நண்ணார் தேஎத்தும் பொய்ப்பு)அறி யலனே
 கனவினும் ஒன்னார் தேய ஓங்கி நடந்து 10
 படியோர்த் தேய்த்து வடிமணி இரட்டும்
 கடாஅ யானைக் கணநிரை அலற
 வியல்இரும் பரப்பின் மாநிலம் கடந்து
 புலவர் ஏத்த ஓங்குபுகழ் நிரீஇ
 விரிஉளை மாவும் களிறும் தேரும் 15
 வயிரியர் கண்ணுளர்க்கு) ஒம்பாது வீசிக்
 கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கின்
 நெடுமதில் நிலைஞாயில்
 அம்பு)உடை யார்எயில் உள்அழித்து) உண்ட
 அடாஅ அடுபகை அட்டுமலர் மார்பன் 20
 எமர்க்கும் பிறர்க்கும் யாவர் ஆயினும்
 பரிசில் மாக்கள் வல்லார் ஆயினும்

கொடைக்கடன் அமர்ந்த கோடா நெஞ்சினன்
மன்உயிர் அழிய யாண்டுபல மாறித்
தண்இயல் எழிலி தலையா(து) ஆயினும்
வயிறுபசி கூர ஈயலன்
வயிறுமா(சு) இலீயர்அவன் ஈன்ற தாயே.

25

பெயர் : அட்டுமலர் மார்பன்
துறை : இயன்மொழி வாழ்த்து
தூக்கு : செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்
வண்ணம் : ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும் (20)

ஆறாம் பத்து

மா கூர் திங்கள்

பகல்நீ(டு) ஆகா(து) இரவுப்பொழுது பெருகி
மாசி நின்ற மாகூர் திங்கள்
பனிச்சுரம் படரும் பாண்மகன் உவப்பப்
புல்லிருள் விடியப் புலம்புசேண் அகலப்
பாய்இருள் நீங்கப் பல்கதிர் பரப்பி
ஞாயிறு குணமுதல் தோன்றி யாஅங்கு) 5
இரவன் மாக்கள் சிறுகுடி பெருக
உலகம் தங்கிய மேம்படு கற்பின்
வில்லோர் மெய்ம்மறை வீற்ற(று)இரும் கொற்றத்துச்
செல்வர் செல்வ சேர்ந்தோர்க் கரணம் 10
அறியா(து) எதிர்ந்து துப்பின் குறைஉற்றுப்
பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவர் ஆயின்
சினம்செலத் தணியுமோ வாழ்கநின் கண்ணி
பல்வேறு வகைய நனம்தலை ஈண்டிய
மலையவும் கடலவும் பண்ணியம்புகுக்கும் 15
ஆறுமுட்(டு) உறாஅ(து) அறம்புரிந்து ஒழுகும்
நாடல் சான்ற துப்பின் பணைத்தோள்
பாடுசால் நன்கலம் தருஉம்
நாடுபுறந் தருதல் நினக்குமார் கடனே.

துறை : செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு
வண்ணம் : ஒழுகு வண்ணம்
தூக்கு : செந்தூக்கு
பெயர் : மாகூர் திங்கள் (59)

6. கலித்தொகை

150 கலிப்பாக்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு திணையைப் பற்றியும் ஒவ்வொரு புலவராக ஐந்துதிணைகள் பற்றியும் ஐந்து புலவர்களால் பாடப்பட்டது. பாலைத்திணையைப் பற்றிய 35 பாடல்களைப் பாடியவர் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ. குறிஞ்சித்திணையைப் பற்றிய 29 பாடல்களைப் பாடியவர் கபிலர். மருதத்திணையைப் பற்றிய 35 பாடல்களைப் பாடியவர் மருதன் இளநாகனார். முல்லைத்திணையைப் பற்றிய 17 பாடல்களைப் பாடியவர் சோழன் நல்லுருத்திரன். கடவுள் வாழ்த்துடன் நெய்தல்திணைக்குரிய 33 பாடல்களைப் பாடியவர் நல்லந்துவனார். இந்நூலைத் தொகுத்தவர் நல்லந்துவனார். தொகுப்பித்தவர் யார் என்று தெரியவில்லை. இந்நூலுக்கு நச்சினார்க்கினியர் உரை வகுத்துள்ளார்.

'கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலி', 'கல்வி வலார் கண்ட கலி' எனப் புலவர்களால் பாராட்டப் படுவது. கலிப்பாவால் ஆனது. பாவகையால் பெயர் பெற்றுத் துள்ளல் ஓசை மிகுந்து வருவது. ஐந்திணைக்கும் உரிய உரிப்பொருள்களை (ஓழுகலாறுகளை) செவ்வனே கூறுகிறது. இலக்கண நூல்களில் கூறும் அகப்பொருட் பகுதிகட்கு இந்நூல் இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது. மக்களின் நல்வாழ்விற்கான நெறிகள் ஆங்காங்கே விளக்கப் பட்டுள்ளன. நாடகக்கூறு மிகுதியாக அமைந்துள்ளது. கலித்தொகைப் பாடல்களின் உவமையும், உரையாடலும் மனம் கவரும் வகையில் அமைந்துள்ளன. நெய்தற் கலியின் அமைந்த சிலவரிகள், சிறந்த பொன் மொழிகளாகத் திகழ்கின்றன. கடல்கோள்கள் நிகழ்ந்ததற்கான குறிப்பு இந்நூலுள் இடம் பெற்றுள்ளது.

கலித்தொகைப் பாடல்கள் அனைத்தும் கருத்து வளம் மிக்கன. தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பற்றி அறிவதற்கு, இவை பெரிதும் உதவக் கூடியவை. உயர்ந்தோர் காதலையும், தாழ்ந்தோர் காதலையும் பேசுகின்ற நூல் கலித்தொகை.

கற்போர்க்குக் கழிபேருவகையளித்து, வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டவல்ல இந்நூலின் பாடல்களில் திணைதோறும் ஒரு பாடலாக, வெவ்வேறு மாந்தரின் கூற்று அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவை பாடப் பகுதியாக அமைந்துள்ளன.

கலித்தொகை

பாலைக்கலி

8. தோழி கூற்று

நடுவுஇகந்து ஓரீஇ நயன்இல்லான் வினைவாங்கக்
கொடிதுஓர்த்த மன்னவன் கோல்போல ஞாயிறு
கடுகுபு கதிர்மூட்டிக் காய்சினம் தெறுதலின்
உறல்ஊறு கமழ்கடாஅத்து ஒல்கிய எழில்வேழம்
வறன்உழு நாஞ்சில்போல் மருப்புஊன்றி நிலம்சேர

5

விறல்மலை வெம்பிய போக்குஅரு வெஞ்சுரம்
சொல்லாது இறப்பத் துணிந்தனிர்க்கு ஒருபொருள்
சொல்லுவது உடையேன் கேள்மின்மற்று ஐஇய!
வீழுநர்க்கு இறைச்சியாய் விரல்கவர்பு இசைக்கும்கோல்
ஏழும்தம் பயன்கெட இடைநின்ற நரம்புஅறுஉம்
யாழினும் நிலைஇல்லாப் பொருளையும் நச்சுபவோ?
மரீஇத்தாம் கொண்டாரைக் கொண்டக்கால் போலாது
பிரியும்கால் பிறர்எள்ளப் பீடுஇன்றிப் புறம்மாறும்
திருவினும் நிலைஇல்லாப் பொருளையும் நச்சுபவோ?
புரைதவப் பயன்றோக்கார் தம்ஆக்கம் முயல்வாரை

10

15

வரைவுஇன்றிச் செறும்பொழுதில் கண்ஓடாது உயிர்வெளவும்
அரைசினும் நிலைஇல்லாப் பொருளையும் நச்சுபவோ?

எனஆங்கு

நச்சல் கூடாது பெரும இச்செலவு
ஒழிதல் வேண்டுவல் சூழின் பழிஇன்று;
மன்னவன் புறந்தர வருவிருந்து ஒம்பித்
தன்நகர் விழையக் கூடின்

20

இன்உறல் வியன்மார்ப! அதுமனும் பொருளே.

இஃது சொல்லாது பிரியலுற்ற தலைவன் குறிப்பறிந்து, தோழி பொருளது நிலையாமை கூறி, 'அவளோடு கூடிச் செல்கின்ற இல்வாழ்க்கைச் செலவே பொருள்' என அவன் செலவழுங்கக் கூறியது.

குறிஞ்சிக்கலி

59. தலைவன் கூற்று

தளைநெகிழ் பிணிநிவந்த பாசுஅடைத் தாமரை
முளைநிமிர்ந் தவைபோலும் முத்துக்கோல் அவிர்தொடி
அடுக்கம்நாறு அலர்காந்தள் நுண்ஏர்தண் ஏர்உருவின்
துடுப்புஎனப் புரையும்நின் திரண்டநேர் அரிமுன்கைச்
சுடர்விரி வினைவாய்ந்த தூதையும் பாவையும்

5

விளையாட அரிப்பெய்த அழகுஅமை புனைவினை
ஆய்சிலம்பு எழுந்துஆர்ப்ப அம்சில இயலும்நின்
பின்னுவிட்டு இருளிய ஐம்பால்கண்டு என்பால
என்னைவிட்டு இகத்தர இறந்தீவாய்! கேள்இனி;

'மருளியான் மருள்உற இவன்உற்றது எவன்?' என்னும்

10

'அருள்இலை இவட்கு' என அயலார்நின் பழிக்கும்கால்
வைஎயிற் றவர்நாப்பண் வகைஅணிப் பொலிந்துநீ
தையில்நீர் ஆடிய தவம்தலைப் படுவாயோ?

உருள்இழாய்! 'ஒளிவாட இவன்உள்ளோய் யாது' என்னும்

'அருள்இலை இவட்கு' என அயலார்நின் பழிக்குங்கால்

15

பொய்தல மகளையாய்ப் பிறர்மனைப் பாடி நீ
எய்திய பலர்க்குஈத்த பயம்பயக் கிற்பதோ?

ஆய்தொடி! 'ஐதுஉயிர்த்து இவன்உள்ளோய் யாது?' என்னும்

'நோய்இலை இவட்கு' என நொதுமலர் பழிக்குங்கால்

சிறுமுத் தனைப்பேணிச் சிறுசோறு மடுத்துநீ

20

நறுநுத லவரொடு நக்கதுநன்கு இயைவதோ?

எனஆங்கு

அனையவை - உளையவும் யான்நினக்கு உரைத்ததை

இனையநீ செய்ததுஉதவாய் ஆயின் சேழாய்!

செய்ததன் பயம்பற்று விடாது;

25

நயம்பற்று விடினில்லை நசைஇயோர் திறத்தே.

இஃது. இரந்து குறையுற்றுப் பின்னிற்ற தலைவன், ஆற்றானாய்த் தலைவியை நோக்கி, இங்ஙனம் வருந்துவையாயின், 'நீ செய்த தவம் இன்றாம்' எனக் கூறியது.

மருதக்கலி

84. தலைவி கூற்று

உறுவளி தூக்கும் உயர்சினை மாவின்
 நறுவடி ஆர்இற் றவைபோல் அழியக்
 கரந்துயான் அரக்கவும் கைநில்லா வீங்கிச்
 சுரந்தஎன் மெல்முலைப் பால்பழுது ஆக நீ
 நல்வாயில் போத்தந்த பொழுதினான் 'எல்லா! 5
 கடவுள் கடிநகர் தோறும் இவனை
 வலம்கொளீஇ வா'எனச் சென்றாய் விலங்கினை
 ஈரம் இலாத இவன்தந்தை பெண்டிருள்
 யார்இல் தவிர்ந்தனை? கூறு;
 நீருள் அடைமறை ஆய் இதழ்ப் போதுபோல் கொண்ட 10
 குடைநிழல் தோன்றும்நின் செம்மலைக் காணூஉ
 'இவன்மன்ற யான்நோவ உள்ளம்கொண்டு உள்ளா
 மகன்அல்லான் பெற்ற மகன்'என்று அகல்நகர்
 வாயில் வரைஇறந்து போத்தந்து தாயர்
 தெருவில் தவிர்ப்பத் தவிர்ந்தனன்; மற்றுஅவர் 15
 தம்தம் கலங்களுள் 'கையுறை' என்றுஇவற்கு
 ஒத்தவை ஆராய்ந்து அணிந்தார்; பிறன்பெண்டிர்
 ஈத்தவை கொள்வான்ஆம் இஃதுஒத்தன்; சீத்தை!
 செறுதக்கான் மன்ற பெரிது.
 சிறுபட்டி! ஏதிலார் கைஎம்மை எள்ளுபு நீதொட்ட 20
 மோதிரம் யாவோ?யாம் காண்கு;.
 அவற்றுள் நறாஇதழ் கண்டன்ன செவ்விரற்கு ஏற்பச்
 சுறாஏறு எழுதிய மோதிரம் தொட்டாள்;
 குறிஅறிந்தேன்; 'காமன் கொடிஎழுதி என்றும்
 செரியாப் பரத்தை இவன்தந்தை மார்பில் 25
 பொறிஒற்றிக் கொண்டுஆள்வல்' என்பது தன்னை
 அறீஇய செய்த வினை;
 அன்னையோ? இஃதுஒன்று;
 முந்தைய கண்டும் எழுகல்லாத என்முன்னர்
 வெந்தபுண் வேல்எறிந் தற்றா இஃதுஒன்று; 30
 தந்தை இறைத்தொடி மற்றுஇவன் தன்கைக்கண்
 தந்தார்யார் எல்லாஅ! இது?
 'இஃதுஒன்று என்ஒத்துக் காண்க பிறரும் இவற்கு'என்னும்
 தன்நலம் பாடுவி, தந்தாளா? நின்னை
 இதுதொடுக என்றவர் யார்? 35

அஞ்சாதி; நீயும் தவறுஇலை; நின்கை இதுதந்த
 பூஎழில் உண்கண் அவளும் தவறுஇலள்!
 வேனில் புனல்அன்ன நுந்தையை நோவார்யார்?
 மேல்நின்றும் எள்ளி இதுஇவன் கைத்தந்தாள் -
 தான்யாரோ? என்று வினவிய நோய்ப்பாலேன்
 யானே தவறுடை யேன்

40

இஃது, கடவுட் கடிநகர்தோறும் வலம்கொளீஇ வரற்குச் சேடியரோடு மகற்போக்கிய
 தலைவி, அவன் நீட்டித்து வந்துழித், தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல்வனை, மாயப்
 பரத்தையுள்ளிய வழியின்கண் தந்தைதொடி, மகனைக் கண்டு புலந்தாள் தன்னுளே அழிந்து
 கூறியது.

முல்லைக்கலி

108. தலைவன், தலைவி கூற்று

(தலைவன்)

இகல்வேந்தன் சேனை இறுத்தவாய் போல -
 அகல்அல்குல் தோள்கண் எனமு வழிப்பெருகி
 நுதல்அடி நுகுப்புஎன முவழிச் சிறுகிக்
 கவலையால் காமனும் படைவிடு வனப்பினோடு
 அகல்ஆங்கண் அளைமாறி அலமந்து பெயருங்கால்
 நகைவல்லேன் யான்'என்றுஎன் உயிரோடு படைதொட்ட
 இகலாட்டி! நின்னை எவன்பிழைத்தேன் எல்லாயான்?

5

(தலைவி)

அதுஅவலம் அன்று மன.;
 ஆயர் எமர்ஆனால் ஆய்த்தியேம் யாம்மிகக்;
 காயாம்பூங் கண்ணிக் கரும்துவர் ஆடையை
 மேயும் நிரைமுன்னர்க் கோல்ஊன்றி நின்றாய்ஓர்
 ஆயனை அல்லை; பிறவோ அமரர்உள்
 ஞாயிற்றுப் புத்தேள் மகன்!

10

(தலைவன்)

அதனால் வாய்வாளேன்;
 முல்லை முகையும் முருந்தும் நிரைத்தன்ன
 பல்லும் பனைத்தோளும் பேர்அமர் உண்கண்ணும்

15

நல்லேன் யான்'என்று நலம்தகை நம்பிய
சொல்லாட்டி! நின்னொடு சொல்ஆற்று கிற்பார்யார்?

(தலைவி)

சொல்லாதி;

'நின்னைத் தகைத்தனென்' அல்லல் காண்மன். 20
மண்டாத கூறி மழகுழக்கு ஆகின்றே
கண்ட பொழுதே கடவரைப் போலநீ
பண்டம் வினாய் படிற்றால் தொடீயநின்
கொண்டது எவன்எல்லா! யான்?

(தலைவன்)

கொண்டது; 25
அளைமாறிப் பெயர்தருவாய்! அறிதியோ? அஞ்ஞான்று
தளவமலர் ததைந்ததுஓர் கானச்சிற் றாற்றுஅயல்
இளமாங்காய் போழ்ந்தன்ன கண்ணினா என்நெஞ்சம்
களமாக்கொண்டு ஆண்டாய்ஓர் கள்வியை அல்லையோ?

(தலைவி)

நின்நெஞ்சம் களமாக்கொண்டு யாம்ஆளல் எமக்குஎவன்எளிதுஆகும் 30
புனத்துஉளான் என்னைக்குப் புகாஉய்த்துக் கொடுப்பதோ?
இனத்துஉளான் எந்தைக்குக் கலத்தொடு செல்வதோ?
தினைக்காலுள் யாய்விட்ட கன்றுமேய்க் கிற்பதோ?

(தலைவன்)

அனைத்துஆக

வெண்ணெய்த் தெழிகேட்கும் அண்மையால் சேய்த்துஅன்றி 35
அண்ணணித்து ஊர்ஆயின் நன்பகல் போழ்துஆயின்
கண்ணோக்கு ஒழிக்கும் கவின்பெறு பெண்ணீர்மை
மயில்எருத்து வண்ணத்து மாயோய்! மற்று இன்ன
வெயிலொடு எவன்விரைந்து சேறி? உதுகாண்.
பிடிதுஞ்சு அன்னஅறை மேல நுங்கின் 40

தடிகண் புரையும் குறும்சுனை ஆடிப்
பனிப்பும் தளவொடு முல்லை பறித்துத்
தனிக்காயாம் தண்பொழில் எம்மொடு வைகிப்
பனிப்படச் செல்வாய்நும் ஊர்க்கு.

(தலைவி)

இனிச் செல்வேம் யாம்;

45

மாமருண் டன்ன மழைக்கண்சிறுறு ஆய்த்தியர்
நீமருட்டும் சொற்கண் மருள்வார்க்கு உரைஅவை;
ஆமுனியா ஏறுபோல் வைகல் பதின்மரைக்
காமுற்றுச் செல்வாய்;ஓர் கண்குத்திக் கள்வனை;
நீஎவன்செய்தி பிறர்க்கு?
யாம்எவன் செய்தும் நினக்கு?

50

(தலைவன்)

கொலைஉண்கண் கூர்எயிற்றுக் கொய்தளிர் மேனி
இனைவனப்பின் மாயோய்! நின்னின் சிறந்தார்
நிலஉலகத்து இன்மை தெளி;நீ வருதி;
மலையொடு மார்புஅமைந்த செல்வன் அடியைத்
தலையினால் தொட்டுஉற்றேன் துள்.

55

(தலைவி)

ஆங்குஉணரார் நேர்ப; அதுபொய்ப்பாய் நீ;ஆயின் -
தேம்கொள் பொருப்பன் சிறுகுடி எம்ஆயர்
வேந்துஊட்டு அரவத்து நிற்பெண்டிர் காணாமை
காஞ்சித்தாது உக்கன்ன தாதுஎரு மன்றத்துத்
தூங்கும் குரவையுள் நிற்பெண்டிர் கேளாமை
ஆம்பல் குழலால் பயிர்பயிர் - எம்படப்பைக்
காஞ்சிக்கீழ்ச் செய்தேம் குறி.

60

இஃது 'அடியோர் பாங்கினும் வினைவல பாங்கினும், கடிவரை இலபுறத்தென்மனார் புலவர்' என்பதனால், பிறர் ஏவிய தொழிலைச் செய்தல் வல்ல அகப்புறத் தலைவனும் தலைவியும் முன்னொருகால் கூடிப் பின்னர் அவன் எதிர்ப்பட்டுழி அவன் வயின் பரத்தமையால் ஊடிக் குறி நேர்ந்தது.

நெய்தற்கலி

120. கண்டோர் கூற்று

அருள்தீர்ந்த காட்சியான் அறன்நோக்கான் நயம்செய்யான்
வெருவுற உய்த்தவன் நெஞ்சம்போல் பைபய
இருள்தூர்பு புலம்பு ஊரக் கனைசுடர் கல்சேர -
உரவுத்தகை மழுங்கித்தன் இடும்பையால் ஒருவனை
இரப்பவன் நெஞ்சம்போல் புல்லென்று புறம்மாறிக் 5
கரப்பவன் நெஞ்சம்போல் மரம்எல்லாம் இலைகூம்பத் -
தோற்றம்சால் செக்கருள் பிறைநுதி எயிறுஆக
நால்திசையும் நடுக்குறுஉம் மடங்கல் காலைக்
கூற்றுநக் கதுபோலும் உட்குவரு கடுமாலை!
மாலைநீ - உள்ளம்கொண்டு அகன்றவர் துணைதாராப் பொழுதின்கண் 10
வெள்ளமான் நிறம்நோக்கிக் கணைதொடுக்கும் கொடியான்போல்
அல்லற்பட்டு இருந்தாரை அயர்ப்பிய வந்தாயோ?
மாலைநீ - ஈரம்இல் காதலர் இகந்துஅருளா இடன்நோக்கிப்
போர்தொலைந்து இருந்தாரைப் பாடுள்ளி நகுவார்போல்
ஆர்அஞர் உற்றாரை அணங்கிய வந்தாயோ? 15
மாலைநீ - கந்துஆதல் சான்றவர் களைதாராப் பொழுதின்கண்
வெந்ததுஓர் புண்ணின்கண் வேல்கொண்டு நுழைப்பான்போல்
காய்ந்தநோய் உழப்பாரைக் கலக்கிய வந்தாயோ?
எனஆங்கு;
இடன்இன்று அலைத்தரும் இன்னாசெய் மாலை 20
துனிகொள் துயர்தீரக் காதலர் துனைதர
மெல்லியான் பருவத்து மேல்நின்ற கடும்பகை
ஒல்லென நீக்கி ஒருவாது காத்துஓம்பும்
நல்இறை தோன்றக் கெட்டாங்கு -
இல்லா கின்றால் இருள்அகத்து ஒளித்தே. 25

இஃது, பிரிவிடையாற்றாத தலைவி, மாலைப்பொழுது கண்டு, கழிய ஆற்றாளாயின
இடத்துத் தலைவன் வரவும், அவளது அக மலர்ச்சியும் கண்டார் கூறியது.

7. பரிபாடல்

பரிபாடல் என்னும் இசைப்பாக்களால் தொகுக்கப் பெற்றதால் பரிபாடல் என்று பெயர்
பெற்ற நூல் இது. பரிபாடலின் அடிச்சிற்றெல்லை 25, அடிப்பேரெல்லை 400 எனவும் கூறும்
தொல்காப்பியம், இது காமம் கண்ணியதாக வரும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றது. இதில் திருமால்,

செவ்வேள் ஆகிய தெய்வ வழிபாட்டுப் பாடல்களும் வையை, மதுரை ஆகிய இயற்கைக் காட்சிப் பாடல்களும் அமைந்துள்ளன. அவற்றில் தமிழ் மக்களின் பழக்கவழக்கங்களும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கன் கூறுபாடுகளும், இயற்கைக் காட்சிகளும், காதல், காமம் ஆகியவற்றின் சிறப்பும், வீரர் மேம்பாடும், அன்பும் பண்பும் ஆடலும் பாடலும் பிறவும் நெஞ்சைக் கவரும் தன்மையனவாய் அமைந்துள்ளன.

இந்நூலுக்குரிய எழுபது பாடல்களில் இன்று 22 பாடல்களே கிடைத்துள்ளன. அவை பன்னிருவரால் பாடப்பட்டனவாகவும், பதினமரால் இசையமைக்கப்பட்டனவாகவும் உள்ளன. அவற்றுள் திருமாலுக்கு உரியவை ஆறு, முருகனுக்கு உரியவை எட்டு, வையைக்கு உரியவை எட்டு. இவையேயன்றிப் பழைய உரைகளில் மேற்கோளாகக் காட்டப்படும் பாடல்கள் இரண்டு.

இந்நூல் சொற்சுவை, பொருட்சுவை நிறைந்து விளங்குகின்றது. மதுரை, வையையாறு, திருப்பரங்குன்றம், திருமாலிருஞ்சோலைமலை என்பவற்றின் பண்டைக்கால நிலைமைகளையும், அக்கால நாகரிக முறையினையும், வைதிக ஒழுக்கங்களையும், தெய்வ வழிபாட்டு முறையையும், பிறவழக்கங்களையும், தமிழ்நாட்டின் வரலாறுகள் சிலவற்றையும் அறிந்து கொள்ள இந்நூல் துணைசெய்கிறது. அகமும் புறமும் கலந்து விளங்கும் இந்நூலுக்கு உரை கண்டவர் பரிமேலழகர் ஆவார்.

திருமால், செவ்வேள், வையை குறித்த பாடல்களின் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகள் பாடமாக அமைந்துள்ளன.

பரிபாடல்

1. திருமால்

பாடியவர்	:	கடுவன் இளவெயினனார்
இசையமைத்தவர்	:	பெட்டனாகனார்
பண்	:	பாலைப் பண்ணுயாழ்

புகழ்தலை ஒழியோம்

சேவல் ஓங்கு உயர்கொடி யோயே!
சேவல் ஓங்கு உயர்கொடி
நின்ஓன்று உயர்கொடி பனை;
நின்ஓன்று உயர்கொடி நாஞ்சில்;
நின்ஓன்று உயர்கொடி யானை;

40

நின்ஓன்றா உயர்கொடி ஒன்று இன்று;
விடமுடை அரவின்உடல் உயிர்உருங்கு உவணம்;
அவன் மடிமேல் வலந்தது பாம்பு;
பாம்பு தொடி; பாம்பு முடிமேலன;
பாம்பு பூண்; பாம்பு தலைமேலது;

45

பாம்பு சிறை தலையன;
பாம்பு படிமதம் சாய்த்தோய்! பசும்பூணவை
கொடிமேல் இருந்தவன் தாக்கு இரையது பாம்பு;

பகையும் நட்பும் இன்மை

கடுநவை அணங்கும் கடுப்புந் நல்கலும்
கொடுமையும் செம்மையும் வெம்மையும் தண்மையும்

50

உள்வழி உடையை ; இல்வழி இலையே;
போற்றார் உயிரினும் போற்றுநர் உயிரினும்
மாற்று ஏமாற்றல் இலையே; 'நினக்கு
மாற்றோரும் இலர்; கேளிரும் இலர்' எனும்
வேற்றுமை இன்று அது போற்றுநர்ப் பெறினே:

55

மனக்கோள் நினக்குளன வடிவுவேறு இலையே;
கோள்இருள் இருக்கை ஆய்மணி மேனி
நக்குஅலர் துழாஅய் நாறுஇணர்க் கண்ணியை;
பொன்னின் தோன்றிய புனைமறு மார்பு!
நின்னில் தோன்றிய நிரைஇதழ்த் தாமரை

60

அன்ன நாட்டத்து அளப்பரியவை;
நின்னின் சிறந்த நின்தாள் இணையவை;
நின்னில் சிறந்த நிறை கடவுளவை;
அன்னோர் அல்லா வேறும் உள; அவை
நின்ஓர் அன்ஓர் அந்தணர் அருமறை.

65

பல்வேறு திருப்பெயர் கொண்ட ஒருபொருள்
அழல்புரை குழைகொழு நிழல்தரும் பலசினை
ஆலமும் கடம்பும் நல்யாற்று நடுவும்
கால்வழக்கு அறுநிலைக் குன்றமும் பிறவும்
அவ்வவை மேவிய வேறுவேறு பெயரோய்!
எவ்வயி னோயும் நீயேநின்ஆர்வலர்

70

தொழுதகை அமைதியின் அமர்ந்தோயும் நீயே;
அவரவர் ஏவ லாளனும் நீயே;
அவரவர் செய்பொருட்கு அரணமும் நீயே.

5. செவ்வேள்

பாடியவர் : கடுவன்இளவெயினனார்
இசையமைத்தவர் : கண்ணனாகனார்
பண் : பாலைப் பண்ணுயாழ்

செவ்வேள் தேவர்சேனைக்குத் தலைவனாதல்

ஆரா உடம்பின்நீ அமர்ந்து விளையாடிய 55

போரால் வறுங்கைக்குப் புரந்தரன் உடைய
அல்லலில் அனலன்தன் மெய்யின் பிரித்துச்
செல்வ வாரணம் கொடுத்தோன்; வானத்து
வளம்கெழு செல்வன்தன் மெய்யின் பிரித்துத்
திகழ்பொறிப் பீலி அணிமயில் கொடுத்தோன்; 60

திருந்துகோல் ஞமன்தன் மெய்யின் பிரிவித்து
இருங்கண் வெளயாட்டு எழில்மறி கொடுத்தோன்;
ஆஅங்கு அவரும் பிறரும் அமர்ந்துபடை அளித்த
மறியும் மஞ்சையும் வாரணச் சேவலும்
பொறிவரிச் சாபமும் மரனும் வாளும் 65

செறிஇலை ஈட்டியும் குடாரியும் கணிச்சியும்
தெறுகதிர்க் கனலியும் மாலையும் மணியும்
வேறுவேறு உருவின்இவ் ஆறுஇருகைக் கொண்டு
மறுஇல் துறக்கத்து அமரர்செல் வன்தன்
பொறிவரிக் கொட்டை யடுபுகழ் வரம்புகந்நோய். 70

முருகன் திருவடி அடைவோரும் அடையாதோரும்

நின்குணம் எதிர்கொண்டோர் அறம்கொண்டோர் அல்லதை
மன்குணம் உடையோர் மாதவர் வணங்கியோர் அல்லதை-
செறுதீ நெஞ்சத்துச் சினம்நீடி னோரும்
சேரா அறத்துச் சீர்இ லோரும்
அழிதவப் படிவத்து அயரி யோரும் 75

மறுபிறப்பு இல்எனும் மடவோரும் சேரார்
நின்நிழல்; அன்னோர் அல்லது இன்னோர்

முருகப்பெருமானிடம் வேண்டுகல்

சேர்வார் ஆதலின் யாஅம் இரப்பவை
பொருளும் பொன்னும் போகமும் அல்ல; நிற்பால்

6. வையை

பாடியவர் : நல்லந்துவனார்
இசையமைத்தவர் : மருத்துவன் நல்லச்சுதனார்
பண் : பாலைப் பண்ணுயாழ்

(தலைமகள் விறலியை வாயில்மறுத்தல்)

வையையில் பெருவெள்ளம்

நிறைகடல் முகந்துஉராய் நிறைந்துநீர் துளும்பும்தம்
பொறைதவிர்பு அசைவிடப் பொழிந்தன்று வானம்;
நிலம்மறை வதுபோல் மலிர்புனல் தலைத்தலைஇ
மலைய இனம்கலங்க மலைய மயில்அகவ
மலைமாசு கழியக் கதழும் அருவி இழியும்

5

மலிநீர் அதர்பல கெழுவு தாழ்வரை
மாசுஇல் பனுவற் புலவர் புகழ்புல
நாவின் புனைந்த நன்கவிதை மாறாமை
மேவிப் பரந்து விரைந்து வினைநந்தத்
தாயிற்றே தண்அம் புனல்.

10

புதுப்புனலாட முற்படும் மகளிரது செயல்

புகை, பூ, அவி, ஆராதனை, அழல், பலஏந்தி,
நகைஅமர் காதலரை நாளணிக் கூட்டும்
வகைசாலும் வையை வரவு.

வையையின் கரை உடைதலும் ஊரார் கிளர்ந்து எழுதலும்

தொடிதோள் செறிப்பத் தோள்வளை இயங்கக்
கொடிசேரா, திருக்கோவை காழ்கொளத்

15

தொகுகதிர் முத்துத் தொடைகலிழ்பு மழுக
உகிரும் கொடிறும் உண்டசெம் பஞ்சியும்
நகில்அணி அளறுநனி வண்டல் மண்ட,
இலையும் மயிரும் ஈர்ஞ்சாந்து நிழத்த,
முலையும் மார்பும் முயங்குஅணி மயங்க

20

விருப்புஒன்று பட்டவர் உளம்நிறை உடைத்தென
வரைச்சிறை உடைத்ததை வையை: 'வையைத்
திரைச்சிறை உடைத்தன்று கரைச்சிறை; அறைகளனும்
உரைச்சிறைப் பறைஎழ ஊர்ஒலித் தன்று.

அலகு - IV

8. பத்துப்பாட்டு - முல்லைப்பாட்டு

பத்துப்பாட்டுகளில் மிகச்சிறிய பாட்டாக முல்லைப்பாட்டு விளங்குகிறது. அடியளவில் சிறியதே தவிர சுவையில் மிகநுட்பமானது. காதலன் போர்க் கடமையை மேற்கொண்டு பிரிந்து சென்றபோது, அவன் வெற்றியோடு திரும்பி வருதலை எதிர்பார்த்துக் காதலி தன் வீட்டில் பொறுமையுடன் காத்திருத்தலே முல்லைத்திணை என்று கூறப்படும். பிரிந்த தலைவன் மழைக்காலத்துக்குள் போரை முடித்துத் திரும்பவேண்டும். மழைக்காலத்தில் போர்க்களத்தில் வீரர்கள் இருப்பின் இருநாடுகளிலும் பயிர்த்தொழில் குன்றி விளைபொருள் குறையும். ஆகவே, மழைக்காலத்திற்குள் நாட்டுக்குத் திரும்புவது வழக்கமாக இருந்தது. மழைக் காலத்தின் அறிகுறிகள் ஏற்படத் தொடங்கிவிட்டன. இன்னும் தலைவன் திரும்பி

வரவில்லையே என்று கவலையுடன் காதலி எண்ணத் தொடங்குகிறாள். அந்நிலையில், தலைவன் திரும்பி வரும் தேரின் ஓசை அவள் செவியில் கேட்கிறது. இதுவே முல்லைப் பாட்டின் பொருள். இதில் மழைக் காலத்தில் காட்டுநிலங்கள் பெறும் புதிய அழகு நன்றாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன் வாணிகனார் மகனார் நப்பூதனார் பாடியது இப்பாட்டு. 'நெஞ்சாற்றுப்படுத்த' என்ற தொடரை வைத்தும் தலைவன் வரும் வரை தலைவி ஆற்றியிருந்தமைக் கருதியும் நெஞ்சாற்றுப்படை எனக் கூறுதலும் உண்டு.

முல்லைத்திணைக்குரிய முதல், கரு, உரிப்பொருள்களால் சிறந்து விளங்குகின்றது. இதன்கண் பாசறையில் உள்ள தலைவனின் நிலையும், வீட்டில் இருக்கின்ற தலைவியின் நிலையும் இனிதே காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பண்டைத் தமிழர்தம் பழக்கவழக்கம், நம்பிக்கை, வீரம், அன்பு போன்றன குறித்த கருத்துகள் இதன்கண் விரவிக் காணப்படுகின்றன.

முல்லைப்பாட்டு

நல்லோர் விரிச்சி கேட்டல்

'நனந்தலை உலகம் வளைஇ நேமியொடு
வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை
நீர்செலநிமிர்ந்த மாஅல் போலப்
பாடுஇமிழ் பனிக்கடல் பருகி வலன்ஏர்பு
கோடுகொண்டு எழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி

5

பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை
அருங்கடி மூதார் மருங்கில் போகி
யாழ்இசை இனவண்டு ஆர்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
அரும்புஅவிழ் அலரி தூஉய்க் கைதொழுது,
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப

10

தலைவியைத் தேற்றுதல்

சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின்
உறுதுயர் அலமரல் நோக்கி ஆய்மகள்
நடுங்குசுவல் அசைத்த கையள் கைய

கொடுங்கோற் கோவலர் பின்நின்று உய்த்தர 15
 "இன்னே வருகுவர் தாயர்" என்போள்
 நன்னர் நல்மொழி கேட்டனம் அதனால்
 நல்ல நல்லோர் வாய்ப்புள்; தெவ்வர்
 முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
 வருதல் தலைவர் வாய்வது; நீநின் 20
 பருவரல் எவ்வம் களைமா யோய்! எனக்
 காட்டவும் காட்டவும் காணாள் கலுழ்சிறந்து
 பூப்போல் உண்கண் புலம்புமுத்து உறைப்ப

பாசறையின் இயல்பு

கான்யாறு தழீஇய அகல்நெடும் புறவில் 25
 சேண்நாறு பிடவமொடு பைம்புதல் எருக்கி
 வேட்டுப்புழை அருப்பம் மாட்டிக் காட்ட
 இடுமுள் புரிசை ஏமுற வளைஇப்
 படுநீர்ப் புணரியின் பரந்த பாடி

யானைப்பாகரது செயல்

உவலைக் கூரை ஒழுகிய தெருவில் 30
 கவலை முற்றம் காவல் நின்ற
 தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை
 ஓங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந்து யாத்த
 வயல்விளை இன்குளகு உண்ணாது நுதல்துடைத்து
 அயில்நுனை மருப்பின்தம் கையிடைக் கொண்டெனக்
 கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக் 35
 கல்லா இளைஞர் கவளம் கைப்ப

வீரர்கள் தங்கும் படைவீடுகள்

கல்தோய்த்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
 முக்கோல் அசைநிலை கடுப்பநல்போர்
 ஓடா வல்வில் தூணி நாற்றி 40
 கூடம் குத்திக் கயிறுவாங்கு இருக்கை
 பூந்தலைக் குந்தம் குத்திக் கிடுகுநிரைத்து
 வாங்குவில் அரணம் அரணம் ஆக

அரசனுக்கு அமைத்த பாசறை

வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண் வேறுஓர்
 நெடுங்காழ்க் கண்டம் கோலி அகம்நேர்பு

மங்கையர் விளக்குகளை ஏந்துதல்

குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தல்அம் சிறுபுறத்து 45
 இரவுபகல் செய்யும் திண்பிடி ஒள்வாள்
 விரவுவரிக் கச்சின் பூண்ட மங்கையர்
 நெய்உமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக்
 கைஅமை விளக்கம் நந்துதொறும் மாட்ட

மெய்காப்பாளர் காவல்புரிதல்

நெடுநா ஒள்மணி நிழத்திய நடுநாள்
 அதிரல் பூத்த ஆடுகொடிப் படாஅர்
 சிதர்வரல் அசைவளிக்கு அசைவந் தாங்குத்
 துகில்முடித்துப் போர்த்த தூங்கல் ஒங்குநடைப்
 பெருமூ தாளர் ஏமம் சூழ

நாழிகைக் கணக்கர் பொழுது அறிவித்தல்

பொழுதுஅளந்து அறியும் பொய்யா மாக்கள்
 தொழுதுகாண் கையர் தோன்ற வாழ்த்தி
 'எறிநீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்! நின்
 குறுநீர்க் கன்னல் இனைத்து' என்று இசைப்ப

அரசன் படுக்கையில் கண்பொருந்தாது சிந்தனையில் ஆழ்தல்

மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுஉடை
 மெய்ப்பை புக்க வெருவரும் தோற்றத்து
 வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்
 புலித்தொடர் விட்ட புனைமாண் நல்லில்
 திருமணி விளக்கம் காட்டித் திண்ஞாண்
 எழினி வாங்கிய ஈர்அறைப் பள்ளியுள்
 உடம்பின் உரைக்கும் உரையா நாவின
 படம்புகு மிலேச்சர் உழையர் ஆக
 மண்டுஅமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது

அரசனது சிந்தனை

எடுத்துஎறி எஃகம் பாய்தலின் புண்கூர்ந்து
 பிடிக்கணம் மறந்த வேழம் வேழத்துப்
 பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமியத்
 தேம்பாய் கண்ணி நல்வலம் திருத்திச்
 சோறுவாய்த்து ஒழிந்தோர் உள்ளியும்; தோல்துமிபு
 வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலின் செவிசாய்த்து
 உண்ணாது உயங்கும் மாசிந் தித்தும்;
 ஒருகைபள்ளி ஒற்றி ஒருகை
 முடியொடு கடகம் சேர்த்தி நெடிதுறினைந்து

பாசறையில் வெற்றி முழக்கம்

பகைவர்ச் சுட்டிய படையொள் நோன்விரல்
 நகைதாழ் கண்ணி நல்வலம் திருத்தி
 அரசுஇருந்து பனிக்கும் முரசுமுழங்கு பாசறை

தலைவனது பிரிவினால் தலைவி பெற்ற துயரம்

இன்துயில் வதியுநன் காணாள் துயர்உழந்து
 80
 நெஞ்சுஆற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு
 நீடுநினைந்து தேற்றியும் ஓடுவளை திருத்தியும்
 மையல் கொண்டும் ஒய்யென உயிர்த்தும்
 ஏஉறு மஞ்சையின் நடுங்கி இழைநெகிழ்ந்து
 பாவை விளக்கில் பருஉச்சுடர் அழல
 இடம்சிறந்து உயரிய எழுநிலை மாடத்து

முடங்குஇறைச் சொரிதரும் மாத்திரள் அருவி
இன்பல் இமிழ்இசை ஓர்ப்பனள் கிடந்தோள்
அஞ்செவி நிறைய ஆலின வென்றுபிறர்

அரசன் வெற்றியுடன் மீண்டுவருதல்

வேண்டுபுலம் கவர்ந்த ஈண்டுபெருந் தானையொடு

90

விசயம் வெல்கொடி உயரி வலன்ஏர்பு
வயிரும் வளையும் ஆர்ப்ப அயிர

மழையினால் செழித்த முல்லைநிலம் காணுதல்

செறிஇலைக் காயா அஞ்சனம் மலர
முறிஇணர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்
கோடல் குவிமுசை அங்கை அவிழ்த்
தோடுஆர் தோன்றி குருதி பூப்பக்
கானம் நந்திய செந்நிலப் பெருவழி
வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகின்
திரிமருப்பு இரலையொடு மடமான் உகள
எதிர்செல் வெண்மழை பொழியும் திங்களில்
100

95

அரசனது தேரின் வருகை

முதிர்காய் வள்ளிஅம் காடுபிறக்கு ஒழிய
துனைபரி துரக்கும் செலவினர்
வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே.

103

9. இலக்கிய வரலாறு

சங்க இலக்கியம்

சங்க இலக்கியம் பாட்டும் தொகையும் என்று கூறப்படும். பாட்டு என்பது - பத்துப் பாட்டையும், தொகை என்பது - எட்டுத்தொகையையும் குறிக்கும். இப்பதினெட்டு நூல்களையும் பதினெண்மேற்கணக்கு என்றும் அழைப்பர். எட்டுத்தொகையில் உள்ள ஒவ்வொரு நூலும் பல உதிரிப்பாடல்களின் தொகுப்பாகும். பத்துப்பாட்டு என்பது - பத்து நெடும் பாடல்களின் தொகுப்பாகும்.

அ. எட்டுத் தொகை நூல்கள்

சங்க காலத்தில் அகம், புறம் என்னும் இருவகைப் பொருளிலேயே பாடல்கள் புனையப்பட்டன. அப்பாடல்களில் குறிப்பிட்ட ஒரு சூழலில் குறிப்பிட்ட ஒரு சிறிய நிகழ்ச்சியை மட்டுமே பாடும் போக்கு இருந்தது. எனவே, அகப்பொருள் பற்றியும், புறப்பொருள் பற்றியும் உதிரிமலர் போன்ற சின்னஞ்சிறு பாடல்களே பெரும்பாலும் சங்க காலத்தில் தோன்றின. இவ்வாறு தோன்றிய பாடல்கள் 2400-க்கும் மேற்பட்டன. அவையாவும் பல்வேறு இடங்களில், பல்வேறு காலங்களில் வாழ்ந்த நூற்றுக்கணக்கான புலவர்களால் பாடப்பட்டவை. அவற்றுள் பலவும் தமிழ்நாட்டில் ஆங்காங்குச் சிதறிக் கிடந்தன. அங்ஙனம் சிதறுண்டு கிடந்த பாடல்களைச் சங்ககால மன்னர் சிலர், அறிவு சான்ற புலவர் பெருமக்களைக் கொண்டு தொகுத்தனர். அவ்வாறு தொகுக்கப்பட்ட நூல்களே எட்டுத்தொகை நூல்களாகும்.

நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய எட்டும் - எட்டுத்தொகை நூல்களாகும். இந்நூல்களை எளிதில் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளத் தோன்றிய வெண்பா ஒன்று உண்டு. அது,

நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு
ஒத்த பதிற்றுப்பத்து ஓங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியொடு அகம்புறம் என்று
இத்திறத்த எட்டுத் தொகை

எனக்கூறுகிறது.

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு ஆகிய ஐந்தும் அகப்பொருள் பற்றியன. பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு ஆகிய இரண்டும் புறப்பொருள் பற்றியன. பரிபாடல் அகமும் புறமும் பற்றியது ஆகும்.

ஆ. பத்துப்பாட்டு நூல்கள்

பழந்தமிழர் வரலாற்றை அறிவதற்குப் பத்துப்பாட்டு இன்றியமையாததாக விளங்குகிறது. பண்டைத் தமிழர் நாகரிகத்தையும் பண்பாட்டையும் விளக்கிக்காட்டும் ஓர் ஒளி விளக்காகத் திகழ்கிறது. இயற்கைக்கு மாறான கற்பனைகளையும் பொருந்தாத உவமைகளையும் பத்துப்பாட்டில் காண்பது அரிது. மனோன்மணிய ஆசிரியர் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை பத்துப்பாட்டு போன்ற நூல்களில் மனம் வைத்தவர்கள் எப்படியானாலும் பொருள் செய்யக்கூடிய இலக்கணமற்ற வெறுங்கற்பனைகளைக் கொண்ட நூல்களில் கருத்தை இழப்பார்களோ? மாட்டார்கள் என்னும் பொருள்படும்படியாக,

பத்துப்பாட் டாதிமனம் பற்றினார் பற்றுவரோ
எத்துணையும் பொருட்கிசையும் இலக்கணமில் கற்பனையே

என்று தமிழ்த் தெய்வ வணக்கத்தில் கூறியிருப்பது பத்துப்பாட்டின் சிறப்பை உணர்த்தும்.

பத்துப்பாட்டில் உள்ள நூல்கள் வருமாறு :

1. திருமுருகாற்றுப்படை
2. பொருநராற்றுப்படை
3. சிறுபாணாற்றுப்படை

4. பெரும்பாணாற்றுப்படை
5. முல்லைப்பாட்டு
6. மதுரைக்காஞ்சி
7. நெடுநல்வாடை
8. குறிஞ்சிப்பாட்டு
9. பட்டினப்பாலை
10. மலைபடுகடாம்

இந்தப் பத்துப் பாடல்களையும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளப் பின்வரும் வெண்பா உதவுகிறது.

முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
 பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி மருவினிய
 கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சிப் பட்டினப்
 பாலை கடாத்தொடும் பத்து

எட்டுத்தொகை போலவே பத்துப்பாட்டும் அகம், புறம் என்ற பாகுபாட்டில் பாடப்பட்டுள்ளது.

பத்துப்பாட்டில் புறப்பொருள் நூல்கள்

திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, மதுரைக்காஞ்சி, மலைபடுகடாம் ஆகிய ஆறும் புறப்பொருள் பற்றிய நூல்களாகும். இவற்றுள் மதுரைக்காஞ்சி நீங்கலான பிற ஐந்தும் ஆற்றுப்படைகள். பத்துப்பாட்டில் இவை சரிபாதியாக உள்ளமையால் சங்க இலக்கியத்தில் தனிச்சிறப்புப் பெறுகின்றன.

ஆற்றுப்படை விளக்கம்

சங்க காலத்தில் கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலியர் ஆகிய கலைஞர்கள் வள்ளல்களை நாடிச் சென்று அவர்களைப் பாடிப் பெற்ற பரிசிலைக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தினர். இரந்துண்டு வாழும் வாழ்க்கை உடையவர்களாதலால் இவர்கள் இரவலர் எனப்பட்டனர்.

ஒரு வள்ளலிடம் பரிசில் பெற்ற இரவலன் ஒருவன் திரும்பி வரும் வழியில், மற்றோர் இரவலனைச் சந்திக்கிறான். அவனிடம் வள்ளலைச் சென்று காண்பதற்கு முன்பு உன்னைப்போலவே நானும் வறுமை உடையவனாய் இருந்தேன். அவனைக் கண்டபின்பு பரிசில் பெற்று இப்பெருவளம் உற்றேன். நீயும் அவனிடம் சென்றால் பரிசில் பெறலாம் என்று கூறுகின்றான். பின்பு அவ்வள்ளலுடைய ஊர்க்குச் செல்லும் வழியையும் சொல்லி அவனை அனுப்பி வைக்கிறான். இந்த முறையில் பாடப்படும் இலக்கியமே ஆற்றுப்படை எனப்படும். ஆற்றுப்படை - ஆறு + படை, ஆறு - வழி, படை - படுத்தல், செலுத்தல், வள்ளலிடம் வழிப்படுத்தல், ஆற்றுப்படையின் இலக்கணத்தைத் தொல்காப்பியர்,

கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுறீஇச்
சென்றுபயன் எதிரச் சொன்ன பக்கமும்

என்றுகூறியுள்ளார்.

ஆற்றுப்படை என்னும் இந்த இலக்கிய மரபினை வேறு எந்த மொழியிலும் காண இயலாது. இது தமிழுக்கே உரிய தனிச்சிறப்பாகும்.

பத்துப்பாட்டில் அகப்பொருள் நூல்கள்

பத்துப்பாட்டில் முல்லைப்பாட்டு, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை ஆகிய நான்கும் அகப்பொருள் பற்றிய நூல்களாகும். நெடுநல்வாடை தவிரப் பிற மூன்றும் பெயரிலேயே அகத்திணை என்று சொல்வதற்கு இடம் தருகின்றன. அகப்பாடல்களில் தலைவன், தலைவி முதலியோர் இயற்பெயர் சுட்டப்படவில்லை. ஆனால் பாசறையில் தலைவன் (அரசன்) பக்கத்திலே நிற்கும் படைத்தலைவன் ஏந்திய வில்லில் வேப்பம்பூமாலை சூட்டப்பட்டுள்ளதாக நெடுநல்வாடையில் ஒரு குறிப்பு வருகிறது.

வேம்புதலை யாத்த நோன்காழ் எ.கம்

வேப்பம்பூ மாலை பாண்டியர் குடிக்கு உரியது. எனவே, தலைவன் பாண்டியன் என்று தெரிந்து விடுவதால் இது அகப்பாட்டு ஆகாது, புறப்பாட்டே ஆகும் என்கிறார் பத்துப்பாட்டுக்கு உரை வரைந்த நச்சினார்க்கினியர். ஆனால் பாடல் முழுவதும் அகத்திணைச் செய்திகளே இடம் பெற்றிருப்பதால் நெடுநல்வாடையை அகப்பொருள் என்றே இக்காலத் தமிழறிஞர் பலரும் கொள்கின்றனர்.

10. மொழிபெயர்ப்பு - I

1. கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஆங்கிலப் பகுதியைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தல் :

Gandhi brought to us freedom. Under the British Rule, the whole people were suffering. There was much poverty in the land. He taught them to be truthful and fearless and fight with the British rulers in a non-violent manner.

Gandhi went on fast to protest against the injustice of the English rulers and also against the errors of his own followers. The people gave him more everytime and followed him faithfully, Gandhi was put in jail several times.

At last in 1947, India got freedom. But there was another tragedy. The country was divided into two, India and Pakistan.

தமிழாக்கம்

காந்தி நமக்கு விடுதலை பெற்றுத் தந்தார். ஆங்கிலேயே ஆட்சியின்கீழ் மக்கள் எல்லோரும் துன்புற்றனர். இந்திய மண்ணில் வறுமை மிகுந்திருந்தது. வாய்மை காத்து அச்சம் அகற்றி ஆங்கிலேயருடன் அறப்போர் செய்யுமாறு அவர் கற்பித்தார்.

ஆங்கிலேய அரசை எதிர்த்தும், தம் சீடர்களின் தவறான போக்குகளைக் கண்டித்தும் காந்தி உண்ணா நோன்பிருந்தார். மக்கள் எப்போதும் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தனர்,

அவருடைய கொள்கைகளை நம்பிக்கையோடு பின்பற்றினர். காந்தி பலமுறை சிறையிலிருந்தார்.

இந்தியா இறுதியாக 1947-இல் விடுதலை அடைந்தது. ஆனால் வேறொரு வகையில் துயரம் சூழ்ந்தது. நாடு - இந்தியா, பாகிஸ்தான் என்று இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

பயிற்சி- 1

Once a king was defeated in the battle. He was chased by his enemies. The king took refuge in a cave. He prayed to god for safety. Soon a spider wove its web across the narrow opening of the cave. The pursuers went near the cave in search of him. They came to the mouth of the cave and suspected if the king would be inside it. One of them said that he shouldn't be inside the cave because the cobweb was unbroken. So they returned without searching the cave. The king was saved.

பயிற்சி- 2

This is the ancient land where wisdom made its home before it went to any other country. Here is the same India whose soil has been trodden by the feet of the greatest sages that ever lived. Here first arose the doctrines of immortality of the soul, the existence of the supervising god, an imminent god in nature and in man, and here the highest ideals of religion and philosophy have attained their culminating point. This is the land from whence, like the tidal waves, spirituality and philosophy have again and again rushed out and deluged the world.

பயிற்சி- 3

Education is an essential part of our life. A man without education is just like a man without hands or eyes. An uneducated man is like a tree without fruit or a well without water.

Education broadens our thoughts and widens our views. It is knowledge which gives us civilization. Man learns different branches of knowledge by reading books. He becomes great like goldsmith or Johnson.

It is education which developed science. Now-a-days science has done wonders. It helped men to invent aeroplanes, submarines, radios, locomotives and other wonderful machines. The hanging bridge, the mountain railway and other great works of engineering skill are due to education.

பயிற்சி- 4

As an adult, you are expected to observe all good manners in your dealings with others. You cannot be inpolite in your language that you would use with your friends. Another small thing, if you do not greet an elderly person on the first encounter, you would be considered an ill-trained and ill-brought up person. If you continue to behave thus, you are likely to be ostracised and looked down upon. As a result, persons in your group would avoid your company. When such indirect seclusion takes place, you wouldn't know the reasons yourself until someone points it out to you. And no one would point out your mistakes to you because this is a sensitive thing and you are no more a child. Therefore, at the learning stage itself you must learn all good etiquettes and follow them in your day to day life.

மொழிபெயர்ப்பு- II

அலுவலகக் கடிதங்கள் - தமிழில் மொழிபெயர்த்தல்

The Tamil Nadu State Electricity Board, Chennai

Chennai

Office Order No.122, dated : 08-07-2016

A large number of complaints have been received from the agriculturists in connection with giving connection to their irrigation wells. It is reported that the

Engineers take two to three years to give electrical connections. The situation is alarming. The board wishes to give top priority to the Agricultural sector.

Therefore all the Divisional Engineers are directed to pay their personal attention on all the pending cases. All the applications pending fore more than a year shall be treated as urgent and connection must be effected before 31-08-2016.

(sd.) Secretary

TNSEB

UNIVERSITY OF MADRAS

Applications are invited by the Registrar, University of Madras, for the post of typists.

Qualification : Graduate in Arts / Science / Commerce
Desirable : Typewriting (Higher Grade – English) and computer programming
Age : Should not exceed 28 years as on 01-05-2016.

Application (in triplicate) in the format given below enclosing copies of testimonials in proof of qualifications, age and community should be sent by Registered Post, direct to the Registrar, University of Madras, Madras – 600 005, so as to be received in the University on or before 20-04-2016.

1. Name and Full Address (in Block letters)
2.
 - a) Age and date of birth
 - b) Place and Dist.
 - c) Religion and Caste (if SC/ST/BC pl. stae)
3.
 - i) Educational Qualification : (pl. state percentage of marks secured and class awarded)
4. Language known to read, write and speak.
5. Working experience, if any

The University reserves the right to decide anything connected with the recruitment / appointment to the above posts.

Registrar, University of Madras.

TAMILNADU STATE TRANSPORT CORPORATION LTD

(Kumbakonam Division – II)

Registered Office : Periya Milagu Paral, Trichy – 620 001.

TENDER NOTICE

Sealed tenders are invited for the supply of the following materials for the year 2007-08 from reputed manufacturers. Tenders filled by Authorised dealers / sole selling agents will be considered only if they are accompanied by letters of authorization from the manufacturers and inviting applicatins for registration of vendors for supply of stationery items and computer stationary items, and printing matters etc.

Last Date for receipt of filled in tenders is 20-03-2016.

Further details can be had from the Special officer – Tenders, Tiruchy – 1, by post or in person.

Manging Director,
Tamil Nadu State Transport Corporation

75, Kumaran Street,
Gandhi Nagar,
Madurai - 2
15-05-2016.

To
The Commissioner,
Madurai Corporation
Madurai - 2.

Sir,

On behalf of the residents, we like to draw your kind attention to the miseries of our Gandhi Nagar area.

We are living in crowded locality. There are about 300 houses and countless number of huts. About 2000 people reside here. But there are only three taps for all of us. Out of these three taps, one is under repair. Another is not functioning from the beginning. The third tap has no good flow of water. Therefore all of us have to wait atleast for four

hours to draw one pot of water. The quenuue is always big. Women and Children have to wait in the hot sun.

Therefore we request you to expedire laying atleast three more taps and also to repair the existing taps.

Thanking you,

Yours faithfully.

S. Kumaran

நான்காம் பருவத்திற்கான பொதுவான வினாத்தாள் அமைப்பு
(PATTERN OF QUESTION PAPER)

வினாப் பிரிவு	வினாப் பகுப்பு	மதிப்பெண்
பகுதி அ	பத்துவினாக்கள் ஒவ்வொரு அலகிலிருந்தும் இரண்டு வினாக்கள் (தெரிவு வாய்ப்பு இல்லை) (No Choice)	10 x 2 = 20 மதிப்பெண்கள்
பகுதி ஆ	ஐந்துவினாக்கள் ஒவ்வொரு அலகிலிருந்தும் இரண்டு வினாக்கள் (இரண்டில் ஒன்றைத் தெரிவு செய்தல்) (அல்லது மாதிரி)	5 x 5 = 25 மதிப்பெண்கள்

பகுதி இ	<p style="text-align: center;">ஐந்து வினாக்கள்</p> <p style="text-align: center;">ஒவ்வோர் அலகிலிருந்தும் ஒரு வினா (எவையேனும் மூன்று வினாக்களைத் தெரிவு செய்தல்)</p>	<p style="text-align: center;">3 x 10 = 30 மதிப்பெண்கள்</p>
---------	--	--

திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், வேலூர்.

மாதிரிவினாத்தாள்

இரண்டாமாண்டு - நான்காம் பருவம்

பட்டவகுப்பு - பொதுத்தமிழ் - தாள் III

(சங்க இலக்கியம், இலக்கிய வரலாறு, மொழிபெயர்ப்பு)

காலம் : 3 மணி

மதிப்பெண் : 75

பகுதி - அ (10 x 2 = 20 மதிப்பெண்கள்)

அனைத்து வினாக்களுக்கும் 50 சொற்களுக்கு மிகாமல் விடையளிக்கவும் :

1. குறந்தொகையைத் தொகுத்தோர், தொகுப்பித்தோர் யாவர்?
2. குரக்குப்பத்தின் பொருண்மை யாது?
3. ஒளவையார் வாயிற்காவலனிடம் கூறும் உவமையினைக் கூறுக.
4. பதிற்றுப்பத்தின் தனித்தன்மைகளைச் சுட்டுக.
5. தோழி, எது சிறந்த பொருள் எனக் குறிப்பிடுகின்றாள்?
6. திருமாவின் கொடி குறித்துக் கூறப்பெறுவன யாவை?

7. மேகம் குறித்து நப்பூதனார் உரைப்பனவற்றை எழுதுக.
8. மெய்க்காப்பாளர் காவல்புரிதல் குறித்த முல்லைப்பாட்டுக் காட்சியினைச் சுட்டுக.
9. ஆற்றுப்படைக்கான விளக்கம் தருக.
10. பத்துப்பாட்டில் அகப்பாடல்களை எழுதுக.

பகுதி - ஆ (5x 5 = 25 மதிப்பெண்கள்)

கீழ்வரும் வினாக்களுக்கு 200 சொற்களுக்கு மிகாமல் விடையளிக்கவும் :

11. அ) வெள்ளிவீதியாரின் குறுந்தொகைக் கழற்றெதிர்மறைப் பாடலை விளக்குக.
(அல்லது)
ஆ) நற்றிணையில் இடம்பெறும் உலோச்சனாரின் வரைவிடை மெலிதல் பாடற் சிறப்புரைக்க.
12. அ) ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந்த புறநானூற்றுத் தாயின் நிலையைக் குறிப்பிடுக.
(அல்லது)
ஆ) மாகூர் திங்கள் - பாடல் பெயர்ப் பொருத்தம் குறித்து எழுதுக.
13. அ) பாலைக்கலியில் பெருங்கடுங்கோ சுட்டும் உவமைகளை எடுத்துரைக்க.
(அல்லது)
ஆ) வையைப் புனல் காட்சியை நல்லந்துவனார் வழிப் புலப்படுத்துக.
14. அ) நல்லோர் விரிச்சி கேட்டல் பாங்கினை நப்பூதனார் எங்ஙனம் எடுத்துரைக்கின்றார்?
(அல்லது)
ஆ) மழையில் செழித்த முல்லைநிலக் காட்சியைக் குறிப்பிடுக.
15. அ) கலித்தொகை, பரிபாடல் நூல்களின் சிறப்புகளை விளக்குக.
(அல்லது)
ஆ) தமிழில் மொழிபெயர்க்க.

There are four main seasons in India. They are spring summer, autumn and winter. In the spring and flowers grow and the trees blossom. In this season the birds build their nests. In summer there is generally sunshine all day long. It's also too hot. May, June and July are the hottest months of the year. Autumn is the pleasant season and fruits ripen during this season. The winter is the coldest season. Rain fall and storms blow during this season. People put on woolen clothes to protect themselves from service cold.

பகுதி - இ (3 x 10 = 30 மதிப்பெண்கள்)

எவையேனும் மூன்று வினாக்களுக்கு 500 சொற்களுக்கு மிகாமல் விடையளிக்கவும் :

16. சிறுவெண்காக்கைப் பத்துப் பாடற்கருத்துகளைத் தொகுத்துரைக்க.
17. நீர்வள மேம்பாடு குறித்த குடபுலவியனாரின் பாடற்சிறப்பை விவரிக்க.
18. மருதக்கலிப் பாடலில் காணும் உரையாடற்பாங்கினை விளக்கியுரைக்க.
19. முல்லைப்பாட்டில் முதல், கரு, உரிப்பொருள்கள் சிறக்குமாற்றை எடுத்துரைக்க.
20. ஆற்றுப்படை நூல்கள் குறித்துக் கட்டுரைக்க.